

UC-NRLF

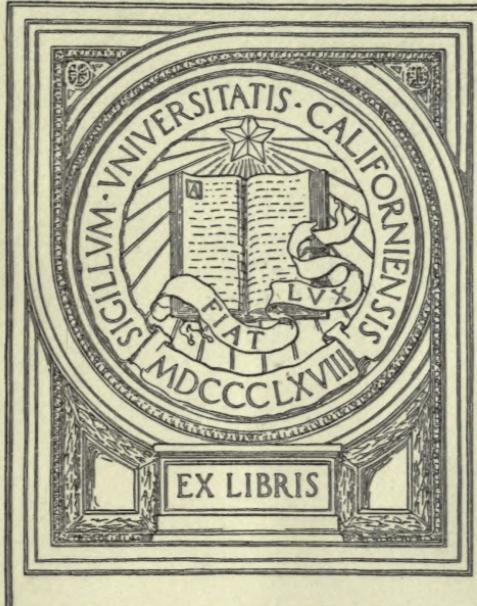

\$B 13 779

Library of
Benjamin Ide Wheeler

•FROM•THE•LIBRARY•OF•
Benjamin Ide Wheeler

750
W585
P

PASSAGES FOR PRACTICE

IN

TRANSLATION AT SIGHT.

PART IV.—GREEK.

BY

JOHN WILLIAMS WHITE, Ph.D. (HARV.),

PROFESSOR OF GREEK IN HARVARD UNIVERSITY.

“Lesen, viel lesen, sehr viel lesen, möglichst viel lesen.” — RITSCHL.

BOSTON, U.S.A.:

PUBLISHED BY GINN & COMPANY.

1889.

PREFACE.

THE Series of which this is the first volume to appear will be published in four Parts. Part I. will contain extracts from simple Attic prose writers, and Part II. extracts from Herodotus and Homer. These two volumes are designed for use in Schools, and will be adapted to the needs of boys preparing for admission to Harvard College. Part III. will contain one hundred and fifty extracts from Lysias, Demosthenes, Plato, Homer, Euripides and Aristophanes. Part IV. contains the same number of extracts from Demosthenes, Plato, Xenophon, Herodotus, Thucydides, Homer, Euripides, Sophocles, Aristophanes and Aeschylus. These two volumes are designed for use in Colleges, and present the authors from whose works passages are set each year at Harvard College, in the examinations for Second-Year Honors in Classics, for the purpose of testing the candidate's ability to translate Greek at sight. Elementary directions for reading at sight will be given in Parts I. and II., and Parts III. and IV. will contain in common a brief but more advanced discussion of the same subject. Each Part will be published also in a "Teachers' Edition," containing notes on the passages selected, to be dictated by teachers at their discretion to their classes. Teachers are referred to these editions for suggestions in regard to the best method of using the books and for brief bibliographical information.

The passages contained in the present volume are adapted to the use of Sophomores in Harvard College who are candidates for Second-Year Honors in Classics. The special examination for these Honors was first held in 1872. The special examination of Seniors for Final Honors in Classics was first held in 1871. A part of each of these examinations is the test of the candidate's facility in translating Greek and Latin at sight. The ability of candidates to meet this test has steadily improved since the examinations were instituted. Sophomores are now able, at the end of the year, when the examinations are held, to translate passages formerly given to Seniors. About one quarter of the extracts in this book are passages which have been set in previous years in the Final Honor examinations. About one third are passages which have been set in the Second-Year Honor examinations. The rest have been specially selected.

The phrase 'translation at sight' in the title of the volumes in this Series was chosen advisedly. The books are designed for use in the class-room, and it is intended that the teacher shall make translation the final test of the accuracy with which the student has read. But the processes of reading and translation should not be confused. It is the fatal defect of a method widely in vogue that the pupil translates in order to get the meaning, whereas he should get the meaning first by reading the passage as a Greek would have read it, so far as is possible, and translate afterwards only to show whether or not he has read correctly. The method outlined in the following Introduction requires the passage to be read without translating; and, if the passage is properly adapted to the pupil's stage of advancement, it will be found entirely practicable in the class-

room, where he is reading under the direction of the teacher, to avoid translation altogether while the passage is under discussion. Difficulties, of course, must be discussed, and facts may be stated and suggestions given by the teacher. When, however, the passage has been read in the manner outlined, and read repeatedly if necessary, translations into good, terse English should be made the final test of accuracy. Otherwise teacher and pupil will be alike uncertain as to results. We may confidently hope that the time will come when our pupils will not need to translate the easier Greek authors whom they are reading in large amounts, but will apprehend the thought rapidly, clearly and accurately, as did the Greek to whom it was originally addressed, without the intervention of a foreign tongue. But the ability to read any Greek author in this manner is acquired only by practice, and the possession of this ability should not be taken for granted too early. Only when repeated tests have proved conclusively that the pupil possesses it, may translation safely be omitted.

JOHN WILLIAMS WHITE.

HARVARD UNIVERSITY, August, 1889.

INTRODUCTION.

FRIEDRICH RITSCHL, one of the greatest scholars and teachers that this century has produced, used to urge upon the eager learners who gathered about him the golden precept quoted on the title-page of this book. He spoke from full experience and with deep conviction. From the height of his own achievements, he pointed out in these words the way to scholarship. The classical philologist, he said, must know the ancient languages thoroughly; and the only way in which to acquire this knowledge is to read these languages persistently.*

Teachers of the classics in this country have felt during the last twenty years a growing conviction that the ability to read with rapidity and ease is of prime necessity. The larger the teacher's personal experience, the more clearly he sees that, as on the one hand the Greek and Latin literatures are open only to those who can read the Greek and Latin languages with facility, so also the ability to read these languages in this man-

* "Immer bleibt die gründliche Kenntniss der alten Sprachen was den Philologen macht und vom blossen Antiquar oder Historiker der nach Uebersetzungen arbeitet, unterscheidet. 'Lesen, viel lesen, sehr viel lesen, möglichst viel lesen.'" Ribbeck's Biography of Ritschl, II. 278.

The fifth of the amusing but instructive "Zehngebote für classische Philologen," formulated by Lehrs and Ritschl when they were both old men, reads "*Du sollst lesen lernen!*" Ib. 450.

ner is the necessary condition to that study of ancient Greek and Roman life, in all its multitudinous aspects, which marks the scholar. Teachers have come to believe that, whether their pupils are to be simply cultivated men and women, or are to become profound classical scholars, their duty is to give them first a real command over the languages of the two great peoples whose civilization has so deeply impressed modern life.

We may sorely hamper ourselves by bad methods in reading. The function of the volumes in this series is to encourage and aid the use of a proper method. The passages here presented furnish the means for practice in reading and translation at sight. But the fundamental principle of the method employed in reading these passages should be applied to all the reading that the student does. The chief advantage of reading short extracts is that the reader is less likely to yield to the temptation that besets the classical student on all sides, from the very fulness of his apparatus, to avail himself of undue help. Our lexicons, notes, and translations should be a blessing. But they frequently prove to be a curse, enfeebling the memory and weakening the powers of observation and of independent judgment.

To state the principle briefly, the reader should depend upon himself. Whether his knowledge of Greek forms and idioms, of Greek words, and of the facts of ancient Greek life, be large or small, he should always first make honest use of his own resources. Then comes the legitimate and inevitable use of lexicon, notes, and manuals. Reading at sight does not imply the ability to read with perfect understanding at the first glance

the text of a work which we have never before seen. It means rather the power to read without aid. The process may be slow at first. The rate is not a matter of essential importance, and necessarily varies with different persons, and with the same person at different stages of his study. But it is of the greatest importance that the reader should tax his memory for knowledge once acquired, that his powers of observation should be alert, and that he should make up his own mind about points of difficulty.

The ease and rapidity with which we read Greek will depend on our command of the forms and idioms of the language, on our acquaintance with the meanings of Greek words, on our knowledge of ancient Greek life, and on the amount of practice which we have had. Persons who can profitably use the present book of extracts will long since have trained themselves in the elementary processes. A full statement, dealing mainly with forms, idioms, and vocabulary, of the principles by which those who are beginning the language should be guided will be made in the introduction to the first two books in the series; but these principles are so important as to demand brief consideration here also.

In order to read, we must have a trustworthy working knowledge of the grammar of the language. This is absolutely necessary, and there is no royal road to its acquisition. The first year's study of Greek is the hard year, even if our aim be, as it should be, the acquisition of purely practical knowledge. We must be able to recognize forms accurately at sight, and must have a clear understanding of Greek laws of construction. But such knowledge is a growth. If a form or idiom occurs in our

reading with which we are not acquainted, or if, as is more likely, a form or an idiom occurs which we once knew but have now forgotten, we must patiently turn to our grammars. But this resort to the grammar should not be had until our independent study of the passage has been completed. Then the new fact, or the forgotten fact, should be made a permanent possession against future as well as present needs.

In order to read, we must have also a knowledge of the meanings of Greek words. The acquisition of a vocabulary is necessarily a process of growth. The lexicon must be used constantly, especially in the first years of our reading, but it should never be resorted to until we have made every effort, depending solely on ourselves, to recall or arrive at the meaning of the word that eludes us. A stubborn effort of memory, with the aid of the context, will often restore to our recollection the apparently forgotten meanings of words. The meaning of new words we should endeavour to determine by analysis, that is, we should discover, if possible, the intermediate stems and ultimately the roots from which they are derived. In Greek the derived and compounded words largely outnumber the so-called root-words. Words naturally group themselves in families. To commit words to memory as separate units without regard to their relationship is sheer waste of time. To group them according to their genetic connexion greatly reduces the strain upon the memory. The mnemonic value of association on the lines of form and meaning, the two tests applied in etymologizing, is great. If, however, the meaning of a word cannot be recalled, or be determined by analysis, it should be inferred if possible from the context. When the indepen-

dent study of the passage has been completed, the lexicon should be diligently used and a list made of all words that have given difficulty. These, properly placed in the groups to which they genetically belong, should then be committed to memory.

But knowledge of forms and idioms, and of the meanings of words, however extensive, is not alone sufficient to enable us to read with true understanding. We must in addition have knowledge of Greek literary and political history, geography, biography, mythology, and antiquities. We must place ourselves as nearly as possible in the position of the ancient hearers or readers of the orators, historians, and poets of Greece whom we are reading. The larger this knowledge, the truer will be our comprehension of what they said and wrote ; without this knowledge we shall in part fail to understand them, and in part fantastically distort the picture they give us by unconsciously using modern associations and ideas in explaining that ancient and in many respects alien civilization.

Whatever knowledge of this sort we possess we must apply. And we must make the utmost effort to recall facts once known. What we need, but do not possess, we must thoroughly acquire. We must have manuals within reach to which to refer. These we need no less than grammar and lexicon. Unfortunately trustworthy manuals in English on some of the subjects named, especially on antiquities, are as yet lacking.

We shall be assisted in reading the extracts in this book if we have some knowledge of the author, of his life, of the times in which he wrote, of the field of his literary activity, and of

his works. These facts can be learned from Jebb's Primer of Greek Literature (an excellent little book), Mahaffy's History of Classical Greek Literature, Müller and Donaldson's History of the Literature of Ancient Greece, or Collins's Series of Ancient Classics for English Readers. The dictionaries of biography and the political histories can also be drawn upon. If, moreover, in the analysis that precedes the passage, or in the designation of the work from which it is taken, there is a reference to an historical or mythological personage, to a place or people, or to an historical event, the dictionaries of biography, mythology, and geography, or the political histories should be consulted. These facts should be recalled or learnt before we begin to read. We should not deprive ourselves of the advantage of knowing the setting of the extract which we are about to undertake.

When our independent study of the extract according to the directions given below has been completed, certain matters may still be in doubt which will need investigation. For the facts of political history we may consult Smith's Student's History of Greece, or the histories of Grote, Curtius, or Abbott ; for geography, Smith's Dictionaries or Kiepert's Manual, and Kiepert's Ancient Atlas or Johnston's Classical Atlas ; for biography, Smith's Dictionaries ; and for mythology, Smith's Dictionaries, Murray's Manual of Mythology, or Seemann's Classical Mythology ; for antiquities, Smith's Dictionaries (not always trustworthy), Gow's Companion to School Classics (an excellent book), or Rich's Dictionary (well illustrated) ; and for special departments, Schoemann's Antiquities of Greece for political antiquities, and Guhl and Koner's Life of the Greeks

and Romans or Becker's *Charicles* for the antiquities of private life.*

When any person is sufficiently advanced in his Greek studies properly to undertake the reading of the passages collected in this book, he will have a good knowledge of Greek grammar, the command of an extensive vocabulary, and a considerable acquaintance with the facts of Greek life. Thus equipped he should make the independent study to which reference has above been repeatedly made according to the following directions. These directions are formulated from an extended experience. But when any person has reached this stage of advancement, he will have settled for himself many details in his mode of reading. The important thing for him to do is to read independently of extraneous aid. The reader, as has been said above, before he undertakes any passage should know the principal facts in the life of its author and the general character of the work from which it is taken, and should read carefully the analysis prefixed to the extract.

* The following is a list of small and inexpensive books which would serve the student fairly well as manuals to which to refer for the facts both of literary history and of the other subjects:—Jebb's *Primer of Greek Literature*, Appleton & Co., N.Y., 45 cts. (or Mahaffy's *History of Classical Greek Literature*, two vols., Harper & Bros., N.Y., \$4.00); Smith's *Student's History of Greece*, Harper & Bros., N.Y., \$1.25; Smith's *Student's Classical Dictionary of Biography, Mythology, and Geography*, Harper & Bros., N.Y., \$1.25; Johnston's *Classical Atlas*, Ginn & Company, Boston, \$2.00; Gow's *Companion to School Classics*, Macmillan & Co., N.Y., \$1.50; Smith's *School Dictionary of Greek and Roman Antiquities*, Harper & Bros., N.Y., \$1.00 (not always trustworthy). A valuable addition would be Guhl and Koner's *Life of the Greeks and Romans*, Appleton & Co., N.Y., \$2.00.

DIRECTIONS FOR READING AT SIGHT.

Read the passage aloud in the original, that is, without translating.

Repeat the reading, if the thought of the passage is not perfectly clear, dealing with the difficulties that arise sentence by sentence, without help from grammars or dictionaries.

Read the passage again rapidly, aloud, in the original.

In reading :—

Observe sharply the forms of words.

Determine the meaning of new words by analysis.

Determine the shade of meaning of any doubtful word from the context, starting from its fundamental idea.

Make the utmost effort of memory to recall facts in history, geography, biography, mythology, or antiquities, that have been previously learnt.

Follow the Greek order strictly in arriving at the thought.

We must read *aloud*. The appeal made to the ear in reading aloud is of great value, since it sharply defines words, phrases, and sentences. It is, moreover, an important aid in etymologizing. The underlying stems of a word are more quickly perceived when it is distinctly pronounced than when it is merely read silently. The rhythm of the sentence also is an important aid in determining its meaning. In reading enunciate distinctly.

The directions in italics must be followed in every reading. But if a second reading of the passage proves to be necessary, the application of the principles embodied in the directions will be more deliberate. This reading may be slow. The passage should now be dealt with sentence by sentence, and the

sentences that give difficulty should, if necessary, be read repeatedly. While reaching all conclusions that are certain in regard to the mutual relations of parts of the sentence and to the meanings of words, and while making special effort to recall clearly facts in history and the other subjects named above, suspend judgment on doubtful points until all the obtainable elements that are necessary to a decision have been recalled or discovered. If the means of decision are reached, the mind will settle doubtful cases in the order of their difficulty with great rapidity. An illegitimate inference drawn in the middle of a sentence will often prove a complete bar to arriving at its correct meaning. In determining the exact shade of meaning of a doubtful word, start from its fundamental idea,—which will commonly have a physical application,—and be guided by the context. Further, in striving to reach the thought of the sentence, do not painfully piece subject, verb, and modifiers together as if in a puzzle. This method, although still recommended in some manuals, is pernicious. If we are to learn to read with rapidity and ease, we must approach the thought precisely as the Greek reader or hearer did. We must, therefore, follow the Greek order strictly, and absolutely refuse to arrive at the thought in any other manner. Thus it will appeal to our mental consciousness as it did to that of the Greeks to whom it was originally addressed, and have in our minds exactly the development that it had in theirs, the words grouping themselves in phrases, and the phrases succeeding one another in natural order, until the thought is completely evolved.

A single reading of the passage may prove to be sufficient. But if a second more deliberate reading is found to be neces-

sary, it should be followed by a third rapid reading. The first reading reveals the thought of the passage more or less clearly, and shows the difficulties to be overcome. The second attempts the independent solution of these difficulties. If this is successful, the third furnishes a connected and continuous exposition of the thought, now completely comprehended. If the second reading is not successful, the third will be a final concentrated effort to master unaided the difficulties which prevent our perfect apprehension of the author's meaning. Now, when all has been done that can be done without aid, resort should be had, if necessary, to grammar, lexicon, and manuals.

PASSAGES FOR PRACTICE IN TRANSLATION AT SIGHT

DEMOSTHENES.

I.

The gravity of the times and your previous unwillingness to act demand from me plainness of speech.

Ο μὲν οὖν παρὼν καιρός, ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
εἴπερ ποτέ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται·
ἐγὼ δὲ οὐχ ὁ τι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβου-
λεῦσαι χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐκεῦ ἀπορῶ,
5 τίνα χρὴ τρόπον, ὁ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς
περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν
καὶ ἀκούων σύνοιδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς
ἐκπεφευγέναι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν
ἢ τῷ μὴ συνιέναι. ἀξιῶ δὲ ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρ-
10 ρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεω-
ροῦντας εἰ τάληθή λέγω, καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ
λοιπὰ βελτίω γένηται· ὅρâτε γὰρ ὡς ἐκ τοῦ πρὸς
χάριν δημηγορεῦν ἐνίους εἰς πᾶν προελήνυθε
μοχθηρίας τὰ παρόντα.

2.

My father's foreign accent in no way proves, as you shall hear, that I am not a true Athenian.

Διαβεβλήκασι γάρ μου τὸν πατέρα ὡς ἔξενιζεν· καὶ ὅτι μὲν ἄλογος ὑπὸ τῶν πολεμίων ὑπὸ τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον καὶ πραθεὶς εἰς Λευκάδα Κλεάνδρῳ περιτυχών τῷ ὑποκριτῇ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐσώθη
 5 δεῦρο πολλοστῷ χρόνῳ, παραλελοίπασιν, ὥσπερ δὲ δέον ἡμᾶς δὶ ἐκέίνας τὰς ἀτυχίας ἀπολέσθαι, τὸ ξενίζειν αὐτοῦ κατηγορήκασιν. ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων μάλιστ' ἀν οἷμαι ὑμῖν ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα ἐπιδείξειν. καὶ πρῶτον μὲν ὡς ἑάλω καὶ
 10 ἐσώθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, ἔπειθ' ὅτι ἀφικόμενος τῆς οὐσίας παρὰ τῶν θείων τὸ μέρος μετέλαβεν, εἴθ' ὅτι οὗτ' ἐν τοῖς δημόταις οὗτ' ἐν τοῖς φράτορσιν οὗτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ τὸν ξενίζοντα οὐδεὶς πώποτ' ἥτιάσατο ὡς εἶη ξένος. καί μοι λαβὲ τὰς
 15 μαρτυρίας.

AGAINST EUBULIDES (Or. LVII.), §§ 18, 19.

3.

Queen Artemisia will not oppose your enterprise. Self-interest will induce her to favour you.

"Οτι δ' οὐδ' ἀν ἐναντιωθῆναι μοι δοκεῖ τῇ πράξει ταύτῃ νῦν Ἀρτεμισίᾳ τῆς πόλεως οὕσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀκούσαντες σκοπεῖτε εἴτ' ὁρθῶς

λογίζομαι ταῦτ' εἴτε μή. ἐγώ νομίζω πράττοντος
 5 μὲν ἐν Αἰγύπτῳ πάνθ', ὡς ὥρμηκε, βασιλέως σφό-
 δρα ἀν Ἀρτεμισίαν πειραθῆναι περιποιῆσαι Ῥό-
 δον αὐτῷ, οὐ τῇ βασιλέως εὐνοίᾳ, ἀλλὰ τῷ βούλε-
 σθαι πλησίον αὐτῆς διατρίβοντος ἐκείνου μεγάλην
 εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν, ὥς ὡς οἰκειό-
 10 τατ' αὐτὴν ἀποδέχοιτο· πράττοντος δ' ὡς λέγεται,
 καὶ διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν, ἡγεῖσθαι τὴν
 νῆσον ταύτην, ὅπερ ἔστω, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀν εἶναι
 βασιλεῖ χρησíμην ἐν τῷ παρόντι, τῆς δ' αὐτῆς
 ἀρχῆς ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδ' ὅτιοῦν παρακινεῖν.
 15 ὥστε μοι δοκεῖ μᾶλλον ἀν ὑμᾶς ἔχειν μὴ φανερῶς
 αὐτῆς ἐνδούσης ἢ κεῖνον λαβεῖν βούλεσθαι.

LIBERTY OF THE RHODIANS (Or. xv.), § 11, 12.

4.

We must not be precipitate in declaring war, but we must seek for a just cause and prepare for the event.

Ἐγὼ νομίζω κοινὸν ἔχθρὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλή-
 νων εἶναι βασιλέα, οὐ μὴν διὰ τοῦτο παραινέσαιμ[·]
 ἀν μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν πόλεμον πρὸς αὐτὸν
 ἄρασθαι· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας ὁρῶ κοι-
 5 νοὺς ἄλλήλοις ὅντας φίλους, ἀλλ' ἐνίους μᾶλλον
 ἐκείνῳ πιστεύοντας ἢ τισιν αὐτῶν. ἐκ δὴ τῶν
 τοιούτων νομίζω συμφέρειν ὑμῖν τὴν μὲν ἀρχὴν

τοῦ πολέμου ζητεῦν, ὅπως ἵση καὶ δικαία γενήσεται, παρασκευάζεσθαι δ' ἀ προσήκει πάντα,
 10 καὶ τοῦθ' ὑποκεῖσθαι. ἡγοῦμαι γάρ, ὃ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἑλληνας, εἰ μὲν ἐναργές τι γι-
 γνοιτο καὶ σαφὲς ὡς βασιλεὺς αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ,
 καὶ συμμαχήσειν καὶ χάριν μεγάλην ἔξειν τοῖς
 πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν ἐκεῦνον ἀμυνομένοις· εἰ
 15 δ' ἔτι ἀδήλου τούτου καθεστηκότος προαπεχθησό-
 μεθα ἡμεῖς, δέδια, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τούτοις
 μετ' ἐκείνου πολεμεῖν ἀναγκασθῶμεν ὑπὲρ ὃν προ-
 νοούμεθα.

ON THE SYMMORIES (Or. XIV.), §§ 3, 4.

5.

Aeschines does ill to make mention of Solon's statue at Salamis. Only compare his conduct with that of the renowned law-giver.

Τοῦτο μὲν τούννυν εἶπε τοῖς δικασταῖς καὶ ἐμιμή-
 σατο· ὃ δὲ τοῦ σχήματος ἦν τούτου πολλῷ τῇ
 πόλει λυσιτελέστερον, τὸ τὴν ψυχὴν τὴν Σόλωνος
 ἴδεῖν καὶ τὴν διάνοιαν, ταύτην οὐκ ἐμιμήσατο,
 5 ἀλλὰ πᾶν τούναντίον. ἐκεῖνος μέν γε ἀφεστηκύιας
 Σαλαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον ζημίαν ψηφισα-
 μένων ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι, τὸν ἕδιον κύndυνον
 ὑποθεὶς ἐλεγεῖα ποιήσας ἥδε, καὶ τὴν μὲν χώραν
 ἔσωσε τῇ πόλει, τὴν δ' ὑπάρχουσαν αἰσχύνην

10 ἀπήλλαξε· οὗτος δ', ἦν βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ
 Ἐλληνες ὑμετέραν ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν, ταύτην
 ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο καὶ τῷ ταῦτα γράφοντι συ-
 εῖπε Φιλοκράτει. ἄξιόν γε ἦν Σόλωνος αὐτῷ
 μεμνῆσθαι. καὶ οὐ μόνον ἐνταῦθα ταῦτ' ἐποίη-
 15 σεν, ἀλλ' ἐκεῖσε ἐλθὼν οὐδὲ τοῦνομα ἐφθέγξατο
 τῆς χώρας ὑπὲρ ἦς ἐπρέσβευεν. καὶ ταῦτα αὐ-
 τὸς ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς μέμνησθε γὰρ δήπου
 λέγοντ' αὐτὸν ὅτι “περὶ Ἀμφιπόλεως εἶχον μὲν
 καγὼ λέγειν, ἵνα δ' ἐγγένηται Δημοσθένει περὶ
 αὐτῆς εἰπεῖν, παρέλιπον.”

FALSE LEGATION (Or. xix.), §§ 252, 253.

6.

Midias did everything in his power to ruin the effectiveness
 of the chorus which I was about to bring forward.

Τὴν γὰρ ἐσθῆτα τὴν ἱεράν (ἱερὰν γὰρ ἔγωγε
 νομίζω πᾶσαν ὅσην ἀν τις ἔνεκα τῆς ἑορτῆς παρα-
 σκευάζηται, ἕως ἀν χρησθῆ) καὶ τοὺς στεφάνους
 τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποιησάμην ἔγώ κόσμον τῷ
 5 χορῷ, ἐπεβούλευσεν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διαφθει-
 ραί μοι νύκτωρ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ χρυ-
 συχόου. καὶ διέφθειρεν, οὐ μέντοι πᾶσάν γε· οὐ
 γὰρ ἐδυνήθη. καίτοι τοῦτό γ' οὐδεὶς πώποτε οὐδένα
 φησὶν ἀκηκοέναι τολμήσαντα οὐδὲ ποιήσαντα ἐν

10 τῇ πόλει. οὐκ ἀπέχρησε δ' αὐτῷ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ
 τὸν διδάσκαλον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διέφθειρε μου
 τοῦ χοροῦ· καὶ εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητὴς ἀνδρῶν
 βέλτιστος περὶ ἐμὲ τότε ἐγένετο, καὶ τὸ πρᾶγμ
 αἰσθόμενος τὸν ἄνθρωπον ἀπελάσας αὐτὸς συγκρο-
 15 τεῦν καὶ διδάσκειν ὥστο δεῦν τὸν χορόν, οὐδ' ἀν
 ἡγωνισάμεθα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἀδίδακτος
 ἀν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς καὶ πράγματ' αἰσχιστ' ἀν
 ἐπάθομεν. καὶ οὐδ' ἐνταῦθ' ἔστη τῆς ὑβρεως, ἀλλὰ
 τοσοῦτον αὐτῷ περιήν ὥστε τὸν ἔστεφανωμένον
 20 ἄρχοντα διέφθειρε.

AGAINST MIDIAS (Or. XXI.), §§ 16, 17.

7.

Compare the insolent conduct of Midias with that of the renowned Iphicrates under similar circumstances.

Πολλῶν τούνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γεγενημένων
 ἔχθρῶν ἀλλήλοις, οὐ μόνον ἐξ ἴδιων, ἀλλὰ καὶ ἐκ
 κοινῶν πραγμάτων, οὐδεὶς πώποτ' εἰς τοσοῦτ' ἀναι-
 δείας ἀφίκετο ὥστε τοιοῦτον τι τολμῆσαι ποιεῦν.
 5 καίτοι φασὶν Ἰφικράτην ποτ' ἐκεῖνον Διοκλεῖ τῷ
 Πιτθεῖ τὰ μάλιστα ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν, καὶ ἔτι πρὸς
 τούτῳ συμβῆναι Τισίαν τὸν Ἰφικράτους ἀδελφὸν
 ἀντιχορηγῆσαι τῷ Διοκλεῖ. ἀλλ' ὅμως πολλοὺς
 μὲν ἔχων φίλους Ἰφικράτης, πολλὰ δὲ χρήματα
 10 κεκτημένος, φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ τηλικοῦτον ἥλικον

εἰκὸς ἄνδρα καὶ δόξης καὶ τιμῶν τετυχηκότα ὃν
 ἐκεῖνος ἡξίωτο παρ' ὑμῶν, οὐκ ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν
 χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ, οὐδὲ κατερρήγνυε τὰ
 παρασκευαζόμενα ἴμάτια εἰς τὴν ἔορτήν, οὐδὲ διέ-
 15 φθειρε διδάσκαλον, οὐδὲ χορὸν μανθάνειν ἐκώλυνεν,
 οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδὲν ὃν οὗτος διεπράττετο ἐποίει,
 ἀλλὰ τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει συγ-
 χωρῶν ἡνείχετο καὶ νικῶντα καὶ στεφανούμενον
 τὸν ἔχθρὸν ὄρῶν, εἰκότως· ἐν ᾧ γὰρ αὐτὸς εὑδαί-
 20 μων ἦδει γεγονὼς πολιτείᾳ, ταύτῃ συγχωρεῖν τὰ
 τοιαῦτα ἡξίουν.

AGAINST MIDIAS (Or. xxii.), §§ 62, 63.

8.

Let me relate how outrageously these men assaulted me, three against one, in the market-place.

‘Ως δ’ ἀνεμίχθημεν, εἴς μὲν αὐτῶν, ἀγνώσ τις,
 Φανοστράτῳ προσπίπτει καὶ κατεῖχεν ἐκεῖνον, Κό-
 νων δ’ οὗτοσὶ καὶ ὁ νιὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Ἀνδρομένους
 νιὸς ἐμοὶ περιπεσόντες τὸ μὲν πρῶτον ἐξέδυσαν,
 5 εἰθ’ ὑποσκελίσαντες καὶ ράξαντες εἰς τὸν βόρβορον
 οὕτω διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ ὑβρίζοντες ὥστε τὸ
 μὲν χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ’ ὀφθαλμοὺς συγκλεῖ-
 σαι· οὕτω δὲ κακῶς ἔχοντα κατέλιπον ὥστε μήτε
 ἀναστῆναι μήτε φθέγξασθαι δύνασθαι. κείμενος
 10 δ’ αὐτῶν ἦκουον πολλὰ καὶ δεινὰ λεγόντων. καὶ

τὰ μὲν ἄλλα καὶ βλασφημίαν ἔχει τινά, καὶ ὀνομά-
ζειν ὁκνήσαιμ' ἂν ἐν ὑμῶν ἔνια, ὃ δὲ τῆς ὕβρεώς
ἐστι τῆς τούτου σημεῖον καὶ τεκμήριον τοῦ πᾶν τὸ
πρᾶγμα ὑπὸ τούτου γεγενῆσθαι, τοῦθ' ὑμῶν ἐρῶ.
 15 ἥδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικη-
κότας, οἱ δὲ κροτεῦν τοῖς ἀγκῶσιν αὐτὸν ἡξίουν
ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐγὼ
μὲν ἀπεκομίσθην ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνός,
οὗτοι δὲ ὠχοντο θοιμάτιον λαβόντες μου. ὡς δὲ ἐπὶ
 20 τὴν θύραν ἥλθον, κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ
τῶν θεραπαινίδων ἦν, καὶ μόγις ποτὲ εἰς βαλανεῖον
ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες ἔδειξαν τοῖς
ἰατροῖς.

AGAINST CONON (Or. LIV.), §§ 8, 9.

9.

Recall the part which Aeschines played at the beginning,
and be convinced that he has been corrupted.

Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῦν ἔχων ἔτι πρὸς
τούτοις ἔτερα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐξ ὧν οὐκ ἔσθ'
ὅστις ἂν οὐκ εἰκότως μισήσειεν αὐτόν, βούλομαι,
πρὸ πάντων ὧν μέλλω λέγειν, μνημονεύοντας ὑμῶν
 5 οἵδ' ὅτι τοὺς πολλοὺς ὑπομιῆσαι τίνα τάξιν ἔαν-
τὸν ἔταξεν Αἰσχύνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον
καὶ τίνας λόγους κατὰ τοῦ Φιλίππου δημηγορεῦν
ῳετο δεῖν, ἵν' εἰδῆθ' ὅτι τοῖς ὑφ' ἔαντοῦ πεπραγμέ-

νοις καὶ δεδημηγορημένοις ἐν ἀρχῇ μάλιστα ἔξε-
 10 λεγχθήσεται δῶρα ἔχων. ἔστι τούνν οὗτος ὁ πρῶ-
 τος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον, ὃς τότε δημη-
 γορῶν ἔφη, ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἑλλησι καὶ δια-
 φθείροντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ προεστηκότων, καὶ
 ἔχων Ἰσχανδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστὴν
 15 προσιὼν μὲν τῇ βουλῇ, προσιὼν δὲ τῷ δῆμῳ περὶ
 τούτων, καὶ πείσας ὑμᾶς πανταχοῦ πρέσβεις πέμ-
 ψαι τοὺς συνάξοντας δεῦρο τοὺς βουλευσομένους
 περὶ τοῦ πρὸς Φίλιππον πολέμου, καὶ ἀπαγγέλλων
 μετὰ ταῦθ' ἥκων ἔξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους
 20 καὶ μακροὺς λόγους, οὓς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ
 πόλει πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα
 ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι, καὶ διεξὶ τὴν ἡλίκα
 τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ τὰς ἴδιας ἀδικοῦσι μόνον
 πατρίδας οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβά-
 25 νοῦτες παρὰ Φιλίππου.

FALSE LEGATION (Or. xix.), §§ 9-11.

IO.

How new laws are made in Epizephyrian Locri.

Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐν Λοκροῖς
 ὡς νομοθετοῦσι διηγήσασθαι· οὐδὲν γὰρ χείρους
 ἔσεσθε παράδειγμά τι ἀκηκοότες, ἄλλως τε καὶ ὡς
 πόλις εὐνομουμένη χρῆται. ἐκεῖ γὰρ οὕτως οἴον-

5 ταὶ δεῦν τοῖς πάλαι κειμένοις χρῆσθαι νόμοις καὶ τὰ πάτρια περιστέλλειν καὶ μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικησάντων νομοθετεῖσθαι, ὥστ' ἐάν τις βούληται νόμον καινὸν τιθέναι, ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖν, καὶ 10 ἐάν μὲν δόξῃ καλὸς καὶ χρήσιμος εἶναι ὁ νόμος, ζῆ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται, εἰ δὲ μή, τέθνηκεν ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου. καὶ γάρ τοι καινοὺς μὲν οὐ τολμῶσι τίθεσθαι, τοῖς δὲ πάλαι κειμένοις ἀκριβῶς χρῶνται. ἐν πολλοῖς δὲ πάνυ ἔτεσιν, 15 ὁ ἄνδρες δικασταί, εἴς λέγεται παρ' αὐτοῖς νόμος καινὸς τεθῆναι. ὅντος γὰρ αὐτόθι νόμου, ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἔαυτοῦ, καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς, ἀπειλῆσται τις λέγεται ἔχθρὸς ἔχθρῷ ἔνα ἔχοντι ὀφθαλμὸν 20 ὅτι αὐτοῦ ἐκκόψει τοῦτον τὸν ἔνα. γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἀπειλῆς χαλεπῶς ἐνεγκὼν ὁ ἑτερόφθαλμος, καὶ ἡγούμενος ἀβίωτον αὐτῷ εἶναι τὸν βίον τοῦτο παθόντι, λέγεται τολμῆσαι νόμον εἰσενεγκεῖν, ἐάν τις ἔνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἅμφω 25 ἀντεκκόψαι παρασχεῖν, ἵνα τῇ ἵση συμφορᾷ ἀμφότεροι χρῶνται. καὶ τοῦτον μόνον λέγονται Λοκροὶ θέσθαι τὸν νόμον ἐν πλέον ἦ διακοσίοις ἔτεσιν.

PLATO.

II.

Crito ventures to admonish Socrates.

ΚΡΙΤΩΝ. Καὶ μήν, ὁ Σώκρατες, φιλήκοος μὲν
ἔγωγε καὶ ἡδέως ἂν τι μανθάνοιμι, κινδυνεύω μέν-
τοι κάγὼ εἰς εἶναι τῶν οὐχ ὄμοίων Εὐθυδήμῳ, ἀλλ᾽
ἐκείνων, ὥν δὴ καὶ σὺ ἔλεγες, τῶν ἡδιον ἂν ἐξε-
5 λεγχομένων ὑπὸ τῶν τοιούτων λόγων ἢ ἐξελεγχόν-
των. ἀτὰρ γελῶν μέν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ νουθετεῖν
σε, ὅμως δέ, ᾧ ἡκουον, ἐθέλω σοι ἀπαγγεῖλαι.
τῶν ἀφ' ὑμῶν ἀπιόντων ἵσθ' ὅτι προσελθών τίς
μοι περιπατοῦντι, ἀνὴρ οἰόμενος πάνυ εἶναι σοφός,
10 τούτων τις τῶν περὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τὰ δικα-
στήρια δεινῶν, ⁹Ω Κρίτων, ἔφη, οὐδὲν ἀκροῦ τῶνδε
τῶν σοφῶν; Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦν δὲ ἔγώ· οὐ γὰρ
οἶστος τὸν ἡ προσττὰς κατακούειν ὑπὸ τοῦ ὄχλου.
Καὶ μήν, ἔφη, ἀξιόν γε ἦν ἀκοῦσαι. Τί δέ; ἦν δὲ
15 ἔγώ. ¹⁰Ινα ἡκουσας ἀνδρῶν διαλεγομένων, οἵ τινες
σοφώτατοι εἰσι τῶν περὶ τοὺς τοιούτους λόγους.

12.

Euthyphro defines piety as the science of prayer and sacrifice to the gods.

ΕΤΘΥΦΡΩΝ. Καὶ ὄλιγον σοι πρότερον εἶπον,
ὦ Σώκρατες, ὅτι πλείονος ἔργου ἐστὶν ἀκριβῶς
ταῦτα πάντα ὡς ἔχει μαθεῖν· τόδε μέντοι σοι
ἀπλῶς λέγω, ὅτι ἐὰν μὲν κεχαρισμένα τις ἐπίστη-
5 ται τοῖς θεοῖς λέγειν τε καὶ πράττειν εὐχόμενός τε
καὶ θύων, ταῦτ' ἔστι τὰ ὄσια, καὶ σφέζει τὰ τοιαῦτα
τούς τε ἴδιους οἴκους καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων· τὰ
δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβῆ, ἢ δὴ καὶ
ἀνατρέπει ἀπαντα καὶ ἀπόλλυσιν.

10 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ἡ πολύ μοι διὰ βραχυτέρων, ὦ
Εὐθύφρον, εἰ ἐβούλου, εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον ὃν
ἡρώτων. ἀλλὰ γὰρ οὐ πρόθυμός με εἰ διδάξαι·
δῆλος εἰ. καὶ γὰρ νῦν ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῷ ἥσθα,
ἀπετράπου· ὃ εἰ ἀπεκρίνω, ἵκανως ἂν ἥδη παρὰ
15 σοῦ τὴν ὄσιότητα ἐμεμαθήκη. νῦν δέ — ἀνάγκη
γὰρ τὸν ἔρωντα τῷ ἔρωμένῳ ἀκολουθεῖν, ὅπῃ ἂν
ἐκεῖνος ὑπάγῃ· τί δὴ αὖ λέγεις τὸ ὄσιον εἶναι καὶ
τὴν ὄσιότητα; οὐχὶ ἐπιστήμην τινὰ τοῦ θύειν τε
καὶ εὔχεσθαι;

20 ΕΤΘ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαι ἐστι τοῖς θεοῖς,
τὸ δ' εὔχεσθαι αἰτεῖν τοὺς θεούς;

EUTHYPHRO, 14 a-c.

13.

The inventions ascribed to Theuth, a famous old god of Egypt, including especially that of the art of letters.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ἡκουστα τούνυ περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὐ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερόν, ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβω· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεύθ. τοῦ 5 τον δὲ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας, καὶ δὴ καὶ γράμματα· βασιλέως δ' αὖ τότε ὄντος Αἰγύπτου ὅλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου, ἦν οἱ Ἑλληνες 10 Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἀμμωνα, παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεύθ τὰς τέχνας ἐπέδειξε, καὶ ἔφη δεῦν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ ἥρετο, ἥντινα ἐκάστη ἔχοι ὡφέλειαν, διεξιόντος δέ, ὃ τι καλῶς ἦ μὴ καλῶς δοκοῦ λέγειν, τὸ 15 μὲν ἔψεγε, τὸ δὲ ἐπήνει. πολλὰ μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφότερα Θαμοῦν τῷ Θεύθ λέγεται ἀποφήνασθαι, ἂ λόγος πολὺς ἀν εἴη διελθεῖν· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, τοῦτο δέ, ὡς βασιλεῦ, τὸ μάθημα, ἔφη ὁ Θεύθ, σοφωτέρους 20 Αἰγυπτίους καὶ μνημονικωτέρους παρέξει· μνήμης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον εὑρέθη.

14.

As men generally do not at once concede matters in doubt, so in this strange discussion about laws must we allow ourselves time.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Πᾶς που νέος, μὴ ὅτι πρεσβύτης,
ἰδὼν ἀνὴρ καὶ ἀκούσας ὅτιοῦν τῶν ἐκτόπων καὶ
μηδαμῆ πω ἔνυθων οὐκ ἀν ποτέ που τὸ ἀπορηθὲν
περὶ αὐτῶν συγχωρήσειεν ἐπιδραμὰν οὗτως εὐθύς,
5 στὰς δὲ ἀν καθάπερ ἐν τριόδῳ γενόμενος καὶ μὴ
σφόδρα κατειδὼς ὁδόν, εἴτε μόνος εἴτε μετ' ἄλλων
τύχοι πορευόμενος, ἀνέροιτ' ἀν αὐτὸν καὶ τοὺς
ἄλλους τὸ ἀπορούμενον, καὶ οὐκ ἀν πρότερον ὅρμή-
σειε, πρώτη βεβαιώσαιτο τὴν σκέψιν τῆς πορείας,
10 ὅπῃ ποτὲ φέρει. καὶ δὴ καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν ὥσαύ-
τως ποιητέον· ἀτόπου γὰρ τὰ νῦν ἐμπεπτωκότος
λόγου περὶ νόμων, ἀνάγκη που σκέψιν πᾶσαν ποιή-
σται καὶ μὴ ῥᾳδίως οὕτω περὶ τοσούτων τηλι-
κούτους ὅντας φάναι, δισχυριζομένους ἐν τῷ παρα-
15 χρῆμά τι σαφὲς ἀν εἰπεῖν ἔχειν.

ΚΛΕΙΝΙΑΣ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΑΘ. Οὐκοῦν τούτῳ μὲν χρόνον δώσομεν, βε-
βαιώσομεν δὲ τότε αὐτό, ὅπόταν σκεψάμεθα ἵκα-
νῶς· ἵνα δὲ μὴ τὴν ἐπομένην τάξιν τοῖς νόμοις τοῦς
20 νῦν ἡμῶν παροῦσι διαπεράνασθαι κωλυθῶμεν μά-
την; ἵωμεν πρὸς τὸ τέλος αὐτῶν. τάχα γὰρ ἵσως,

εἰ θεὸς ἐθελοι, κανὴ διέξοδος αὗτη ὅλη σχοῦσα τέλος ἵκανῶς ἀν μηνύσειε καὶ τὸ νῦν διαπορούμενον.

Laws, VII. 799 c-e.

15.

Laches declares that he has but one feeling, or possibly two feelings, about discussions.

ΛΑΧΗΣ. Ἀπλοῦν τό γ' ἐμόν, ὡς Νικία, περὶ λόγων ἔστιν· εἰ δὲ βούλει, οὐχ ἀπλοῦν, ἀλλὰ διπλοῦν. καὶ γὰρ ἀν δόξαιμί τῷ φιλόλογος εἶναι καὶ αὖ μισόλογος. ὅταν μὲν γὰρ ἀκούω ἀνδρὸς περὶ ἀρετῆς διαλεγομένου ἢ περὶ τυνος σοφίας ὡς ἀληθῶς ὄντος ἀνδρὸς καὶ ἀξίου τῶν λόγων ὡν λέγει, χαίρω ὑπερφυῶς, θεώμενος ἀμα τὸν τε λέγοντα καὶ τὰ λεγόμενα ὅτι πρέποντα ἀλλήλοις καὶ ἀρμόττοντά ἔστι· καὶ κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς 10 ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἀρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος οὐ λύραν οὐδὲ παιδιᾶς ὅργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμοσμένος αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα, ἀτεχνῶς δωριστὶ ἀλλ' οὐκ ἴαστι, οἴομαι δὲ οὐδὲ φρυγιστὶ οὐδὲ λυδιστί, ἀλλ' 15 ἥπερ μόνη Ἑλληνική ἔστιν ἀρμονία. ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος χαίρειν με ποιεῖ φθεγγόμενος καὶ δοκεῖν ὅτῳοῦν φιλόλογον εἶναι· οὕτω σφόδρα ἀποδέχομαι παρ' αὐτοῦ τὰ λεγόμενα· ὁ δὲ τάνατία τούτου

πράττων λυπεῖ με, ὅσῳ ἀν δοκῆ ἄμεινον λέγειν,
 20 τοσούτῳ μᾶλλον, καὶ ποιεῖ αὖ δοκεῖν εἶναι μισό-
 λογον. Σωκράτους δὲ ἐγὼ τῶν μὲν λόγων οὐκ
 ἔμπειρός εἴμι, ἀλλὰ πρότερον, ὡς ἔοικε, τῶν ἔργων
 ἐπειράθην, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν εὑρον ἄξιον ὅντα λόγων
 καλῶν καὶ πάσης παρρησίας.

LACHES, 188 c-e.

16.

The soul, which in her own pure thought deals with the unchangeable, only when using the senses descends into the region of change.

Οὐκοῦν καὶ τόδε πάλαι ἐλέγομεν, ὅτι ἡ ψυχή,
 ὅταν μὲν τῷ σώματι προσχρῆται εἰς τὸ σκοπεῖν τι
 ἡ διὰ τοῦ ὄρāν ἡ διὰ τοῦ ἀκούειν ἡ δι' ἄλλης τινὸς
 αἰσθήσεως — τοῦτο γάρ ἐστι τὸ διὰ τοῦ σώματος,
 5 τὸ δι' αἰσθήσεως σκοπεῖν τι, — τότε μὲν ἐλκεται
 ὑπὸ τοῦ σώματος εἰς τὰ οὐδέποτε κατὰ ταῦτα
 ἔχοντα, καὶ αὐτὴ πλανᾶται καὶ ταράττεται καὶ
 ἥλιγγιᾳ ὡσπερ μεθύονσα, ἀτε τοιούτων ἐφαπτο-
 μένη; Πάνυ γε. Ὅταν δέ γε αὐτὴ καθ' αὐτὴν
 10 σκοπῇ, ἐκεῖσε οἴχεται εἰς τὸ καθαρόν τε καὶ ἀεὶ ὃν
 καὶ ἀθάνατον καὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ ὡς συγγενῆς
 οὖσα αὐτοῦ ἀεὶ μετ' ἐκείνου τε γίγνεται, ὅτανπερ
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν γένηται καὶ ἐξῆ ἀυτῇ, καὶ πέπαυ-
 ται τε τοῦ πλάνου καὶ περὶ ἐκείνα ἀεὶ κατὰ ταῦτα

15 ὡσαύτως ἔχει, ἅτε τοιούτων ἐφαπτομένη· καὶ τοῦτο
αὐτῆς τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται; Παντάπα-
σιν, ἔφη, καλῶς καὶ ἀληθῆ λέγεις, ὁ Σώκρατες.
Ποτέρῳ οὖν αὖ σοι δοκεῖ τῷ εἶδει καὶ ἐκ τῶν ἔμ-
προσθεν καὶ ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ψυχὴ ὅμοιότερον
20 εἶναι καὶ ξυγγενέστερον; Πᾶς ἀν ἔμοιγε δοκεῖ, ἢ
δ' ὅς, ξυγχωρῆσαι, ὁ Σώκρατες, ἐκ ταύτης τῆς
μεθόδου, καὶ ὁ δυσμαθέστατος, ὅτι ὅλῳ καὶ παντὶ¹
ὅμοιότερόν ἐστι ψυχὴ τῷ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντι μᾶλ-
λον ἢ τῷ μή. Τί δὲ τὸ σῶμα; Τῷ ἐτέρῳ.

PHAEDO, 79 c-e.

17.

The creation of mortal beings, and the equipment of each
with its proper powers.

Ὅν γάρ ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θυητὰ
δὲ γένη οὐκ ἦν. ἐπειδὴ δὲ καὶ τούτοις χρόνος
ἥλθεν είμαρμένος γενέσεως, τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ²
γῆς ἔνδον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες καὶ τῶν ὄσα
5 πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. ἐπειδὴ δ' ἄγειν αὐτὰ
πρὸς φῶς ἔμελλον, προσέταξαν Προμηθεῖ καὶ Ἐπι-
μηθεῖ κοσμῆσαι τε καὶ νεῦμαι δυνάμεις ἐκάστοις
ώς πρέπει. Προμηθέα δὲ παραιτεῖται Ἐπιμηθεὺς
αὐτὸς νεῦμαι, νεύμαντος δ' ἐμοῦ, ἔφη, ἐπίσκεψαι.
10 καὶ οὕτω πείσας νέμει. νέμων δὲ τοῖς μὲν ἴσχὺν

ἀνευ τάχους προσῆπτε, τοὺς δὲ ἀσθενεστέρους τάχει ἐκόσμει· τοὺς δὲ ὥπλιζε, τοῖς δὲ ἀοπλον διδοὺς φύσιν ἄλλην τινα αὐτοῖς ἐμηχανάτο δύναμιν εἰς σωτηρίαν. ἂ μὲν γὰρ αὐτῶν σμικρότητι ἡμπισχε,
 15 πτηνὸν φυγὴν ἦ κατάγειον οἰκησιν ἔνεμεν· ἂ δὲ ηὗξε μεγέθει, τῷδε αὐτῷ αὐτὰ ἔσωζε· καὶ τάλλα οὗτως ἐπανισῶν ἔνεμε. ταῦτα δὲ ἐμηχανάτο εὐλάβειαν ἔχων μή τι γένος ἀϊστωθείη· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἄλληλοφθοριῶν διαφυγὰς ἐπήρκεσε, πρὸς τὰς
 20 ἐκ Διὸς ὥρας εὐμάρειαν ἐμηχανάτο ἀμφιεννὺς αὐτὰ πυκναῖς τε θριξὶ καὶ στερεοῖς δέρμασιν, ίκανοῖς μὲν ἀμῦναι χειμῶνα, δυνατοῖς δὲ καὶ καύματα, καὶ εἰς εὔνας ιοῦσιν ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυὴς ἐκάστῳ· καὶ ὑπὸ²
 25 ποδῶν τὰ μὲν ὅπλαῖς, τὰ δὲ ὄννυξι καὶ δέρμασι στερεοῖς καὶ ἀναίμοις.

PROTAGORAS, 320 e-321 e.

18.

The true nature of the art of rhetoric.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἀπάστας τέχνας ὡσαύτως ἔχει ὁ ῥήτωρ καὶ ἡ ῥήτορική· αὐτὰ μὲν τὰ πράγματα οὐδὲν δεῖ αὐτὴν εἰδέναι ὅπως ἔχει, μηχανὴν δέ τινα πειθοῦς εύρηκέναι,
 5 ὡστε φαίνεσθαι τοῖς οὐκ εἰδόσι μᾶλλον εἰδέναι τῶν εἰδότων.

ΓΟΡΓΙΑΣ. Οὐκοῦν πολλὴ ῥαστώνη, ὡς Σώκρατες, γίγνεται, μὴ μαθόντα τὰς ἄλλας τέχνας, ἀλλὰ μίαν ταύτην, μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημι-
10 ουργῶν;

ΣΩ. Εἰ μὲν ἐλαττοῦται ἢ μὴ ἐλαττοῦται ὁ ρήτωρ τῶν ἄλλων διὰ τὸ οὗτος ἔχειν, αὐτίκα ἐπι-
σκεψόμεθα, ἐάν τι ἡμῶν πρὸς λόγον ἦ· νῦν δὲ τόδε
πρότερον σκεψώμεθα, ἅρα τυγχάνει περὶ τὸ δίκαιον
15 καὶ τὸ ἄδικον καὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ
ἀγαθὸν καὶ κακὸν οὗτος ἔχων ὁ ρήτορικὸς ὡς περὶ
τὸ ὑγιεινὸν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ὥν αἱ ἄλλαι τέχναι,
αὐτὰ μὲν οὐκ εἰδώς, τί ἀγαθὸν ἢ τί κακόν ἐστιν ἢ
τί καλὸν ἢ τί αἰσχρὸν ἢ δίκαιον ἢ ἄδικον, πειθὼ δὲ
20 περὶ αὐτῶν μεμηχανημένος, ὥστε δοκεῖν εἰδέναι
οὐκ εἰδὼς ἐν οὐκ εἰδόσι μᾶλλον τοῦ εἰδότος; ἢ
ἀνάγκη εἰδέναι, καὶ δεῖ προεπιστάμενον ταῦτα
ἀφικέσθαι παρὰ σὲ τὸν μέλλοντα μαθήσεσθαι
τὴν ρήτορικήν; εἰ δὲ μή, σὺ ὁ τῆς ρήτορικῆς
25 διδάσκαλος τούτων μὲν οὐδὲν διδάξεις τὸν ἀφι-
κνούμενον — οὐ γὰρ σὸν ἔργον — ποιήσεις δ’ ἐν
τοῖς πολλοῖς δοκεῖν εἰδέναι αὐτὸν τὰ τοιαῦτα οὐκ
εἰδότα καὶ δοκεῖν ἀγαθὸν εἶναι οὐκ ὄντα;

19.

Love, if a god, cannot be evil; and Socrates, having committed the error of calling him evil, must have a purification.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τί οὖν; τὸν Ἔρωτα οὐκ Ἀφροδίτης καὶ θεόν τινα ἡγεῖ;

ΦΑΙΔΡΟΣ. Λέγεται γε δῆ.

ΣΩ. Οὗ τι ὑπό γε Λυσίου, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ σοῦ 5 λόγου, ὃς διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακεύθεντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη. εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς ἢ τι θείον ὁ Ἔρως, οὐδὲν ἀν κακὸν εἴη· τὰ δὲ λόγω τὰ μὲν δὴ περὶ αὐτοῦ εἰπέτην ὡς τοιούτου ὄντος. ταύτη τε οὖν ἡμαρτανέτην περὶ τὸν 10 Ἔρωτα, ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῦ πάνυ ἀστεία, τὸ μηδὲν ὕγιες λέγοντε μηδὲ ἀληθὲς σεμνύνεσθαι ὡς τι ὄντε, εἰ ἅρα ἀνθρωπίσκους τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκιμήσετον ἐν αὐτοῖς. ἐμοὶ μὲν οὖν, ὡς φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· ἔστι δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι 15 περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὁμηρος μὲν οὐκ ἥσθετο, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὁμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἐλένης κακηγορίαν οὐκ ἡγνόησεν ὥσπερ Ὁμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὁν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθὺς

20 οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις, οὐδ' ἵκεο Πέργαμα Τροίας.

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινωδίαν
παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἔκει-
νων γενήσομαι κατ’ αὐτό γε τοῦτο· πρὶν γάρ τι
25 παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἐρωτος κακηγορίαν πειράσομαι
αὐτῷ ἀποδούναι τὴν παλινωδίαν, γυμνῇ τῇ κεφαλῇ,
καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ’ αἰσχύνης ἐγκεκαλυμμένος.

PHAEDRUS, 242 d-243 b.

20.

Virtue is neither natural nor acquired, but comes by the gift
of God to the virtuous.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Οὐκοῦν, ὁ Μένων, ἄξιον τούτους
θείους καλεῖν τοὺς ἄνδρας, οἵτινες νοῦν μὴ ἔχοντες
πολλὰ καὶ μεγάλα κατορθοῦσιν ὅν πράττουσι καὶ
λέγουσιν;

5 **ΜΕΝΩΝ.** Πάνυ γε.

ΣΩ. Ὁρθῶς ἄρ' ἂν καλοῦμεν θείους τε, οὓς νῦν
δὴ ἐλέγομεν χρησμῷδοὺς καὶ μάντεις καὶ τοὺς
ποιητικοὺς ἄπαντας· καὶ τοὺς πολιτικοὺς οὐχ
ἥκιστα τούτων φαῖμεν ἀν θείους τε εἶναι καὶ ἐνθου-
10 σιάζειν, ἐπίπνουσι ὅντας καὶ κατεχομένους ἐκ τοῦ
θεοῦ, ὅταν κατορθῶσι λέγοντες πολλὰ καὶ μεγάλα
πράγματα, μηδὲν εἰδότες ὅν λέγουσιν.

ΜΕΝ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ αἱ γε γυναικες δήπου, ὁ Μένων, τοὺς

15 ἀγαθοὺς ἄνδρας θείους καλοῦσι· καὶ οἱ Λάκωνες
ὅταν τινὰ ἐγκωμιάζωσιν ἀγαθὸν ἄνδρα, θεῖος ἀνήρ,
φασώ, οὗτος.

MEN. Καὶ φαίνονται γε, ὁ Σόκρατες, ὅρθως
λέγειν. καίτοι ἵσως Ἀνυτος ὅδε σοι ἄχθεται
20 λέγοντι.

ΣΩ. Οὐδὲν μέλει ἔμοιγε. τούτῳ μέν, ὁ Μέ-
νων, καὶ αὐθις διαλεξόμεθα· εἰ δὲ νῦν ἡμεῖς ἐν
παντὶ τῷ λόγῳ τούτῳ καλῶς ἔζητήσαμέν τε καὶ
ἔλεγομεν, ἀρετὴ ἀν εἴη οὕτε φύσει οὕτε διδακτόν,
25 ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγιγνομένη ἄνευ νοῦ, οἷς ἀν
παραγίγνηται, εἰ μή τις εἴη τοιοῦτος τῶν πολιτικῶν
ἀνδρῶν, οἷος καὶ ἄλλον ποιῆσαι πολιτικόν. εἰ δὲ
εἴη, σχεδὸν ἀν τι οὗτος λέγοιτο τοιοῦτος ἐν τοῖς
ζῶσιν, οἷον ἔφη Ὁμηρος ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸν Τει-
30 ρεσίαν εἶναι, λέγων περὶ αὐτοῦ, ὅτι οἷος πέπινται
τῶν ἐν Ἀιδου, αἱ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

XENOPHON.

21.

Cyrus relates how he once decided a case in dispute wrongly, and got from his teacher first a beating and then instruction.

Παῖς μέγας μικρὸν ἔχων χιτῶνα παῖδα μικρὸν μέγαν ἔχοντα χιτῶνα ἐκδύσας αὐτὸν τὸν μὲν ἑαυτοῦ ἐκεῖνον ἡμφίεσε, τὸν δ' ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδυ. ἐγὼ οὖν τούτοις δικάζων ἔγνων βέλτιον 5 εἶναι ἀμφοτέροις τὸν ἄρμόττοντα ἐκάτερον χιτῶνα ἔχειν. ἐν τούτῳ αὖ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος, λέξας ὅτι ὅπότε μὲν τοῦ ἄρμόττοντος εἴην κριτής, οὗτῳ δέοι ποιεῖν, ὅπότε δὲ κρῖναι δέοι ποτέρου ὁ χιτὼν εἴη, τοῦτ' ἔφη σκεπτέον εἶναι τίς κτῆσις 10 δικαία ἐστί, πότερα τὸν βίᾳ ἀφελόμενον ἔχειν ἢ τὸν ποιησάμενον ἢ πριάμενον κεκτῆσθαι. ἐπεὶ δ', ἔφη, τὸ μὲν νόμιμον δίκαιον εἶναι, τὸ δὲ ἄνομον βίαιον, σὺν τῷ νόμῳ ἐκέλευνεν ἀεὶ τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. οὗτος ἐγώ σοι, ὁ μῆτερ, τά 15 γε δίκαια παντάπασιν ἥδη ἀκριβῶ· ἦν δέ τι ἄρα προσδέωμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, οὗτος ἐπιδιδάξει.

CYROPAEDIA, i. 3. 17.

22.

Socrates rallies a young man who has made a study of the duties of the office of general.

Ἐπεὶ δὲ μεμαθηκὼς ἦκε, προσέπαιζεν αὐτῷ λέγων· Οὐ δοκεῖ ὑμῖν, ὃ ἄνδρες, ὡσπερ Ὀμηρος τὸν Ἀγαμέμνονα γεραρὸν ἔφη εἶναι, οὕτω καὶ ὅδε στρατηγεῦν μαθὼν γεραρώτερος φαίνεσθαι; καὶ 5 γὰρ ὡσπερ ὁ κιθαρίζειν μαθών, καὶ ἐὰν μὴ κιθαρίζῃ, κιθαριστής ἐστι, καὶ ὁ μαθὼν ἰᾶσθαι, καν μὴ ἰατρεύῃ, ὅμως ἰατρός ἐστιν, οὕτω καὶ ὅδε ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου διατελεῖ στρατηγὸς ὅν, καν μηδεὶς αὐτὸν εληται· ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὔτε στρατηγὸς 10 οὔτε ἰατρός ἐστιν, οὐδὲ ἐὰν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἴρεθῇ. ἀτάρ, ἔφη, ἵνα καν ἡμῶν τις ἡ ταξιαρχῆ ἡ λοχαγῆ σοι, ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὅμεν, λέξον ἡμῖν πόθεν ἥρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν. καὶ ὅς· Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ἔφη, εἰς ὅπερ 15 καὶ ἐτελεύτα· τὰ γὰρ τακτικὰ ἐμέ γε καὶ ἄλλο οὐδὲν ἐδίδαξεν.

MEMORABILIA, iii. 1. 4, 5.

23.

Peace the necessary condition of the prosperity of Athens.

Εἰ δέ τινες οὕτω γιγνώσκουσιν ὡς ἐὰν ἡ πόλις εἰρήνην ἄγουσα διατελῆ, ἀδυνατωτέρα τε καὶ ἀδοξοτέρα καὶ ἡττον ὀνομαστὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔσται,

καὶ οὗτοί γε ὡς ἐμῇ δόξῃ παραλόγως σκοποῦσιν.
 5 εὐδαιμονέσταται μὲν γὰρ δήπου πόλεις λέγονται αἱ
 ἀν πλεῖστον χρόνον ἐν εἰρήνῃ διατελῶσι· πασῶν δὲ
 πόλεων Ἀθῆναι μάλιστα πεφύκασιν ἐν εἰρήνῃ αὖξε-
 σθαι. τίνες γὰρ ἡσυχίαν ἀγούσης τῆς πόλεως οὐ
 προσδέοιντ' ἀν αὐτῆς ἀρξάμενοι ἀπὸ ναυκλήρων
 10 καὶ ἐμπόρων; οὐχ οἱ πολύσιτοι, οὐχ οἱ πολύοινοι,
 οὐχ οἱ ἡδύοινοι, τί δὲ οἱ πολυέλαιοι, τί δὲ οἱ πολυ-
 πρόβατοι, οἱ δὲ γυνώμη καὶ ἀργυρίῳ δυνάμενοι χρη-
 ματίζεσθαι, καὶ μὴν χειροτέχναι τε καὶ σοφισταὶ
 καὶ φιλόσοφοι, οἱ δὲ ποιηταί, οἱ δὲ τὰ τούτων μετα-
 15 χειριζόμενοι, οἱ δὲ ἀξιοθεάτων ἡ ἀξιακούστων ἱερῶν
 ἡ ὁσίων ἐπιθυμοῦντες, ἄλλὰ μὴν καὶ οἱ δεόμενοι
 πολλὰ ταχὺ ἀποδίδοσθαι ἡ πρίασθαι, ποῦ τούτων
 μᾶλλον ἀν τύχοιεν ἡ Ἀθήνησιν;

DE VECTIGALIBUS, 5. 2-4.

24.

The winning ways of the boy Cyrus, and his great love for his grandfather.

Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἔλαλει ὁ Κῦρος· τέλος
 δὲ ἡ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε καὶ
 αὐτοῦ ἐτρέφετο. καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις
 συνεκέρατο ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι, ταχὺ δὲ
 5 τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, προσιὼν καὶ ἔνδη-

λος ὁν ὅτι ἡσπάζετο αὐτῶν τοὺς υἱεῖς, ὥστε εἰ τι
τοῦ βασιλέως δέοιστο, τοὺς παιδας ἐκέλευον τοῦ
Κύρου δεῖσθαι διαπράξασθαι σφισιν. ὁ δὲ Κῦρος,
εἰ δέοιστο αὐτοῦ οἱ παιδεῖς, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν
10 καὶ φιλοτιμίαν περὶ παντὸς ἐποιεῖτο διαπράττε-
σθαι. καὶ ὁ Ἀστυάγης ὅ τι δέοιτο αὐτοῦ ὁ Κῦρος
οὐδὲν ἔδύνατο ἀντέχειν μὴ οὐ χαρίζεσθαι. καὶ
γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτοῦ οὐδέποτε ἀπέλειπε τὸν
πάππον οὐδὲ κλάων ποτὲ ἐπαύετο, ἀλλὰ δῆλος ἦν
15 πᾶσιν ὅτι ὑπερεφοβεῖτο μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνῃ.
καὶ γὰρ ἐκ νυκτὸς εἴ τινος δέοιτο Ἀστυάγης, πρῶ-
τος ἡσθάνετο Κῦρος καὶ πάντων ἀοκνότατα ἀνε-
πήδα ὑπηρετήσων ὅ τι οἴοιτο χαριεῖσθαι, ὥστε
παντάπασιν ἀνεκτήσατο τὸν Ἀστυάγην.

CYROPAEDIA, i. 4. 1, 2.

25.

Description of a well-ordered ship.

Καλλίστην δέ ποτε καὶ ἀκριβεστάτην ἔδοξα
σκευῶν τάξιν ἴδειν, ὃ Σώκρατες, εἰσβὰς ἐπὶ θέαν
εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικικόν. πλεῖστα γὰρ
σκεύη ἐν σμικροτάτῳ ἀγγείῳ διακεχωρισμένα ἔθεα-
5 σάμην. διὰ πολλῶν μὲν γὰρ δήπου, ἔφη, ξυλίνων
σκευῶν καὶ πλεκτῶν ὄρμίζεται ναῦς καὶ ἀνάγεται,
διὰ πολλῶν δὲ τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλεῖ,

πολλοῖς δὲ μηχανήμασιν ἀνθώπλισται πρὸς τὰ
πολέμια πλοῖα, πολλὰ δὲ ὅπλα τοῖς ἀνδράσι συμ-
10 περιάγει, πάντα δὲ σκεύη ὄσοισπερ ἐν οἰκίᾳ χρῶν-
ται ἄνθρωποι τῇ συσσιτίᾳ ἔκαστη κομίζει· γέμει
δὲ παρὰ πάντα φορτίων ὅσα ναύκληρος κέρδους
ἔνεκα ἄγεται. καὶ ὅσα λέγω, ἔφη, ἐγώ, πάντα οὐκ
ἐν πολλῷ τινι μείζονι χώρᾳ ἔκειτο ἢ ἐν δεκακλώῳ
15 στέγῃ συμμέτρῳ. καὶ οὕτω κείμενα ἔκαστα κατε-
νόησα ὡς οὗτε ἄλληλα ἐμποδίζει οὕτε μαστευτοῦ
δεῖται οὕτε ἀσυσκεύαστά ἔστιν οὕτε δυσλύτως ἔχει,
ὡστε διατριβὴν παρέχειν, ὅταν τῷ ταχὺ δέηται.

OECONOMICUS, 8. 11-13.

26.

The difference between the princely and the private station.

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἱέρωνα
τὸν τύραννον. σχολῆς δὲ γενομένης ἀμφοῦ εἶπεν
ὁ Σιμωνίδης, ³Αρ' ἀν μοι ἐθελήσαις, ὥς Ἱέρων, διη-
γήσασθαι ἂν εὔκὸς εἴδεναι σε βέλτιον ἐμοῦ; Καὶ
5 ποῖα ταῦτ' ἔστιν, ἔφη ὁ Ἱέρων, ὅποια δὴ ἐγὼ βέλ-
τιον ἀν εἰδείην σοῦ οὕτως ὅντος σοφοῦ ἀνδρός;
Οἶδά σε, ἔφη, ἐγὼ καὶ ἴδιώτην γεγενημένον καὶ νῦν
τύραννον ὅντα· εὐκὸς οὖν ἀμφοτέρων πεπειραμένον
καὶ εἴδεναι σε μᾶλλον ἐμοῦ πῆ διαφέρει ὁ τυραννι-

10 κός τε καὶ ὁ ἴδιωτικὸς βίος εἰς εὐφροσύνας τε καὶ λύπας ἀνθρώποις. Τί οὖν, ἔφη ὁ Ἱέρων, οὐχὶ καὶ σύ, ἐπεὶ νῦν γε ἔτι ἴδιώτης εἶ, ὑπέμνησάς με τὰ ἐν τῷ ἴδιωτικῷ βίῳ; οὗτο γάρ ἂν σοι οἶμαι μάλιστα ἐγὼ δύνασθαι δηλοῦν τὰ διαφέροντα ἐν ἑκατέρῳ.
 15 οὗτο δὴ ὁ Σιμωνίδης εἶπε, Τοὺς μὲν δὴ ἴδιώτας ἔγωγε, ὁ Ἱέρων, δοκῶ μοι καταμεμαθηκέναι διὰ μὲν τῶν ὄφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδομένους τε καὶ ἀχθομένους, διὰ δὲ τῶν ὥτων ἀκούσμασι, διὰ δὲ τῶν ρίνῶν ὀσμαῖς, διὰ δὲ τοῦ στόματος σίτοις τε
 20 καὶ ποτοῖς.

HIERO, I. 1-4.

27.

Socrates exhorts his son to filial piety.

Εἶτα τούτων μὲν ἐπιμέλεσθαι παρεσκεύασαι,
 τὴν δὲ μητέρα τὴν πάντων μάλιστά σε φιλοῦσαν
 οὐκ οἷει δεῖν θεραπεύειν; οὐκ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡ
 πόλις ἄλλης μὲν ἀχαριστίας οὐδεμιᾶς ἐπιμέλεται
 5 οὐδὲ δικάζει, ἄλλὰ περιορᾷ τοὺς εὖ πεπονθότας
 χάριν οὐκ ἀποδιδόντας, ἐὰν δέ τις γονέας μὴ θερα-
 πεύῃ, τούτῳ δίκην τε ἐπιτίθησι καὶ ἀποδοκιμά-
 ζουσα οὐκ ἔᾳ ἄρχειν τοῦτον, ὡς οὔτε ἀν τὰ ἱερὰ
 εὐσεβῶς θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως τούτου θύοντος
 10 οὔτε ἄλλο καλῶς καὶ δικαίως οὐδὲν ἀν τούτου πρά-

ξαντος; και νη Δια έαν τις των γονέων τελευτη-
σάντων τοὺς τάφους μὴ κοσμῆ, και τοῦτο ἐξετάζει
ἡ πόλις ἐν ταῖς τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαις. σὺ
οὖν, ὁ παῖ, ἐὰν σωφρονῆς, τοὺς μὲν θεοὺς παραι-
15 τήσει συγγνώμονάς σοι εἶναι, εἴ τι παρημέληκας
τῆς μητρός, μή σε και οὗτοι νομίσαντες ἀχάριστον
εἶναι οὐκ ἐθέλωσιν εῦ ποιεῦν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους
φυλάξει μή σε αἰσθόμενοι τῶν γονέων ἀμε-
λοῦντα πάντες ἀτιμάσωσιν, εἴτα ἐν ἐρημίᾳ φίλων
20 ἀναφανῆς· εἴ γάρ σε ὑπολάβοιεν πρὸς τοὺς γονέας
ἀχάριστον εἶναι, οὐδεὶς ἀν νομίσειεν εῦ σε ποιήσας
χάριν ἀπολήψεσθαι.

MEMORABILIA, ii. 2. 13, 14.

28.

Speech of Procles: The naval superiority of the Athenians.

Ἄλλὰ μὴν τάς γε τέχνας τὰς περὶ ταῦτα πάσας
οἰκείας ἔχετε. και μὴν ἐμπειρίᾳ γε πολὺ προέχετε
τῶν ἄλλων περὶ τὰ ναυτικά· ὁ γὰρ βίος τοὺς πλεί-
στοις ὑμῶν ἀπὸ τῆς θαλάττης· ὥστε τῶν ἴδιων
5 ἐπιμελόμενοι ἄμα και τῶν κατὰ θάλατταν ἀγώνων
ἐμπειροι γίγνεσθε. ἔτι δὲ και τόδε· οὐδαμόθεν
ἀν τριήρεις πλείους ἀθρόαι ἐκπλεύσειαν ἡ παρ'
ὑμῶν. ἔστι δὲ τοῦτο οὐκ ἐλάχιστον πρὸς ἡγεμο-
νίαν· πρὸς γὰρ τὸ πρῶτον ἰσχυρὸν γενόμενον

10 ἥδιστα πάντες συλλέγονται. ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν ἐν τούτῳ· πλείστους γὰρ καὶ μεγίστους ἀγῶνας ἡγωνισμένοι κατὰ θάλατταν ἐλάχιστα μὲν ἀποτευχήκατε, πλεῦστα δὲ κατωρθώκατε. εἰκὸς οὖν καὶ τοὺς συμμάχους μεθ' 15 ὑμῶν ἀν ἥδιστα τούτου τοῦ κινδύνου μετέχειν. ὡς δὲ δὴ καὶ ἀναγκαία καὶ προσήκουσα ὑμῖν αὕτη ἡ ἐπιμέλεια ἐκ τῶνδε ἐνθυμήθητε. Λακεδαιμόνιοι ὑμῖν ἐπολέμουν ποτὲ πολλὰ ἔτη, καὶ κρατοῦντες τῆς χώρας οὐδὲν προύκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς. 20 ἐπεὶ δ' ὁ θεὸς ἔδωκέ ποτε αὐτοῖς κατὰ θάλατταν ἐπικρατῆσαι, εὐθὺς ὑπὸ ἐκείνοις παντελῶς ἐγένεσθε. οὐκοῦν εὔδηλον ἐν τούτοις ἐστὶν ὅτι ἐκ τῆς θαλάττης ἄπιστα ὑμῖν ἥρτηται ἡ σωτηρία.

HELLENICA, vii. i. 4-6.

29.

Philip, a professional jester, fails to be amusing.

Φίλιππος δ' ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις τε εἴη καὶ διότι κατάγεσθαι βούλοιτο· συνεσκευασμένος δὲ παρεῖναι ἔφη πάντα τὰ ἐπιτήδεια ὥστε δειπνεῖν 5 ταῦλλότρια, καὶ τὸν παῖδα δὲ ἔφη πάνυ πιέζεσθαι διά τε τὸ φέρειν μηδὲν καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι. ὁ οὖν Καλλίας ἀκούσας ταῦτα εἶπεν, Ἀλλὰ μέντοι,

ῳ ἄνδρες, αἰσχρὸν στέγης γε φθονῆσαι· εἰσίτω
οὖν. καὶ ἂμα ἀπέβλεψεν εἰς τὸν Αὐτόλυκον, δῆλον
10 ὅτι ἐπισκοπῶν τί ἔκείνῳ δόξειε τὸ σκῶμμα εἶναι.
ὅ δὲ στὰς ἐπὶ τῷ ἀνδρῶνι ἔνθα τὸ δεῖπνον ἦν εἶπεν,
"Οτι μὲν γελωτοποιός εἴμι ἵστε πάντες· ἥκω δὲ
προθύμως νομίσας γελοιότερον εἶναι τὸ ἄκλητον ἢ
τὸ κεκλημένον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Κατακλίνου
15 τοίνυν, ἔφη ὁ Καλλίας. καὶ γάρ οἱ παρόντες σπου-
δῆς μέν, ὡς ὄρᾶς, μεστοί, γέλωτος δὲ ἵσως ἐνδεέ-
στεροι. δειπνούντων δὲ αὐτῶν ὁ Φίλιππος γελοῦν
τι εὐθὺς ἐπεχείρει λέγειν, ὥντα δὴ ἐπιτελούη ὥνπερ
ἔνεκα ἐκαλεῖτο ἐκάστοτε ἐπὶ τὰ δεῖπνα. ὡς δ' οὐκ
20 ἐκίνησε γέλωτα, τότε μὲν ἀχθεσθεὶς φανερὸς ἐγέ-
νετο. αὐθὶς δ' ὀλίγον ὕστερον ἄλλο τι γελοῦν
ἐβούλετο λέγειν. ὡς δὲ οὐδὲ τότε ἐγέλασαν ἐπ'
αὐτῷ, ἐν τῷ μεταξὺ παυσάμενος τοῦ δείπνου συγ-
καλυψάμενος κατέκειτο.

SYMPORIUM, I. 11-14.

30.

The patriotism of King Agesilaus, his obedience to law, and his fatherly care for his subjects.

"Ως γε μὴν φιλόπολις ἦν καθ' ἐν μὲν ἐκαστον
μακρὸν ἀν εἴη γράφειν· οἴομαι γὰρ οὐδὲν εἶναι τῶν
πεπραγμένων αὐτῷ ὃ τι οὐκ εἰς τοῦτο συντείνει. ὡς
δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, ἀπαντεῖς ἐπιστάμεθα ὅτι Ἀγη-

5 σύλαος, ὅπου ὥετο τὴν πατρίδα τι ὠφελήσειν, οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων ἔφειδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προύφασίζετο, ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε τὸ τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν. ἐν τοῖς μεγύ-
 10 στοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτοῦ ὅτι δυνατώτατος ὁν ἐν τῇ πόλει φανε-
 ρὸς ἦν μάλιστα τοὺς νόμοις λατρεύων. τίς γὰρ ἀν
 ἡθέλησεν ἀπειθεῖν ὅρῳ τὸν βασιλέα πειθόμενον;
 τίς δ' ἀν ἡγούμενος μειονεκτεῖν νεώτερόν τι ἐπεχεί-
 15 ρησε ποιεῖν εἰδὼς τὸν βασιλέα νομίμως καὶ τὸ κρα-
 τεῖσθαι φέροντα; δις καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν
 τῇ πόλει ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο.
 ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν, ἐπίμα
 δ' εἴ τι καλὸν πράττοιεν, παρίστατο δ' εἴ τις συμ-
 20 φορὰ συμβαίνοι, ἐχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος
 πολίτην, ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων, σώζεσθαι δὲ
 πάντας κέρδος νομίζων, ζημίαν δὲ τιθεὶς εἰ καὶ ὁ
 μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο.

AGESILAUS, 7. 1-3.

HERODOTUS.

31.

An original mode of sending a secret despatch.

Ο γὰρ Ἰστιαῖος βουλόμενος τῷ Ἀρισταγόρῃ
σημῆναι ἀποστῆναι ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχε
ἀσφαλέως σημῆναι ὥστε φυλασσομενέων τῶν
ὅδων, ὃ δὲ τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρή-
5 σας τὴν κεφαλὴν ἔστιξε καὶ ἀνέμεινε ἀναφῦναι
τὰς τρίχας, ὡς δὲ ἀνέφυσαν τάχιστα, ἀπέπεμπε
ἐς Μίλητον ἐντειλάμενος αὐτῷ ἄλλο μὲν οὐδέν,
ἐπεὰν δὲ ἀπίκηται ἐς Μίλητον, κελεύειν Ἀριστα-
γόρην ἔντειλαντά μω τὰς τρίχας κατιδέσθαι ἐς
10 τὴν κεφαλήν. τὰ δὲ στίγματα ἐσήμαινε, ὡς καὶ
πρότερον μοι εἴρηται, ἀπόστασιν. ταῦτα δὲ ὁ
Ἰστιαῖος ἐποίεε, συμφορὴν ποιεύμενος μεγάλην
τὴν ἐωστοῦ κατοχὴν τὴν ἐν Σούσοισι ἀποστάσιος
ῶν γινομένης πολλὰς εἶχε ἐλπίδας μετήσεσθαι ἐπὶ
15 θάλασσαν, μὴ δὲ νεώτερόν τι ποιεύσης τῆς Μιλή-
του οὐδαμὰ ἐς αὐτὴν ἥξειν ἔτι ἐλογίζετο.

v. 35.

32.

The Seven Persians, led by Darius, slay the false Smerdis and his brother. Leaving their wounded in the palace, they incite the Persians to a general slaughter of the Magi.

Αποκτείναντες δὲ τοὺς Μάγους καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τρωματίας ἔωντάν αὐτοῦ λείπουσι καὶ ἀδυνασίης εἰνεκεν καὶ φυλακῆς τῆς ἀκροπόλιος, οἱ δὲ πέντε αὐτῶν ἔχοντες τῶν 5 Μάγων τὰς κεφαλὰς ἔθεον βοῆ τε καὶ πατάγῳ χρεώμενοι, καὶ Πέρσας τοὺς ἄλλους ἐπεκαλέοντο ἔξηγεόμενοί τε τὸ πρῆγμα καὶ δεικνύοντες τὰς κεφαλὰς, καὶ ἄμα ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν Μάγων τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον. οἱ δὲ Πέρσαι μαθόντες τό 10 γεγονὸς ἐκ τῶν ἑπτὰ καὶ τῶν Μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίειν καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα ποιέειν, σπασάμενοι δὲ τὰ ἔγχειρίδια ἔκτεινον ὅκου τινὰ Μάγουν εὔρισκον· εἰ δὲ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ἀν οὐδένα Μάγον. ταύτην τὴν ἡμέρην θεραπεύουσι 15 Πέρσαι κοινῇ μάλιστα τῶν ἡμερέων, καὶ ἐν αὐτῇ ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγονται, ἥ κέκληται ὑπὸ Περσέων μαγοφόνια· ἐν τῇ Μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ’ οἴκους ἔωντοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέρην ταύτην.

33.

Hippoclides dances away his chance of a marriage with the daughter of Clisthenes.

Προϊούσης δὲ τῆς πόσιος κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους ὁ Ἰπποκλείδης ἐκέλευσέ οἱ τὸν αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμελείην, πειθομένου δὲ τοῦ αὐλητέω ὅρχήσατο. καὶ κως ἔωυτῷ μὲν ἀρεστῶς ὅρχέετο, ὁ 5 Κλεισθένης δὲ ὅρέων ὅλον τὸ πρῆγμα ὑπώπτευε. μετὰ δὲ ἐπισχὼν ὁ Ἰπποκλείδης χρόνον ἐκέλευσέ τινα τράπεζαν ἐσενεῖκαι, ἐσελθούσης δὲ τῆς τραπέζης πρῶτα μὲν ἐπ' αὐτῆς ὅρχήσατο Λακωνικὰ σχημάτια, μετὰ δὲ ἄλλα Ἀττικά, τὸ τρίτον δὲ 10 τὴν κεφαλὴν ἔρείσας ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῖσι σκέλεσι ἔχειρονόμησε. Κλεισθένης δὲ τὰ μὲν πρῶτα καὶ τὰ δεύτερα ὅρχεομένου, ἀποστυγέων γαμβρὸν ἃν οἱ ἔτι γενέσθαι Ἰπποκλείδεα διὰ τὴν τε ὅρχησιν καὶ τὴν ἀναιδείην, κατεῖχε ἔωυτόν, οὐ βουλόμενος 15 ἔκραγῆναι ἐς αὐτόν· ὡς δὲ εἶδε τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα, οὐκέτι κατέχειν δυνάμενος εὗπε “ὦ παῖ Τισάνδρου, ἀπορχήσαό γε μὲν τὸν γάμον.” ὁ δὲ Ἰπποκλείδης ὑπολαβὼν εὗπε “οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ.” ἀπὸ τούτου μὲν τοῦτο ὄνομάζεται, Κλεισθένης δὲ σιγὴν ποιησάμενος ἔλεξε ἐς μέσον τάδε.

34.

King Demaratus, although an exile, pays a tribute to the bravery of the Spartans.

Πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει “ὦ βασιλεῦ, ἀρχῆθεν ἡ πιστάμην ὅτι ἀληθείῃ χρεώμενος οὐ φίλα τοι ἔρεω· σὺ δὲ ἐπεὶ ἡ νάγκασας λέγειν τῶν λόγων τοὺς ἀληθεστάτους, ἔλεγον τὰ κατήκοντα 5 Σπαρτιήτησι. καίτοι ὡς ἐγὼ τυγχάνω τὰ νῦν τάδε ἐστοργὰς ἔκείνους, αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεαι, οἱ με τιμήν τε καὶ γέρεα ἀπελόμενοι πατρώια ἄπολίν τε καὶ φυγάδα πεποιήκασι, πατὴρ δὲ σὸς ὑποδεξάμενος βίον τέ μοι καὶ οἶκον ἔδωκε. οὐκων οἶκός 10 ἔστι ἄνδρα τὸν σώφρονα εὐνοίην φαινομένην διωθέεσθαι, ἀλλὰ στέργειν μάλιστα. ἐγὼ δὲ οὔτε δέκα ἄνδρασι ὑπίσχομαι οἶός τε εἶναι μάχεσθαι οὔτε δυοῖσι, ἕκών τε εἶναι οὐδ' ἀν μουνομαχέοιμι. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη ἢ μέγας τις ὁ ἐποτρύνων ἀγών, 15 μαχοίμην ἀν πάντων ἥδιστα ἐνὶ τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ Ἑλλήνων ἔκαστος φησι τριῶν ἄξιος εἶναι. ὃς δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι κατὰ μὲν ἔνα μαχόμενοι οὐδαμῶν εἰσὶ κακίονες ἀνδρῶν, ἀλέες δὲ ἄριστοι ἀνδρῶν ἀπάντων. ἔλεύθεροι γάρ εόντες οὐ πάντα 20 ἔλεύθεροί εἰσι. ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος, τὸν ὑποδειμαώνουσι πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἢ οἱ σοὶ σέ.”

35.

Helen never carried to Troy, but left in Egypt.

Εἰρομένου δέ μεν τοὺς ἵρεας εἰ μάταιον λόγον λέγουσι οἱ Ἑλληνες τὰ περὶ Ἰλιον γενέσθαι ἢ οῦ, ἔφασαν πρὸς ταῦτα τάδε, ἴστορίησι φάμενοι εἰδέναι παρ' αὐτοῦ Μενέλεω. ἐλθεῖν μὲν γὰρ μετὰ τὴν 5 Ἐλένης ἀρπαγὴν ἐς τὴν Τευκρίδα γῆν Ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενέλεῳ, ἐκβᾶσαν δὲ ἐς γῆν καὶ ἰδρυθεῖσαν τὴν στρατιὴν πέμπειν ἐς τὸ Ἰλιον ἀγγέλους, σὺν δέ σφι ἴέναι καὶ αὐτὸν Μενέλεων· τοὺς δ' ἐπείτε ἐσελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος, 10 ἀπαιτέειν Ἐλένην τε καὶ τὰ χρήματα τά οἱ οἴχετο κλέψας Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἀδικημάτων δίκας αἰτέειν· τοὺς δὲ Τευκροὺς τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν τότε καὶ μετέπειτα, καὶ ὅμνύντας καὶ ἀνωμοτί, μὴ μὲν ἔχειν Ἐλένην μηδὲ τὰ ἐπικαλεύμενα χρήματα, 15 ἀλλ' εἶναι αὐτὰ πάντα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ οὐκ ἄν δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν τῶν Πρωτεὺς ὁ Αἰγύπτιος βασιλεὺς ἔχει. οἱ δὲ Ἑλληνες καταγελάσθαι δοκέοντες ὑπ' αὐτῶν οὕτω δὴ ἐπολιόρκεον ἐς ὃ ἔξειλον· ἐλοῦσι δὲ τὸ τεῖχος ὡς οὐκ ἐφαίνετο ἡ Ἐλένη, 20 ἀλλὰ τὸν αὐτὸν λόγον τῷ προτέρῳ ἐπυνθάνοντο, οὕτω δὴ πιστεύσαντες τῷ λόγῳ τῷ πρώτῳ οἱ Ἑλληνες αὐτὸν Μενέλεων ἀποστέλλουσι παρὰ Πρωτέα.

36.

Cyrus does not approve the proposal of the Persians to remove to a more fertile country.

Τούτου δὲ τοῦ Ἀρταῦκτεω τοῦ ἀνακρεμασθέντος προπάτωρ Ἀρτεμβάρης ἐστὶ ὁ Πέρσηςι ἔξηγησάμενος λόγον τὸν ἐκεῖνοι ὑπολαβόντες Κύρῳ προσήνεικαν. λέγοντα τάδε “ἐπεὶ Ζεὺς
 5 Πέρσησι ἡγεμονίην διδοῦ, ἄνδρῶν δὲ σοί, Κῦρε,
 κατελὼν Ἀστυάγην, φέρε, γῆν γὰρ ἐκτήμεθα δλί-
 γην καὶ ταύτην τρηχέαν, μεταναστάντες ἐκ ταύτης
 ἄλλην ἔχωμεν ἀμείνω. εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν ἀστυ-
 γείτονες πολλαὶ δὲ καὶ ἔκαστέρω, τῶν μίαν σχόν-
 10 τες πλέοσι ἐσόμεθα θωμαστότεροι. οἰκὸς δὲ ἄν-
 δρας ἄρχοντας τοιαῦτα ποιέειν· κότε γὰρ δὴ καὶ
 παρέξει κάλλιον ἢ ὅτε γε ἀνθρώπων τε πολλῶν
 ἄρχομεν πάσης τε τῆς Ἀσίης;” Κῦρος δὲ ταῦτα
 ἀκούσας καὶ οὐ θωμάσας τὸν λόγον ἐκέλευε ποιέειν
 15 ταῦτα, οὗτῳ δὲ αὐτοῖσι παραίνεε κελεύων παρα-
 σκευάζεσθαι ὡς οὐκέτι ἄρξοντας ἀλλ’ ἄρξομένους.
 φιλέειν γὰρ ἐκ τῶν μαλακῶν χώρων μαλακοὺς
 γίνεσθαι· οὐ γάρ τι τῆς αὐτῆς γῆς εἶναι καρ-
 πόν τε θωμαστὸν φύειν καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ
 20 πολέμια. ὕστε συγγνόντες Πέρσαι οἰχοντο ἀπο-
 στάντες, ἐσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, ἄρ-

χειν τε εῖλοντο λυπρὴν οἰκέοντες μᾶλλον ἢ πεδιάδα
σπείροντες ἄλλοισι δουλεύειν.

ix. 122.

37.

Harpagus relates how the infant Cyrus was exposed to death by his orders.

Ἄστυάγης δὲ τοῦ μὲν βουκόλου τὴν ἀληθείην
ἐκφήναντος λόγον ἥδη καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο, Ἀρ-
πάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος καλέειν αὐ-
τὸν τοὺς δορυφόρους ἔκελευε. ὡς δέ οἱ παρῆν ὁ
5 Ἀρπαγος, εἴρετό μιν ὁ Ἀστυάγης “Ἀρπαγε, τέῳ
δὴ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο τόν τοι παρέδωκα
ἐκ θυγατρὸς γεγονότα τῆς ἐμῆς;” ὁ δὲ Ἀρπαγος
ώς εἶδε τὸν βουκόλον ἔνδον ἔόντα, οὐ τράπεται
ἐπὶ ψευδέα ὅδον, ἵνα μὴ ἐλεγχόμενος ἀλίσκηται,
10 ἀλλὰ λέγει τάδε. “ὦ βασιλεῦ, ἐπείτε παρέλα-
βον τὸ παιδίον, ἐβούλευον σκοπέων ὅκως σοὶ τε
ποιήσω κατὰ νόον, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ γινόμενος
ἀναμάρτητος μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ μήτε αὐτῷ σοὶ
εἴην αὐθέντης. ποιέω δὴ ὅδε· καλέσας τὸν βου-
15 κόλον τόνδε παραδίδωμι τὸ παιδίον, φὰς σέ τε
εἶναι τὸν κελεύοντα ἀποκτεῖναι αὐτὸ. καὶ λέγων
τοῦτό γε οὐκ ἐψευδόμην· σὺ γὰρ ἐνετέλλεο οὗτο.
παραδίδωμι μέντοι τῷδε κατὰ τάδε ἐντειλάμε-
νος, θεῖναί μιν ἐς ἔρημον ὄρος καὶ παραμένοντα

20 φυλάσσειν ἄχρι οὗ τελευτῆσῃ, ἀπειλήσας παντοῦα
 τῷδε ἦν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ. ἐπείτε δὲ ποιή-
 σαντος τούτου τὰ κελευόμενα ἐτελεύτησε τὸ παι-
 δίον, πέμψας τῶν εὐνούχων τοὺς πιστοτάτους καὶ
 εἶδον δι’ ἔκείνων καὶ ἔθαψά μιν. οὕτω ἔσχε, ὁ
 25 βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου, καὶ τοιούτῳ
 μόρῳ ἔχρησατο ὁ παῖς.”

i. 117.

38.

How the Greeks learned that they were enclosed by the Persian ships at Salamis.

Τῶν δὲ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγῶν ἐγίνετο ὡθι-
 σμὸς λόγων πολλός. ἥδεσαν δὲ οὔκω ὅτι σφέας
 περιεκυκλοῦντο τῆσι νησὶ οἱ βάρβαροι, ἀλλ’
 ὕσπερ τῆς ἡμέρης ὥρων αὐτοὺς τεταγμένους, ἐδό-
 5 κεον κατὰ χώρην εἶναι. συνεστηκότων δὲ τῶν
 στρατηγῶν, ἐξ Αἰγάνης διέβη Ἄριστεῖδης ὁ Λυ-
 σιμάχου, ἀνὴρ Ἀθηναῖος μὲν ἐξωστρακισμένος
 δὲ ὑπὸ τοῦ δήμου· τὸν ἐγὼ νενόμικα, πυνθανόμε-
 νος αὐτοῦ τὸν τρόπον, ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι ἐν
 10 Ἀθήνησι καὶ δικαιότατον. οὗτος ὧντὸς στὰς ἐπὶ
 τὸ συνέδριον ἐξεκαλέετο Θεμιστοκλέα, ἐόντα μὲν
 ἐωնτῷ οὐ φίλον ἐχθρὸν δὲ τὰ μάλιστα· ὑπὸ
 δὲ μεγάθεος τῶν παρεόντων κακῶν λήθην ἔκείνων
 ποιεύμενος ἐξεκαλέετο, θέλων αὐτῷ συμμέξαι· προα-

15 κηρύξεε δὲ ὅτι σπεύδοιεν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἰσθμόν. ὡς δὲ ἐξῆλθε οἱ Θεμιστοκλέης, ἔλεγε Ἀριστείδης τάδε. “ἡμέας στασιάζειν χρεόν ἔστι ἐν τε τῷ ἄλλῳ καιρῷ καὶ δὴ καὶ ἐν τῷδε περὶ τοῦ ὁκότερος ημέων πλέω 20 ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται. λέγω δέ τοι ὅτι ἵσον ἔστι πολλά τε καὶ ὀλίγα λέγειν περὶ ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν Πελοποννησίουσι. ἐγὼ γὰρ αὐτόπτης τοι λέγω γενόμενος ὅτι νῦν οὐδὲ ἦν θέλωσι Κορίνθιοί τε καὶ αὐτὸς Εὐρυβιάδης οὗτοί τε 25 ἔσονται ἐκπλῶσαι· περιεχόμεθα γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλῳ. ἀλλ' ἔσελθών σφι ταῦτα σήμηνον.”

viii. 78, 79.

39.

Mardonius taunts the Spartans with cowardice, and challenges them to appoint champions for single combat with the Persians.

Ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἐς τὰς ἀρχαίας τάξις, πέμψας ὁ Μαρδόνιος κήρυκα ἐς τοὺς Σπαρτιῆτας ἔλεγε τάδε. “ὦ Λακεδαιμόνιοι, ὑμεῖς δὴ λέγεσθε εἶναι ἄνδρες ἄριστοι ὑπὸ τῶν τῆδε ἀνθρώπων, ἐκ-5 παγλεομένων ὡς οὗτε φεύγετε ἐκ πολέμου οὗτε τάξιν ἐκλείπετε, μένοντές τε ἦτε ἀπόλλυτε τοὺς ἐναντίους ἦτε αὐτοὶ ἀπόλλυσθε. τῶν δὲ ἄρ' ἦτε οὐδὲν ἀληθές· πρὶν γὰρ ἦτε συμμῖξαι ἡμέας ἐς χειρῶν τε νόμον ἀπικέσθαι, καὶ δὴ φεύγοντας καὶ στάσιν

10 ἐκλείποντας ὑμέας εἴδομεν, ἐν Ἀθηναίοισι τε τὴν πρόπειραν ποιευμένους αὐτούς τε ἀντία δούλων τῶν ἡμετέρων τασσομένους. ταῦτα οὐδαμῶς ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργα, ἀλλὰ πλεῖστον δὴ ἐν ὑμῖν ἐψεύσθημεν. προσδεκόμενοι γὰρ κατὰ κλέος ὡς 15 δὴ πέμψετε ἐς ἡμέας κήρυκα προκαλεύμενοι καὶ βουλόμενοι μούνοισι Πέρσησι μάχεσθαι, ἄρτιοι ἔόντες ποιέειν ταῦτα οὐδὲν τοιοῦτο λέγοντας ὑμέας εῦρομεν ἀλλὰ πτώσσοντας μᾶλλον. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ὑμεῖς ἥρξατε τούτου τοῦ λόγου, ἀλλ' ἡμεῖς 20 ἄρχομεν. τί δὴ οὐ πρὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὑμεῖς, ἐπείτε δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, πρὸ δὲ τῶν βαρβάρων ἡμεῖς ἵστοι πρὸς ἵστους ἀριθμὸν ἐμαχεσάμεθα; καὶ ἦν μὲν δοκέη καὶ τοὺς ἄλλους μάχεσθαι, οἱ δὲ δὲν μετέπειτα μαχέσθων ὕστεροι· εἰ δὲ καὶ 25 μὴ δοκέοι ἀλλ' ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, ἡμεῖς δὲ διαμαχεσώμεθα· ὁκότεροι δὲ δὲν ἡμέων νικήσωσι, τούτους τῷ ἅπαντι στρατοπέδῳ νικᾶν.”

ix. 48.

40.

The Scythian mode of making sacrifice to Ares.

Τοῖσι μὲν δὴ ἄλλοισι τῶν θεῶν οὕτω θύουσι καὶ ταῦτα τῶν κτηνέων, τῷ δὲ δὴ Ἀρεὶ ὁδε. κατὰ νομοὺς ἑκάστους τῶν ἀρχέων ἐσιδρυταί σφι Ἀρεος ἴρὸν τοιόνδε· φρυγάνων φάκελοι συννενέα-

5 ται ὅσον τ' ἐπὶ σταδίους τρεῖς μῆκος καὶ εὔρος,
 ὕψος δὲ ἐλασσον· ἄνω δὲ τούτου τετράγωνον ἔπει-
 δον πεποίηται, καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἔστι
 ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἐν ἐπιβατόν. ἔτεος δὲ ἑκά-
 στου ἀμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι
 10 φρυγάνων· ὑπονοστέει γὰρ δὴ αἰεὶ ὑπὸ τῶν χει-
 μώνων. ἐπὶ τούτου δὴ τοῦ σηκοῦ ἀκινάκης σιδή-
 ρεος ἵδρυται ἀρχαῖος ἑκάστοισι, καὶ τοῦτ' ἔστι
 τοῦ Ἀρεος τὸ ἄγαλμα. τούτῳ δὲ τῷ ἀκινάκῃ
 θυσίας ἐπετείους προσάγουσι προβάτων καὶ ἵπ-
 15 πων, καὶ δὴ καὶ τοῦσιδ' ἔτι πλέω θύουσι ἡ τοῦσι
 ἄλλοισι θεοῖσι. ὅσους ἀν τῶν πολέμιων ζωγρή-
 σωσι, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἄνδρα θύουσι
 τρόπῳ οὐ τῷ αὐτῷ καὶ τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἐτε-
 ροίῳ. ἐπεὰν γὰρ οὖν ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν
 20 κεφαλέων, ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐς ἄγγος
 καὶ ἐπειτα ἀνενείκαντες ἄνω ἐπὶ τὸν ὅγκον τῶν
 φρυγάνων καταχέουσι τὸ αἷμα τοῦ ἀκινάκεω. ἄνω
 μὲν δὴ φορέουσι τοῦτο, κάτω δὲ παρὰ τὸ ἱρὸν
 ποιεῦσι τάδε· τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν τοὺς
 25 δεξιοὺς ὥμους πάντας ἀποτάμνοντες σὺν τῇσι
 χερσὶ ἐς τὸν ἡέρα ἴεῖσι, καὶ ἐπειτα καὶ τὰ ἄλλα
 ἀπέρξαντες ἱρήια ἀπαλλάσσονται. χεὶρ δὲ τῇ ἀν
 πέσῃ κέεται, καὶ χωρὶς ὁ νεκρός.

THUCYDIDES.

41.

The Argives, at Mantinea, advance to the charge with fury; the Lacedaemonians proceed slowly to the sound of music.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὥργῃ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου ἐγκάθεστώτων, οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα 5 ὅμαλῶς μετὰ ρυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν καὶ μὴ διασπασθείη αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

v. 70.

42.

The petty aims and cautious natures of the tyrants in the Hellenic cities.

Τύραννοι δὲ ὅσοι ἦσαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι, τὸ ἐφ' ἔαντῶν μόνον προορώμενοι ἦσαν τὸ σῶμα καὶ ἦσαν τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὐξεῖν, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο μάλιστα τὰς πόλεις ὕκουν, 5 ἐπράχθη τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον, εἰ μή τι πρὸς περιοίκους τοὺς αὐτῶν ἐκάστοις. οἵ γὰρ

ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ πλεῦστον ἔχώρησαν δυνάμεως.
οὕτω πανταχόθεν ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατεί-
χετο μήτε κοινῇ φανερὸν μηδὲν κατεργάζεσθαι,
10 κατὰ πόλεις τε ἀτολμοτέρα εἶναι.

i. 17.

43.

The Mitylenaeans appeal to the Lacedaemonians for help.

“ Αἰσχυνθέντες οὖν τάς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς
ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον, ἐν οὐ τῷ ἵερῷ ἵσα
καὶ ἱκέται ἐσμέν, ἐπαμύνατε Μυτιληναίοις ξύμμα-
χοι γενόμενοι, καὶ μὴ προῆσθε ἡμᾶς, ἕδιον μὲν τὸν
5 κίνδυνον τῶν σωμάτων παραβαλλομένους, κοινὴν
δὲ τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ὠφελίαν ἅπασι δώσον-
τας, ἔτι δὲ κοινοτέραν τὴν βλάβην, εἰ, μὴ πεισθέν-
των ὑμῶν, σφαλησόμεθα. γίγνεσθε δὲ ἄνδρες
οἴουσπερ ὑμᾶς οἱ τε Ἑλληνες ἀξιοῦσι καὶ τὸ ἡμέ-
10 τερον δέος βούλεται.”

iii. 14.

44.

Before the Athenian fleet sets sail for Sicily, the customary
prayers are offered and libations are made.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆσι πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο
πάντα ἥδη ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι, τῇ μὲν
σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομι-
ζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἔκάστην,

5 ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, κρατῆράς τε
κεράσαντες παρ' ἄπαν τὸ στράτευμα καὶ ἐκπώμασι
χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἱ τε ἐπιβάται καὶ οἱ
ἄρχοντες σπένδοντες. ξυνεπηγόρουντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος
ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς τῶν τε πολιτῶν καὶ εἴ τις
10 ἄλλος εὔνους παρῆν σφίσι. παιωνίσαντες δὲ καὶ
τελεώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνήγοντο, καὶ ἐπὶ κέρως
τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἄμιλλαν ἥδη μέχρι Αἰγί-
νης ἐποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα
περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέ-
15 γετο, ἡπείγοντο ἀφικέσθαι.

vi. 32.

45.

The Athenians are anxious to come to terms with the Lacedaemonians, but are unsuccessful. They turn upon Pericles.

Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννη-
σίων οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἦ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ
δεύτερον καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἀμα καὶ ὁ πόλεμος,
ἥλλοίωντο τὰς γνώμας, καὶ τὸν μὲν Περικλέα ἐν
5 αἰτίᾳ εἶχον ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν καὶ δι'
ἐκεῖνον ταῖς ξυμφοραῖς περιπεπτωκότες, πρὸς δὲ
τοὺς Λακεδαιμονίους ὥρμηντο ξυγχωρεῖν· καὶ
πρέσβεις τινὰς πέμψαντες ὡς αὐτοὺς ἀπρακτοι
ἔγενοντο. πανταχόθεν τε τῇ γνώμῃ ἄποροι καθε-

10 στῶτες ἐνέκειντο τῷ Περικλεῖ. ὁ δὲ ὄρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας καὶ πάντα ποιοῦντας ἅπερ αὐτὸς ἥλπιζε, ξύλλογον ποιήσας (ἔτι δ' ἐστρατήγει) ἐβούλετο θαρσῦναι τε καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὄργιζόμενον τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον 15 καὶ ἀδεέστερον καταστῆσαι. παρελθὼν δὲ ἔλεξε τοιάδε.

ii. 59.

46.

The terrible slaughter of the Athenians at the Assinarus, on their retreat from Syracuse.

Νικίας δὲ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο ἥγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντες τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἦπει-
5 γοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν, ἅμα μέν, βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἵππεων τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου, οἰόμενοι ρᾶσόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἦν διαβῶσι τὸν ποταμόν, ἅμα δὲ ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῦ ἐπιθυμίᾳ. ὡς
10 δὲ γίγνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλεπὴν ἥδη τὴν διάβασιν ἐπούσιν· ἀθρόοι γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν, περί

15 τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθεί-
ροντο, οἱ δὲ ἐμπαλαστόμενοι κατέρρεον.

vii. 84.

47.

The Syracusans determine to close the mouth of their great harbour, and hope to achieve great glory by the utter defeat of the Athenians.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι τόν τε λιμένα εὐθὺς παρέ-
πλεον ἀδεῶς καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διενοοῦντο κλή-
σειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλοιντο, λάθοιεν αὐ-
τοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ
5 αὐτοὶ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο,
ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι, νομίζοντες,
ὅπερ ἦν, ἀπό τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυ-
πέρτερα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ εἰ δύναιντο κρατῆ-
σαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν
10 καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν ἐς τοὺς Ἑλλη-
νας τὸ ἄγώνισμα φανεῖσθαι· τούς τε γὰρ ἄλλους
Ἑλληνας εὐθὺς τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι, τοὺς δὲ
φόβου ἀπολύεσθαι (οὐ γὰρ ἔτι δυνατὴν ἔσεσθαι
τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον
15 ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν), καὶ αὐτοὶ δό-
ξαντες αἴτιοι αὐτῶν εἶναι ὑπό τε τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
πων καὶ ὑπὸ τῶν ἐπειτα πολὺ θαυμασθήσεσθαι.

vii. 56.

48.

Nearly the whole of the Greek expedition to Egypt, including a reinforcement of fifty triremes, is destroyed. Egypt again comes under the Persian yoke. Amyrtaeus escapes capture, but Inarus is betrayed and impaled.

Οὗτω μὲν τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα ἐφθάρη ἐξ ἔτη πολεμήσαντα· καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν πορευόμενοι διὰ τῆς Λιβύης ἐς Κυρήνην ἐσώθησαν, οἵ δὲ πλεῖστοι ἀπώλοντο. Αἴγυπτος δὲ πάλιν ὑπὸ βασιλέα ἐγένετο πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἔλεσι βασιλέως· τοῦτον δὲ διὰ μέγεθός τε τοῦ ἐλους οὐκ ἐδύναντο ἐλεῦν καὶ ἄμα μαχιμώτατοί εἰσι τῶν Αἰγυπτίων οἵ ἐλειοι. Ἰνάρως δὲ ὁ Λιβύων βασιλεύς, ὃς τὰ πάντα ἐπράξε περὶ τῆς Αἰγύπτου, προδοσίᾳ ληφθεὶς ἀνεσταυρώθη. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ἄλλης ἔνυμαχίδος πεντήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι ἐς Αἴγυπτον ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας, οὐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων οὐδέν· καὶ αὐτοῖς ἐκ τε γῆς ἐπιπεσόντες πεζοὶ καὶ 15 ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν, αἱ δὲ ἐλάσσους διέφυγον πάλιν. τὰ μὲν κατὰ τὴν μεγάλην στρατείαν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἔνυμάχων ἐς Αἴγυπτον οὕτως ἐτελεύτησεν.

49.

The Syracusans are defeated in their first engagement with the Athenians, but are saved in their retreat by their cavalry. During the battle a great storm comes on, which adds to the terror of the Syracusans.

Γενομένης δ' ἐν χερσὶ τῆς μάχης ἐπὶ πολὺ ἀντεῖχον ἀλλήλοις, καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἄμα τινὰς γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς καὶ ὕδωρ πολύ, ὡστε τοῖς μὲν πρῶτον μαχομένοις καὶ ἐλάχιστα πολέμῳ ὥμιλοι ληκόσι καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ φόβου, τοῖς δ' ἐμπειροτέροις τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ὥρᾳ ἔτους περαίνεσθαι δοκεῖν, τοὺς δὲ ἀνθεστῶτας πολὺ μείζω ἔκπληξιν μὴ νικωμένους παρέχειν. ὡσαμένων δὲ τῶν Ἀργείων πρῶτον τὸ εὐώνυμον κέρας τῶν Συρακοσίων καὶ μετ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων τὸ κατὰ σφᾶς αὐτούς, παρερρήγνυντο ἥδη καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν Συρακοσίων καὶ ἐσ φυγὴν κατέστη. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι (οἱ γὰρ ἵππης τῶν Συρακοσίων πολλοὶ ὅντες καὶ ἀήσσητοι εἰργον καὶ ἐσβαλόντες ἐσ τοὺς ὄπλίτας αὐτῶν, εἰς τινας προδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέστελλον), ἐπακολούθησαντες δὲ ἀθρόοι ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε πάλιν ἐπανεχώρουν καὶ τροπαῖον ἴστασαν.

50.

The Athenians at Samos wish to sail to the Piraeus and take vengeance on the Four Hundred, but are restrained by Alcibiades, whom they have chosen general.

Οἱ δὲ ἀκούοντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ στρατηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἴλοντο μετὰ τῶν προτέρων καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν, τήν τε παραυτίκα ἐλπίδα ἔκαστος τῆς τε σωτηρίας καὶ τῆς 5 τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἀν ἀντηλλάξαντο, καὶ ἑτοῖμοι ἥδη ἥσαν κατὰ τὸ αὐτίκα τούς τε παρόντας πολεμίους ἐκ τῶν λεχθέντων καταφρονεῖν καὶ πλεῦν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῦν τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολι-
10 πόντας καὶ πάνυ διεκάλυσε πολλῶν ἐπειγομένων, τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ καὶ στρατηγὸς ἦρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρνην πράξειν. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθὺς ὥχετο, ἵνα δὴ δοκῆ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἅμα βου-
15 λόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἥδη ἦρηται καὶ εὖ καὶ κακῶς οἶστ' ἐστὶν αὐτὸν ἥδη ποιεῦν. ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῦν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην.

51.

The Peloponnesian War lasted twenty-seven years, and included three periods.

Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἔξῆς ὡς ἔκαστα ἐγένετο κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας, μέχρι οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ 5 μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὅρθως δικαιώσει. τοὺς τε γὰρ ἔργους ὡς διήρηται ἀθρείτω καὶ εὑρήσει 10 οὐκ εὔκος δὲν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ᾧ οὔτε ἀπέδοσαν πάντα οὕτ' ἀπεδέξαντο ἢ ξυνέθεντο, ἔξω τε τούτων πρὸς τὸν Μαντικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἥσσον 15 πολέμιοι ἦσαν, Βοιωτοί τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἥγον. ὥστε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετεῖν καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνοκωχῇ καὶ τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ εὑρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς 20 παρενεγκούσας, καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἴσχυρισαμένοις μόνον δὴ τοῦτο ἔχυρως ξυμβάν.

52.

The Melians, in 416 B.C., refuse to yield to the demands of Athens. Last words of the Athenians.

Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε· “Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ημῖν ἢ ἅπερ 5 καὶ τὸ πρῶτον, ὁ Ἀθηναῖοι, οὗτ’ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἐπτακόσια ἔτη ἥδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἄλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες 10 πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ημῶν ἀναχωρήσαι σπουδὰς ποιησαμένους αἴτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις.”

Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ 15 Ἀθηναῖοι διαλυόμενοι ἥδη ἐκ τῶν λόγων ἔφασαν· “Ἄλλ’ οὖν μόνοι γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ημῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὄρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἥδη θεᾶσθε, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ 20 καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλήσεσθε.”

53.

Conference held at Mantinea in 419 B.C. War between Epidaurus and Mantinea is suspended and then renewed.

Καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ οἱ Ἀργεῖοι ἥσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ἔνυηλθον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ γιγνομένων λόγων Εὐφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη
 5 τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὄμολογενν· σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ἔνυκαθῆσθαι, τοὺς δὲ Ἐπιδαυρίους καὶ τοὺς ἔνυμμάχους καὶ τοὺς Ἀργείους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι· διαλῦσαι οὖν πρώτον χρῆναι ἀφ' ἔκατέρων ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν
 10 λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ πεισθέντες ὥχοντο καὶ τοὺς Ἀργείους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. ὑστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸν ἔνυελθόντες οὐδὲ ὡς ἔδυνηθησαν ἔνυμβῆναι, ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον καὶ ἐδήσουν. ἐξεστράτευσαν
 15 δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας· καὶ ὡς οὐδὲ ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἴγένετο, ἐπανεχώρησαν. Ἀργεῖοι δὲ τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὅπλῖται καὶ Ἀλκιβιάδης
 20 στρατηγός πυθόμενοι τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξεστρατεῦσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διῆλθεν.

54.

Speech of King Archidamus just before the invasion of Attica at the opening of the Peloponnesian War.

“^{*}Ανδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν πολλὰς στρατείας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω ἐποιήσαντο, καὶ αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν· 5 ὅμως δὲ τῆσδε οὕπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα καὶ αὐτοὶ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. δίκαιον οὖν ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης 10 ἐνδεεστέρους. ἡ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ ὁρμῇ ἐπῆρται καὶ προσέχει τὴν γνώμην, εὔνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος πρᾶξαι ἡμᾶς ἢ ἐπινοοῦμεν. οὐκ οὖν χρή, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἀν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους 15 ἡμῶν διὰ μάχης, τούτου ἔνεκα ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους χωρεῖν, ἀλλὰ καὶ πόλεως ἑκάστης ἥγεμόνα καὶ στρατιώτην τὸ καθ' αὐτὸν ἀεὶ προσδέχεσθαι ἐσ κύνδυνόν τινα ἦξειν. ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων καὶ ἔξ οὐλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι' 20 ὁργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται, πολλάκις τε τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιὸς ἀμεων ἡμύνατο τοὺς

πλέονας διὰ τὸ καταφρονοῦντας ἀπαρασκεύους γενέσθαι.”

ii. II.

55.

The Peloponnesian commanders, about to engage the Athenians by sea, encourage their troops, who are dispirited because of a former defeat and are reluctant to fight.

“Τμῶν δὲ οὐδ’ ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται ὅσον τόλμη προέχετε· τῶνδε δὲ ἡ ἐπιστήμη, ἣν μάλιστα φοβεῖσθε, ἀνδρίαν μὲν ἔχουσα καὶ μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῶν ἡ ἔμαθεν, ἄνευ δὲ εὐψυχίας 5 οὐδεμίᾳ τέχνῃ πρὸς τοὺς κινδύνους ἴσχύει. φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει, τέχνη δὲ ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὥφελεν. πρὸς μὲν οὖν τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε, πρὸς δὲ τὸ διὰ τὴν ἥσπαν δεδιέναι τὸ ἀπαράσκευοι τότε τυχεῖν. περι-
10 γίγνεται δὲ ὑμῖν πλῆθος τε νεῶν καὶ πρὸς τῇ γῇ οἰκείᾳ οὕσῃ ὁ πλιτῶν παρόντων ναυμαχεῖν· τὰ δὲ πολλὰ τῷ πλειόνων καὶ ἀμεινον παρεσκευασμένων τὸ κράτος ἔστιν. ὥστε οὐδὲ καθ’ ἐν εὐρίσκομεν εἰκότως ἀν ἡμᾶς σφαλλομένους· καὶ ὅσα ἡμάρτο-
15 μεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προσγενόμενα διδα- σκαλίαν παρέξει. θαρσοῦντες οὖν καὶ κυβερνήται καὶ ναῦται τὸ καθ’ ἑαυτὸν ἔκαστος ἐπεσθε, χώραν μὴ προλείποντες ἢ ἀν τις προσταχθῇ. τῶν δὲ

πρότερον ἡγεμόνων οὐ χεῖρον τὴν ἐπιχείρησιν
20 ἡμεῖς παρασκευάσομεν καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφα-
σιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ἦν δέ τις ἄρα καὶ βου-
ληθῆ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ, οἱ δὲ
ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἀθλοῖς τῆς
ἀρετῆς.”

ii. 87.

56.

The oligarchs in Mt. Istone, on the island of Corcyra, surrender on condition that the decision of their fate shall be left to the Athenian people.

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῦτα ἐγίγνετο καὶ
Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς Πύλου
ἀπῆραν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφικό-
μενοι ἐς Κέρκυραν ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς
5 πόλεως ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὅρει τῆς Ἰστάνης Κερκυ-
ραίων καθιδρυμένους, οἱ τότε μετὰ τὴν στάσιν δια-
βάντες ἐκράτουν τε τῆς γῆς καὶ πολλὰ ἔβλαπτον.
προσβαλόντες δὲ τὸ μὲν τείχισμα εἴλον, οἱ δὲ
ἄνδρες καταπεφευγότες ἀθρόοι πρὸς μετέωρόν τι
10 ξυνέβησαν ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι,
περὶ δὲ σφῶν τὰ ὅπλα παραδόντων τὸν Ἀθηναίων
δῆμον διαγνῶναι. καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν νῆσον οἱ
στρατηγοὶ τὴν Πτυχίαν ἐς φυλακὴν διεκόμισαν
ὑποσπόνδους, μέχρι οὗ Ἀθήναζε πεμφθῶσιν, ὥστε,

15 ἀν τις ἀλῷ ἀποδιδράσκων, ἅπασι λελύσθαι τὰς σπουδάς. οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται τῶν Κερκυραίων, δειδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτοὺς ἐλθόντας οὐκ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι· τῶν ἐν τῇ νήσῳ πείθουσί τινας ὀλίγους, ὑποπέμψαντες φίλους 20 καὶ διδάξαντες ὡς κατ' εὔνοιαν δὴ λέγειν ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα ἀποδρᾶναι, πλοῖον δέ τι αὐτοὶ ἔτοιμάσειν· μέλλειν γὰρ δὴ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτοὺς τῷ δῆμῳ τῶν Κερκυραίων.

iv. 46.

57.

Effect of the announcement at Athens of the total defeat of the Sicilian Expedition.

'Εσ δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἡγγέλθη, ἐπὶ πολὺ μὲν ἡπίστουν καὶ τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν ἔξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγόσι καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἄγαν πανσυδὶ διεφθάρθαι· 5 ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ἔνυμπροθυμηθεῖσι τῶν ρήτορων τὸν ἔκπλουν, ὕσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὡργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὄπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήφονται Σικελίαν. 10 πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε καὶ περιεστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβῳ τε καὶ κατάπληξις

μεγίστη δή. ἄμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἴδιᾳ ἔκαστος καὶ ἡ πόλις ὁπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἵππέων καὶ ἥλικίας οἷαν οὐχ ἐτέραν ἔώρων ὑπάρχουσαν ἐβαρύνοντο· ἄμα δὲ ναῦς οὐχ ὁρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἱκανὰς οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ οὐδὲ ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆσθαι· τούς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθὺς σφίσιν ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευρεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δὴ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους κατὰ κράτος ἥδη καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικείσεσθαι, καὶ τοὺς ἔνυμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀποστάντας.

viii. 1.

58.

King Agis nearly commits the fatal error of attacking a strong position. Warned in season, he withdraws his troops and floods the Mantinean territory.

Οἱ δὲ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ἔνυμαχοι, ὡς εἶδον αὐτούς, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπήεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου 5 καὶ ἀκοντίου βολῆς ἔχώρησαν· ἐπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἀγιδι ἐπεβόησεν, ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερὸν ἰόντας σφᾶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ

ιᾶσθαι, δηλῶν τῆς ἐξ Ἀργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν
 10 βουλομένην εἶναι. ὁ δὲ εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα
 εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφνης πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος πρὶν ξυμμίξαι
 ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεάτω τὸ ὕδωρ
 ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικήν, περὶ οὗπερ ὡς τὰ
 15 πολλὰ βλάπτοντος ὅποτέρωσε ἀν ἐσπίπτη Μαντινῆς καὶ Τεγεάται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς
 ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος
 ἐκτροπήν, ἐπειδὴν πύθωνται, καταβιβάσαι, τοὺς
 Ἀργείους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ
 20 τὴν μάχην ποιεῖσθαι· καὶ ὁ μὲν τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν· οἱ δὲ
 Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τῇ ἐξ δλίγον αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει οὐκ
 εἶχον ὅ τι εἰκάσωσιν.

v. 65.

59.

Hippocrates fortifies Delium in 424 B.C. The main body of the army then leaves the Boeotian territory.

‘Ο δὲ Ἰπποκράτης ἀναστήσας Ἀθηναίους πανδημεῖ, αὐτοὺς καὶ τοὺς μετοίκους καὶ ξένων ὅσοι παρῆσαν, ὑστερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δῆλιον, ἥδη τῶν Βοιωτῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν· καὶ

5 καθίστας τὸν στρατὸν Δήλιον ἐτείχιζε τοιῷδε τρόπῳ,
 τὸ ίερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. τάφρον μὲν κύκλῳ
 περὶ τὸ ίερὸν καὶ τὸν νεῶν ἔσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ
 ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν, καὶ
 σταυροὺς παρακαταπηγνύντες ἄμπελον κόπτοντες
 10 τὴν περὶ τὸ ίερὸν ἐσέβαλλον καὶ λίθους ἄμα καὶ
 πλίνθον ἐκ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες,
 καὶ παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους
 τε ξυλίνους κατέστησαν ἥτις καιρὸς ἦν καὶ τοῦ ίεροῦ
 οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρχεν· ἥπερ γὰρ ἦν στοὰ
 15 κατεπεπτώκει. ἡμέρᾳ δὲ ἀρξάμενοι τρίτη ὡς οἴκο-
 θεν ὕρμησαν ταύτην τε εἰργάζοντο καὶ τὴν τετάρ-
 την καὶ τῆς πέμπτης μέχρι ἀρίστου. ἐπειτα, ὡς
 τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο, τὸ μὲν στρατόπεδον
 προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἶνον δέκα σταδίους
 20 ὡς ἐπ' οἴκου πορευόμενον, καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ οἱ πλεῖ-
 στοι εὐθὺς ἔχώρουν, οἱ δὲ ὅπλιται θέμενοι τὰ ὅπλα
 ἤσύχαζον· Ἰπποκράτης δὲ ὑπομένων ἔτι καθίστατο
 φυλακάς τε καὶ τὰ περὶ τὸ προτείχισμα, ὅσα ἦν
 ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν ἐπιτελέσαι.

iv. 90.

60.

Hostilities being suspended at Pylus, Lacedaemonian ambassadors come to Athens and ask for peace.

“Ἔπεμψαν ἡμᾶς Λακεδαιμόνιοι, ὁ Αθηναῖοι, περὶ

τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράξοντας, ὅ τι ἀν ὑμῶν τε
 ὠφέλιμον δν τὸ αὐτὸ πείθωμεν καὶ ἡμῖν ἐς τὴν ξυμ-
 φορὰν ὡς ἐκ τῶν παρόντων κόσμον μάλιστα μέλλη
 5 οἴσειν. τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ
 εἰωθὸς μηκυνοῦμεν, ἀλλ' ἐπιχώριον δν ἡμῖν οὖ μὲν
 βραχεῖς ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείστι δὲ
 ἐν ᾧ ἀν καιρὸς ἥ διδάσκοντάς τι τῶν προύργου
 λόγοις τὸ δέον πράσσειν. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ
 10 πολεμίως μηδὲ ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνη-
 σιν δὲ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγη-
 σάμενοι. ὑμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι
 καλῶς θέσθαι ἔχουσι μὲν ὅν κρατεῖτε, προσλα-
 βοῦσι δὲ τιμὴν καὶ δόξαν, καὶ μὴ παθεῖν ὅπερ
 15 ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων· ἀεὶ
 γὰρ τοῦ πλέονος ἐλπίδι δρέγονται διὰ τὸ καὶ τὰ
 παρόντα ἀδοκήτως εὐτυχῆσαι. οἷς δὲ πλεῖσται
 μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοι εἰσι
 καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῦς εὐπραγίας· ὁ τῇ τε
 20 ὑμετέρᾳ πόλει δι' ἐμπειρίαν καὶ ἡμῖν μαλιστ' ἀν
 ἐκ τοῦ εἰκότος προσείη.

Γνῶτε δὲ καὶ ἐς τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς
 ἀπιδόντες, οἵτινες ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων
 25 ἔχοντες ἥκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοὶ κυριώ-
 τεροι νομίζοντες εἶναι δοῦναι ἐφ' ἂ νῦν ἀφιγμένοι
 ὑμᾶς αἰτούμεθα.”

61.

The Plataeans, being invested, construct ladders with which to scale the enemy's wall. This wall is double, with battlements on both sides, and with great towers.

Κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίθων, ἥ τε σφᾶς οὐκ ἔξαληλιμμένον τὸ τείχος αὐτῶν· ἡριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἀμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελλον οἱ μέν τινες ἀμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἀμα οὖ πολὺ ἀπέχοντες, ἄλλα ρᾳδίως καθορωμένου ἐς ὃ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον, ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλώθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

Τὸ δὲ τείχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, 15 διεῖχον δὲ οἱ περίβολοι ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἄλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανεμημένα ὡκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνεχῆ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τείχος παχὺ ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ 20 ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἴσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ

οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δὶ’ αὐτῶν μέσων διῆσαν. τὰς οὖν νύκτας, ὅπότε χειμὼν εἴη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις 25 ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὅντων δὶ’ ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο.   iii. 20, 21.

62.

Speech of the Corinthians just before the Peloponnesian War, stating the reasons which assure the ultimate defeat of the Athenians.

“ Ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἔγειρομεν καὶ ἵκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα, καὶ ὅταν ἀμυνώμεθα Ἀθηναίους, καταθησόμεθα αὐτὸν ἐν καιρῷ. κατὰ πολλὰ δὲ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι, 5 πρῶτον μὲν πλήθει προύχοντας καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ, ἔπειτα ὁμοίως πάντας ἐς τὰ παραγγελλόμενα ἴόντας, ναυτικόν τε, ω̄ ἵσχυονσιν, ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης τε ἑκάστοις οὐσίας ἐξαρτυσόμεθα καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ὀλυμπίᾳ χρημάτων· δάνεισμα 10 γὰρ ποιησάμενοι ὑπολαβεῖν οἷοί τ’ ἐσμὲν μισθῷ μείζονι τοὺς ξένους αὐτῶν ναυβάτας. ὧνητὴ γὰρ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἡ οἰκεία· ἡ δὲ ἡμετέρα ἥσσον ἀν τοῦτο πάθοι, τοῖς σώμασι τὸ πλέον ἵσχυονσα ἡ τοῖς χρήμασι. μιᾶς τε νίκης ναυμαχίας 15 κατὰ τὸ εἰκὸς ἀλίσκονται· εἰ δ’ ἀντίσχοιεν, μελε-

τήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλέονι χρόνῳ τὰ ναυτικά, καὶ
ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐσ τὸ ἵσον καταστήσωμεν, τῇ
γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα· ὃ γὰρ ἡμεῖς ἔχο-
μεν φύσει ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἀν γένοιτο διδαχῇ·
20 ὃ δὲ ἐκεῖνοι ἐπιστήμῃ προύχουσι, καθαιρετέον ἡμῖν
ἔστι μελέτη. χρήματα δὲ ὥστ' ἔχειν ἐσ αὐτά
οἴσομεν· ἡ δεινὸν ἀν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων ἔνυμμα-
χοι ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν,
ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἔχθροὺς καὶ
25 αὐτοὶ ἀμα σφύζεσθαι οὐκ ἄρα δαπανήσομεν καὶ ἐπὶ^{i. 121.}
τῷ μὴ ὑπὲρ ἐκείνων αὐτὰ ἀφαιρεθέντες αὐτοῖς τούτοις
κακῶς πάσχειν.”

63.

The Plataeans surrender to the Lacedaemonians, and five men are sent from Sparta to decide their fate.

Τπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τού-
του καὶ οἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυ-
νάμενοι πολιορκεῖσθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννη-
σίοις τοιῷδε τρόπῳ· προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει,
5 οἱ δὲ οὐκ ἔδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακε-
δαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ
ἐβούλετο ἐλεῖν (εἰρημένον γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακε-
δαιμονος, ὅπως, εἰ σπουδαὶ γίγνοιντο ποτε πρὸς
Αθηναίους καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία

10 ἔχουσιν ἕκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ
 Πλάταια ὡς αὐτῶν ἐκόντων προσχωρησάντων),
 προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλον-
 ται παραδοῦναι τὴν πόλιν ἐκόντες τοῖς Λακεδαιμο-
 νίοις καὶ δικαστᾶς ἐκείνοις χρήσασθαι, τοὺς τε
 15 ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δίκην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα
 μὲν ὁ κῆρυξ εἶπεν· οἱ δὲ (ἥσαν γὰρ ἥδη ἐν τῷ ἀσθε-
 νεστάτῳ) παρέδοσαν τὴν πόλιν. καὶ τοὺς Πλα-
 ταιέας ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν
 ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμονίου δικαστάι πέντε ἄνδρες
 20 ἀφίκοντο. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν κατηγορία μὲν οὐδε-
 μία προετέθη, ἥρωτων δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι
 τοσοῦτον μόνον, εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς
 ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν
 εὑργασμένοι εἰσίν. οἱ δ' ἔλεγον, αὐτησάμενοι
 25 μακρότερα εἰπεῖν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν
 'Αστύμαχόν τε τὸν 'Ασωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν
 'Αειμνήστου, πρόξενον δῆτα Λακεδαιμονίων· καὶ
 ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε.

iii. 52.

64.

Speech of Demosthenes at Pylus: "Let no man display his wits by reckoning up our perils. We must fight; and the chances are all in our favour."

"Ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι τοῦδε τοῦ κινδύνου,

μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιᾶδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἄπαν τὸ περιεστὸς ἡμᾶς δεινόν, μᾶλλον ἢ ἀπερισκέπτως εὔελπις
 5 ὅμοσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τούτων ἀν περιγενόμενος. ὅσα γὰρ ἐσ ἀνάγκην ἀφίκται ὥσπερ τάδε, λογισμὸν ἤκιστα ἐνδεχόμενα κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὅρῳ πρὸς ἡμῶν ὅντα, ἣν ἐθέλωμέν τε μεῖναι καὶ
 10 μὴ τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες τὰ ὑπάρχοντα ἡμῶν κρείσσω καταπροδοῦναι. τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω· (μενόντων ἡμῶν ἔνυμαχον γίγνεται, ὑποχωρήσασι δὲ καίπερ χαλεπὸν ὃν εὔπορον ἔσται μηδενὸς κωλύοντος καὶ τὸν
 15 πολέμιον δεινότερον ἔξομεν μὴ ῥᾳδίως αὐτῷ πάλιν οὕσης τῆς ἀναχωρήσεως, ἣν καὶ ὑφ' ἡμῶν βιάζηται· ἐπὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ῥᾶστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι, ἀποβάντες δὲ ἐν τῷ ἵσω ἥδῃ·) τό τε πλήθος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι· κατ' ὀλίγον γὰρ μαχεῖται
 20 καίπερ πολὺ ὃν ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως, καὶ οὐκ ἐν γῇ στρατός ἔστιν ἐκ τοῦ ὅμοίου μείζων, ἀλλ' ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ
 ξυμβῆναι. ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἥγονται τῷ ἡμετέρῳ πλήθει, καὶ ἂμα ἀξιῶ ὑμᾶς,
 25 Ἀθηναίους ὅντας καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν

ναυτικὴν ἐπ’ ἄλλους ἀπόβασιν ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι
καὶ μὴ φόβῳ ροθίου καὶ νεῶν δεινότητος κατάπλου
ὑποχωροίη, οὐκ ἂν ποτε βιάζοιτο, καὶ αὐτὸὺς νῦν
μεῶντες καὶ ἀμυνομένους παρ’ αὐτὴν τὴν ῥαχίαν
30 σώζειν ἡμᾶς τε αὐτὸὺς καὶ τὸ χωρίον.”

iv. 10.

65.

The consternation of the Athenians when they learn of the defection of Euboea in 411 B.C. They are in the greatest danger, but are saved by the supineness of the Lacedaemonians.

Τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὡς ἥλθε τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν γεγενημένα, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὸν παρέστη. οὗτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορά, καίπερ μεγάλη τότε δόξαστα εἶναι, οὗτε ἄλλο οὐδέν πω 5 οὕτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ, στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐσβησομένων, αὐτῶν τε στασιαζόντων καὶ ἄδηλον δὲν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσι, τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ἦν ναῦς τε καὶ 10 τὸ μέγιστον Εὔβοιαν ἄπολωλέκεσταν, ἐξ ἦς πλείω ἡ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, πῶς οὐκ εἰκότως ἥθυμον; μάλιστα δὲ αὐτὸὺς καὶ δι’ ἐγγυτάτου ἐθορύβει, εἰ οἱ πολέμιοι τολμήσουσι νενικηκότες εὐθὺ σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἐρῆμον ὅντα νεῶν πλεῦν, 15 καὶ ὅσον οὐκ ἥδη ἐνόμιζον αὐτὸὺς παρεῖναι. ὅπερ

άν, εἰ τολμηρότεροι ἥσαν, ρᾳδίως ἀν ἐποίησαν, καὶ
 ἡ διέστησαν ἀν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν ἐφορμοῦντες,
 ἡ, εἰ ἐπολιόρκουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς
 ἡνάγκασαν ἀν καίπερ πολεμίας οὕσας τῇ ὀλι-
 20 γαρχίᾳ τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ξυμπάσῃ
 πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ἐλλήσποντός τε ἀν
 ἥν αὐτοῖς καὶ Ἰωνία καὶ αἱ νῆσοι καὶ τὰ μέχρι¹
 Βοιωτίας καὶ ὡς εἰπεῖν ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσα.
 ἀλλ’ οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις
 25 πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγέ-
 νοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. διάφοροι γὰρ
 πλεῖστον ὅντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὀξεῖς οἱ δὲ βρα-
 δεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ οἱ δὲ ἄτολμοι, ἄλλως
 τε καὶ ἐν ἀρχῇ ναυτικῇ πλεῖστα ὠφέλουν. ἔδειξαν
 30 δὲ οἱ Συρακόσιοι· μάλιστα γὰρ ὄμοιότροποι γενό-
 μενοι ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν.

viii. 96.

66.

The Athenians put Salaethus to death, and order the slaughter
 of the Mityleneans; but begin to repent, and are persuaded
 to reconsider their resolution.

'Αφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου οἱ
 Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν
 ἀ παρεχόμενον τά τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν (ἔτι
 γὰρ ἐπολιόρκουντο) ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ

5 δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ ὄργης
 ἔδοξεν αὐτοῖς οὐ τὸν παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι,
 ἀλλὰ καὶ τὸν ἅπαντας Μυτιληναίους ὅστι ήβωσι,
 παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες
 τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι ὥσπερ
 10 οἱ ἄλλοι ἐποιήσαντο, καὶ προσέxυνεβάλετο οὐκ
 ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐs
 Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦ-
 σαι· οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν
 ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τριήρη
 15 ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος
 κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ
 ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλο-
 γισμὸς ὡμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι,
 πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τὸν αἰτίους.
 20 ὡς δ’ ἥσθοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες
 πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ξυμπράσ-
 σοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὐθίς
 γνώμας προθεῖναι, καὶ ἐπεισαν ῥῶν, διότι καὶ
 ἐκείνοις ἐνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν
 25 πολιτῶν αὐθίς τις σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσα-
 σθαι. καταστάσης δ’ εὐθὺς ἐκκλησίας ἄλλαι τε
 γνῶμαι ἀφ’ ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων ὁ Κλεαι-
 νέτου, ὥσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε

ἀποκτεῖναι, ὃν καὶ ἐσ τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν
 30 πολιτῶν τῷ τε δῆμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθα-
 νώτατος, παρελθὼν αὐθις ἔλεγε τοιάδε.

iii. 36.

67.

Speech of Cleon on the Mitylenaean decree: "Your foolish kindness to your allies, who hate you, and your detestable readiness to change your minds, threaten the destruction of our empire."

"Πολλάκις μὲν ἡδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων
 δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν,
 μάλιστα δὲ ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων
 μεταμελείᾳ. διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ
 5 ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἄλλήλους καὶ ἐσ τὸν ἔνυμά-
 χους τὸ αὐτὸν ἔχετε, καὶ ὅ τι ἀν ἦ λόγῳ πεισθέντες
 ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἥ οἴκτῳ ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικιδύ-
 νως ἡγεῖσθε ἐσ ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσ τὴν τῶν ἔνυμάχων
 χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα
 10 ἔχετε τὴν ἄρχην καὶ πρὸς ἐπιβούλευοντας αὐτὸν
 καὶ ἄκοντας ἄρχομένους· οὐκ ἐξ ὅν ἀν χαρίζησθε
 βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὅν
 ἀν ἴσχυν μᾶλλον ἥ τῇ ἐκείνων ἐνοίᾳ περιγένησθε.
 πάντων δὲ δεινότατον εἰ βέβαιον ἡμῶν μηδὲν καθε-
 15 στήξει ὅν ἀν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χεί-
 ροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων

ἐστὶν ἡ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ
 σωφροσύνης ὥφελιμώτερον ἡ δεξιότης μετὰ ἀκο-
 λασίας, οἵ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς
 20 ἔνυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον ἄμεινον οἴκουνσι τὰς
 πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βού-
 λονται φαίνεσθαι τῶν τε ἀεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν
 περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἀν δηλώ-
 σαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ
 25 σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δ' ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ
 ἑαυτῶν ἔνυνεσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦ-
 σιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τοῦ καλῶς εἰπόντος
 μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὅντες ἀπὸ τοῦ ἵσου
 μᾶλλον ἡ ἀγωνισταὶ δρθοῦνται τὰ πλείω. ὡς οὖν
 30 χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ἔνυνεσεως
 ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ τὸ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ
 πλήθει παραινεῖν.”

iii. 37.

68.

Speech of Diodotus on the Mitylenaean decree, in opposition to Cleon: “Severity in the treatment of revolted subjects is folly. Our true policy is prevention, not punishment.”

“Οὐκ οὖν χρὴ θύτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς
 ἔχεγγύῳ πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὔτε
 ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστάσιν ὡς οὐκ
 ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἄμαρ-

5 τίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μέν, ἦν
 τις καὶ ἀποστάσα πόλις γνῷ μὴ περιεσφόρη,
 ἐλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπά-
 νην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν· ἐκείνως δὲ
 τών οἵεσθε ἥντινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἡ νῦν παρα-
 10 σκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ τε παρατενέσθαι ἐς τοῦ-
 σχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῆ καὶ ταχὺ ξυμ-
 βῆναι; ἡμῶν τε πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημέ-
 νοις διὰ τὸ ἀξύμβατον, καὶ ἦν ἐλώμεν, πόλιν
 ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοι-
 15 πὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἵσχυόμεν δὲ πρὸς τοὺς
 πολεμίους τῷδε. ὥστε οὐ δικαστὰς ὄντας δεῖ ἡμᾶς
 μᾶλλον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι
 ἢ ὄρâν ὅπως ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολά-
 ζοντες ταῖς πόλεσιν ἔξομεν ἐς χρημάτων λόγον
 20 ἵσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν
 νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ
 τῶν ἔργων τῆς ἐπιμελείας. οὐ νῦν τάνατία δρῶν-
 τες, ἦν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως
 πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσώμεθα, χαλε-
 25 πῶς οἰόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς
 ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν,
 ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προ-
 καταλαμβάνειν ὅπως μηδ' ἐς ἐπώνοιαν τούτου ἴωσι,

*κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπι-
30 φέρειν.”*

iii. 46.

69.

Brasidas, escorted by the leading men of the country, makes his way through Thessaly. His politic language.

Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους πορευόμενος ἐπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὄπλίταις ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ ἐν Τραχῖνι, καὶ προπέμψαντος αὐτοῦ ἄγγελον ἐς 5 Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους ἀξιοῦντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν, ἥλθον ἐς Μελιτίαν τῆς Ἀχαΐας Πάναιρός τε καὶ Δῶρος καὶ Ἰππολοχίδας καὶ Τορύλαος καὶ Στρόφακος, πρόξενος ὅν Χαλκιδέων, τότε δὴ ἐπορεύετο. ἥγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσ- 10 σαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ Λαρίσσης Νικονίδας, Περδίκκα ἐπιτήδειος ὁν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὗπορον ἦν διεύναι ἄνευ ἀγωγοῦ καὶ μετὰ ὄπλων γε δή, καὶ τοῦς πᾶσί γε ὅμοίως Ἑλλησιν ὑποπτον καθειστήκει τὴν τῶν πέλας μὴ πέσαντας διεύναι, 15 τοῖς τε Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν εὔνουν ὑπῆρχεν. ὥστε εἱ μὴ δυναστείᾳ μᾶλλον ἡ ἴσονομίᾳ ἔχρωντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί, οὐκ ἄν ποτε προῆλθεν, ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένῳ αὐτῷ ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τάναντία τούτοις

20 βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ ἐκώλυον καὶ
ἀδικεῖν ἔφασαν ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμε-
νον. οἱ δὲ ἄγοντες οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν,
αἰφνίδιον τε παραγενόμενον ξένοι ὅντες κομίζειν.
ἔλεγε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βρασίδας τῇ Θεσσαλῶν γῆ
25 καὶ αὐτοῖς φίλος ὁν ἰέναι, καὶ Ἀθηναίοις πολεμίοις
οὖσι καὶ οὐκ ἐκείνοις ὅπλα ἐπιφέρειν, Θεσσαλοῖς
τε οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὖσαν
ῶστε τῇ ἀλλήλων γῇ μὴ χρῆσθαι, νῦν δὲ ἀκόντων
ἐκείνων οὐκ ἀν προελθεῖν (οὐδὲ γὰρ ἀν δύνασθαι),
30 οὐ μέντοι ἀξιοῦ γε εἴργεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἀκού-
σαντες ταῦτα ἀπῆλθον.

iv. 78.

70.

The state of affairs at Athens just before the revolution of
411 B.C.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον παραπλέοντές τε,
ῶσπερ ἕδεδοκτο, τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέ-
λυον, καὶ ἂμα ἔστιν ἀφ' ὅν χωρίων καὶ ὅπλίτας
ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους ἦκον ἐς τὰς
5 Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς
ἔταιροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τέ
τινα τοῦ δῆμου μάλιστα προεστῶτα ξυστάντες
τινες τῶν νεωτέρων κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὅσπερ

καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥκιστα ἐξήλασε, καὶ αὐ-
 10 τὸν κατ' ἀμφότερα, τῆς τε δημαγωγίας ἔνεκα καὶ
 οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς κατιόντι καὶ τὸν Τισ-
 σαφέρνην φίλου ποιήσοντι χαριεῖσθαι, μᾶλλον τι
 διέφθειραν· καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους τῷ
 αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνήλωσαν· λόγος τε ἐκ τοῦ
 15 φανεροῦ προσείργαστο αὐτοῖς ὡς οὕτε μισθοφο-
 ρητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρατευομένους, οὕτε
 μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν ἢ πεντακισχι-
 λίοις, καὶ τούτοις οἱ ἀν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι
 καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῦν οἶοί τε ὅστιν.

20 Ἡν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους, ἐπεὶ
 ἔξειν γε τὴν πόλιν οἴπερ καὶ μεθίστασαν ἔμελλον.
 δῆμος μέντοι ὅμως ἔτι καὶ βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυά-
 μου ἔννελέγετο· ἔβουλεύοντο δὲ οὐδὲν ὅ τι μὴ τοῖς
 25 ἔννεστῶσι δοκοίη, ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων
 ἥσταν καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς πρού-
 σκεπτο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς
 καὶ ὄρῶν πολὺ τὸ ἔννεστήκός· εἰ δέ τις καὶ ἀντεί-
 ποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου ἐτεθνήκει, καὶ
 τῶν δρασάντων οὕτε ζήτησις οὕτ’ εἰ ὑποπτεύοντο
 30 δικαίωσις ἐγίγνετο, ἀλλ’ ἥσυχίαν εἶχεν ὁ δῆμος
 καὶ κατάπληξιν τοιαύτην ὕστε κέρδος ὁ μὴ πά-
 σχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγώη, ἐνόμιζεν.

HOMER.

71.

How the Trojans, led by Hector and Phoebus Apollo, who bore in his hands the aegis of Zeus, pressed forward against the Argives.

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
μακρὰ βιβάσ· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλ-
λων

εἴμένος ὕμουιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
5 Ἡφαιστος Διὸς δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' ἀντὴ
δέξεῖ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' διστοὶ
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
10 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πήγυνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαν-
ρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

ὅφρα μὲν αὐγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.

ILIAS, xv. 306-310.

72.

How Achilles foully entreated the noble Hector, binding his dead body to his chariot, and how Hector's parents and the people wailed.

Ὦ Κράτης τοι τοῦτον τοιούτον ἀεικέα μήδετο ἔργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρυνης, βοέους δ' ἔξῆπτεν ἴμαντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἐλκεσθαι ἔασεν.
5 δ' ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας
μάστιξέν τοι ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίναντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίῃσιν
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
10 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἔη̄ ἐν πατρίδι γαίη.

ώς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παιδ' ἐσιδοῦσα.
ώμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ¹⁵
κωκυτῷ τῷ εὔχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

ILIAS, xxii. 395-409.

73.

How Achilles made lament to Thetis for the death of his comrade Patroclus.

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὥκὺς
Ἄχιλλεύς·

“μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἔξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὥλεθ’ ἔταιρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τοιού ἔταιρων,
5 ίσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ’ Ἔκτωρ
δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἐμβαλον εὐνῆ.
αἱ̑θ’ ὄφελες σὺ μὲν αὐθὶ μετ’ ἀθανάτης ἀλίγσιν
10 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θυητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ’, ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὐτὶς
οἴκαδε νοστήσαντ’, ἐπεὶ οὐδ’ ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν
ζώειν οὐδ’ ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἱ̑ κε μὴ Ἔκτωρ
15 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ’ ἐλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτύσῃ.”

ILIAS, xviii. 78-93.

74.

How Diomedes and Odysseus pursued hard after Dolon, a spy of the Trojans.

“Ως ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν

κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὅκα παρέδραμεν ἀφραδίγσιν.
 ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται
 ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσιν
 5 ἐλκέμεναι νειοῦν βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους
 ἐκ Τρώων ἴέναι, πάλιν ^{οὐ}Εκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δή ρ' ἀπεσαν δουρηνεκὲς ἦ καὶ ἔλασσον,
 10 γνῶ ρ' ἄνδρας δηίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αὖψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύώ κύνε εἰδότε θήρης
 ἦ κεμάδ' ἥτε λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰὲν
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
 15 ὡς τὸν Τυδεῖδης ἥδ' ὁ πτολίπορθος ^{οὐ}Οδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰέν.

ILiad, x. 349-364.

75.

How Penelope addressed Odysseus, who in the guise of a
 beggar had foretold the speedy coming of her lord, and bade
 her handmaids care for the stranger.

Τὸν δ' αὗτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ αἱ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἔξ ἐμεῦ, ὡς ἀν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 5 ἀλλά μοι ὅδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·

οὔτ' Ὁδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξη, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ,
οἷος Ὁδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἡδὲ δέχεσθαι.

10 ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονύψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ρήγεα σιγαλόεντα,
ῶς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἡῶ ἵκηται.
ἡῶθεν δὲ μάλ' ἥρι λοέσσαι τε χρῖσαι τε,
ῶς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
15 ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἀλγιον, ὃς κεν ἐκεώνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.

ODYSSEY, xix. 308-324.

76.

How, when Patroclus had been slain, Automedon exhorted the Argives and slew Aretus.

“Ως εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
“Αἴαντ’ Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
ἥ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ’, οἵ περ ἄριστοι,
ἀμφ’ αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
5 νῦν δὲ ζωοῦσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἥμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
“Εκτωρ Αἴνείας θ’, οἵ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἄλλ’ ἥ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

ἥσω γὰρ καὶ ἔγώ, τὰ δέ κεν Δὺ πάντα μελήσει.”
 10   ἡ ῥά καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
     καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ’ ἀσπίδα πάντος ἔστην.
     ἡ δ’ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
     νειαίρη δ’ ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
     ὡς δ’ ὅτ’ ἀν ὁξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιος ἀνὴρ
 15   κόψας ἔξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
     ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπησιν,
     ὡς ἄρ’ ὅ γε προθορὼν πέσεν ὑπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
     νηδνίοισι μάλ’ ὁξὺν κραδαινόμενον λύε γυνā.

ILIADE, xvii. 507-524.

77.

How Discord was glad to see the Danaans and Trojans fall
 in deadly conflict, but the other gods sat apart within their halls
 upon Olympus.

Ἐρις δ’ ἄρ’ ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἵ γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ’ ἄλλοι οὖ σφιν πάρεσαν θεοί, ἄλλὰ ἔκηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἔκάστω
 5 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 πάντες δ’ ὑπιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οῦνεκ’ ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ’ οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὃ δὲ νόσφι λια-
 σθεὶς

τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαιών,
 10 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπήν, ὀλλώντας τ' ὀλλυμένους τε.
 ὅφρα μὲν ἡώς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἥμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ
 λαός.

ἥμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῦπον
 15 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῦ περὶ φρένας ἴμερος αἴρει,
 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἔταροισι κατὰ στίχας.

ILIAS, xi. 73-91.

78.

How Liodes, a soothsayer, first among the suitors essayed
 the bow of Odysseus, and, failing to bend it, uttered dark fore-
 bodings.

Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο Οἴνοπος υἱός,
 ὁ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
 ἵζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴω
 ἐχθραὶ ἔσταν, πᾶσιν δὲ νεμέστα μνηστήρεσσιν.
 5 ὃς ᾧ τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὥκυ.
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἴὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
 οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε γεῖρας ἀνέλκων

ἀτρίπτους ἄπαλάς. μετὰ δὲ μνηστῆροι ॥ εἰπεν·
 “ ὁ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
 10 πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆς κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 τεθνάμεν ἡ ζώοντας ἀμαρτεῖν, οὐθὲν θένεκ’ αἰεὶ¹
 ἐνθάδ’ ὄμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἥματα πάντα.
 νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ² ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινᾶ
 15 γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὁδυσσῆος παράκοιτιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν τόξον πειρήσεται ἡδὲ ἴδηται,
 ἄλλην δή τιν’ ἔπειτα Ἀχαιιάδων ἐνπέπλων
 μνάσθω ἐέδοντοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ’ ἔπειτα
 γῆμαιθ’, ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἐλθοι.”

ODYSSEY, xxii. 144-162.

79.

How Achilles received the goodly arms wrought by Hephaestus, and made ready to avenge Patroclus.

“ Τέκνον ἔμόν, τοῦτον μὲν ἔάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ιότητι δαμάσθη·
 τύνη δ’ Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
 καλὰ μάλ’, οἵ οὐ πώ τις ἀνὴρ ὕμοισι φόρησεν.”

5   ώς ἄρα φωνήσαστα θεὰ κατὰ τεύχε’ ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ’ ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ’ ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις
 ἔτλη

ἀντην εἰσιδέειν, ἀλλ’ ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὡς εἶδ’, ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὅστε
 10 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εὶ σέλας ἐξεφάνθεν·
 τέρπετο δ’ ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἥσι τετάρπετο δαιδαλα λεύσσων,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἐπεια πτερόεντα προσηγύδα·
 “μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἳ” ἐπιεικὲς
 15 ἔργ’ ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ’ ἦ τοι μὲν ἔγώ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ’ αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον νιὸν
 μυῆι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίστωσι δὲ νεκρόν—
 20 ἐκ δ’ αἰών πέφαται—κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήγ.”

ILIAS, xix. 8-27.

80.

How Odysseus, in the guise of a stranger, was worthily attended in his own halls.

Τηλέμαχος δ’ εὔνηθεν ἀνίστατο, ἵστοθεος φώς,
 εἴματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὁξὺ θέτ’ ὕμω,
 ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῦσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εὗλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὁξεῖ χαλκῷ.
 5 στῆ δ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδὸν ἴών, πρὸς δ’ Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
 “μαῖα φίλη, τὸν ξενὸν ἐτιμήσασθ’ ἐνὶ οἴκῳ
 εὔνη καὶ σίτω, ἦ αὕτως κεῖται ἀκηδῆς;

τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ πίνυτη περ ἔοῦσα·
 ἐμπλήγδην ἔτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 10 χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.”
 τὸν δ' αὗτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 “οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνου, ἀναιτιον αἰτιόῳ.
 οἶνον μὲν γὰρ ἔπιωε καθήμενος, ὅφρ' ἔθελ’ αὐτός,
 σίτουν δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναί· εἴρετο γάρ μιν.
 15 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὑπνου μιμησκοῖτο,
 ἡ μὲν δέμνι ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῆσιν,
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥσ τις πάμπαν διζυρὸς καὶ ἀποτμος
 οὐκ ἔθελ’ ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ρήγεσσι καθεύδειν,
 ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέη καὶ κώεσιν οἰῶν
 20 ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.”

ODYSSEY, xx. 124-143.

EURIPIDES.

81.

The Nurse to Phaedra: "Love is everywhere; from it all things spring, and none may withstand its resistless power."

ΤΡΟΦΟΣ.

Φοιτᾶ δ' ἀν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἐν θαλασσίῳ
κλύδωνι Κύπρις, πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ.
ἡδ' ἔστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσ' ἔρον,
οὗ πάντες ἔσμεν οἱ κατὰ χθόν' ἔκγονοι.
5 ὅσοι μὲν οὖν γραφάς τε τῶν παλαιτέρων
ἔχουσιν αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μούσαις ἀεί,
ἴσασι μὲν Ζεὺς ὡς ποτ' ἡράσθη γάμων
Σεμέλης, ίσασι δ' ὡς ἀνήρπασέν ποτε
ἡ καλλιφεγγῆς Κέφαλον εἰς θεοὺς Ἔως
10 ἔρωτος οὔνεκ· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ
ναίουσι κοὺ φεύγουσιν ἐκποδὸν θεούς,
στέργουσι δ', οἶμαι, συμφορᾶ νικώμενοι.

HIPPOLYTUS, 447-458.

82.

Theseus announces that he has come with an armed force to the assistance of Heracles. He is startled when he sees the dead bodies of Heracles's wife and children.

ΘΗΣΕΤΣ.

"*Ηκω σὺν ἄλλοις οἵ παρ' Ἀσωποῦ ροὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδί, πρέσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
κληδῶν γὰρ ἥλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν
5 ὡς σκῆπτρα χώρας τῇσδ' ἀναρπάσας Λύκος
εἰς πόλεμον ὑμῖν καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς ὅν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς
σώσας με νέρθεν, ἥλθον, εἴ τι δεῖ, γέρον,
ἥ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς ἥ συμμάχων,
10 ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
οὐ που λελειμμαὶ καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφῆγμαὶ; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τώνος γεγώσαν τήνδ' ὄρῳ συνάορον;
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ὕστανται πέλας,
15 ἄλλ' ἄλλο τοί που καών εύρισκω κακόν.*

HERCULES FURENS, 1163-1177.

83.

Tiresias had declared that Menoeceus, Creon's son, must be sacrificed over the dragon's den in order to secure the safety of Thebes. Menoeceus devotes himself to death.

MENOIKETΣ.

Αἰσχρὸν γάρ· οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι
 κούκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ,
 5 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὡς ἔξω χθονὸς
 ἄπειμ· ὅπου δ' ἀν ζῶ, κακὸς φανήσομαι.
 μὰ τὸν μετ' ἄστρων Ζῆν^ν Ἀρη τε φοίνιον,
 ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
 10 σπαρτοὺς ἄνακτας τῆσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἴμι καὶ στὰς ἔξ ἐπάλξεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν εἰς μελαμβαθῆ
 δράκοντος, ἐνθ' ὁ μάντις ἔξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος.
 15 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχρὸν πόλει
 δώσων, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.

84.

Orestes relates how, having slain his mother, he was pursued by the Furies and came to Athens to be tried before the court of the Areopagus. The citizens would not hold converse with him, regarding him as one polluted.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Λέγοιμ[·] ἄν· ἀρχαὶ δ' αἰδε μοι πολλῶν πόνων.
 ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἀ σιγῶμεν κακὰ
 εἰς χεῖρας ἥλθε, μεταδρομαῖς Ἐρινύων
 ἥλαυνομεσθα φυγάδες, ἔστ' ἐμὸν πόδα
 5 εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ[·] ἔπειμψε Λοξίας,
 δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
 ἔστιν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἦν Ἄρει ποτὲ
 Ζεὺς εἴσατ[·] ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
 ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μέν μ' οὐδεὶς ξένων
 10 ἐκὼν ἐδέξαθ[·], ὡς θεοῖς στυγούμενον·
 οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
 παρέσχον, οἴκων ὅντες ἐν ταῦτῷ στέγει,
 σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ[·] ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
 δαιτὸς γενοίμην πώματός τ[·] αὐτοῦ δίχα,
 15 εἰς δ' ἄγγος ἴδιον ἵστον ἄπασι βακχίου
 μέτρημα πληρώσαντες εἶχον ἥδονήν.

85.

Electra tells Orestes, whom she does not recognize, of the hardships of her present lot.

ΧΟΡΟΣ.

Κάγω τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἀστεως οὖσα τὰν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κάγω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγοιμ' αὖ, εἰ χρή· χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν
5 τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς κάμου πατρός.
ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἵκετεύω, ξένε,
ἄγγελλ' Ὁρέστη τάμα καὶ κένου κακά,
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις στολίζομαι,
πίνω θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε
10 οἴαισι ναίω βασιλικῶν ἐκ δωμάτων,
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἡ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ στερήσομαι,
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη.
ἀναίνομαι δὲ γυμνὰς οὖσα παρθένους,
15 ἀνίορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη,
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', φῶ πρὶν εἰς θεοὺς
ἔλθειν ἔμ' ἐμνήστευον, οὖσαν ἔγγενη.

86.

Iocasta warns Eteocles, who has refused his brother a share in the government of Thebes, to beware of ambition and to respect the law of equal rights.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ' ἀδικος ἡ θεός·
 πολλοὺς δὲ ἐσ οἴκους καὶ πόλεις εὐδαιμονας
 εἰσῆλθε κάξηλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων.
 5 ἐφ' ἦ σὺ μαίνει. κεῖνο κάλλιον, τέκνου,
 ἵστητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλοις
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ· τὸ γὰρ ἵσον νόμιμον ἀνθρώποις ἔφυ,
 τῷ πλέονι δὲ πολέμιον καθίσταται
 10 τοῦλασσον ἔχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται.
 καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἵστης ἔταξε κάριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἥλιον τε φῶς
 ἵσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 15 κούδετερον αὐτῶν φθόνον ἔχει νικώμενον.
 εἴθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δὲ οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἵσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; καὶ τα ποὺ στὺν ἡ δίκη;

87.

Teucer, on coming to Egypt, tells Helen, whom he does not recognize, why he has been exiled from Salamis.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

”Ονομα μὲν ἡμῖν Τεῦκρος, ὁ δὲ φύσας πατὴρ
Τελαμών, Σαλαμίς δὲ πατρὶς ἡ θρέψασά με.

ΕΛΕΝΗ.

τί δῆτα Νείλου τούσδ’ ἐπιστρέφει γύας;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

φυγὰς πατρῷας ἐξελήλαμαι χθονός.

ΕΛΕΝΗ.

5 τλήμων ἀν εἴης· τίς δέ σ’ ἐκβάλλει πάτρας;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

Τελαμὼν ὁ φύσας. τίν’ ἀν ἔχοις μᾶλλον φίλον;

ΕΛΕΝΗ.

ἐκ τοῦ; τὸ γάρ τοι πρᾶγμα συμφορὰν ἔχει.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

Αἴας μ’ ἀδελφὸς ὥλεσ’ ἐν Τροίᾳ θανών.

ΕΛΕΝΗ.

πῶς; οὐ τί που σῷ φασγάνῳ βίον στερεῖς;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

10 οἰκεῖον αὐτὸν ὥλεστ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.

ΕΛΕΝΗ.

μανέντ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

τὸν Πηλέως τῷ οἶσθ' Ἀχιλλέα γόνον;

ΕΛΕΝΗ.

μνηστήρ ποθ' Ἐλένης ἥλθεν, ὡς ἀκούομεν.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

θανῶν ὅδ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις.

ΕΛΕΝΗ.

15 καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ἄλλου λαβόντος ὅπλ' ἀπηλλάχθη βίου.

ΕΛΕΝΗ.

σὺ τοῖς ἐκεώνου δῆτα πήμασιν νοσεῖς;

ΤΕΤΚΡΟΣ.

όθούνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ.

88.

Iphigenia, priestess of the temple of Artemis in the Tauric Chersonese, where the rite of human sacrifice is practised, orders two strangers who have just been captured to be brought to the altar.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολών,
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἴα φροντιούμεθα.
ῶ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
γαληνὸς ἥσθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεί,
5 εἰς θούμοφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
"Ελληνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ὀνείρων οἶσιν ἥγριώμεθα,
δοκοῦσ' Ὁρέστην μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
δύσινον με λήψεσθ', οὕτωνέ ποθ' ἥκετε.
10 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές · ἥσθόμην, φίλαι ·
οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
αὐτοὶ κακῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' οὕτε πινεῦμα Διόθεν ἥλθε πώποτε,
οὐ πορθμίς, ἦτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας
15 'Ελένην ἀπῆγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
Μενέλεων θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι
ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ.

89.

Odysseus plans to take vengeance on the Cyclops by thrusting a red-hot stake into his eye as he lies in a drunken sleep.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

"Ακουε δή νυν ἡ ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγήν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ὡς Ἀστιάδος οὐκ ἀν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν ἡ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

5 ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾶς ἡ πετρῶν ὁσαι κάτα.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

οὐδὲν τοιοῦτον · δόλιος ἡ πιθυμία.

ΧΟΡΟΣ.

10 πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὅντ' ἀκούομεν πάλαι.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

κώμον μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων

ώς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγεω.
ὅταν δ' ὑπνώσσῃ Βακχίου νικώμενος,
15 ἀκρεμὰν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
ὅν φασγάνω τῷδ' ἔξαποξύνας ἄκρον,
εἰς πῦρ καθήσω· κἀθ', ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσην βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν ὅμματ' ἐκτήξω πυρί.
20 ναυπηγίαν δ' ὥσεί τις ἀρμόζων ἀνὴρ
διπλοῦν χαλινοῦν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει καὶ συναναυῶ κόρας.

CYCLOPS, 441-463.

90.

Iphigenia's recognition of Orestes.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

“Α δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·
Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,
ἥν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα
ἐκτήσαθ' Ἰπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών,
5 ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοὶς κεκρυμμένην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φιλτατος γάρ εῖ,

ἔχω σ', Ὁρέστα, τηλύγετον
χθονὸς ἀπὸ πατρίδος
Ἄργόθεν, ὁ φίλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

10 κάγώ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἄμα χαρᾶ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὥστα δ' ἐμόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τότ' ἔτι βρέφος ἐλιπον ἐλιπον ἀγκάλαις
σὲ νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις.
15 ὁ κρεῖσσον ἡ λόγοισιν εὐτυχοῦσά μου
ψυχά, θαυμάτων πέρα καὶ λόγου
πρόσω τάδ' ἐπέβα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄτοπον ἥδονὰν ἔλαβον, ὁ φίλαι·
20 δέδοικα δ' ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα
ἀμπτάμενος φύγη·
ὁ Κυκλωπίδες ἔστιαι, ὁ πατρίς,
Μυκῆνα φίλα,
χάριν ᔔχω ζόας, χάριν ᔔχω τροφᾶς,
25 ὅτι μοι συνομαίμονα
τόνδε δόμοισιν ἔξεθρέψω φάος.

SOPHOCLES.

91.

Chrysothemis tells her sister Electra the joyful news that Orestes has returned.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Πάρεστ' Ὁρέστης ἡμών, ἵσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἦ μέμηνας, ὡς τάλαινα, κάπι τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι κάπι τοῖς ἐμοῖς γελᾶς;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

5 μὰ τὴν πατράων ἔστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὃς παρόντα νῷν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὅδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἐγὼ μὲν ἔξ ἐμοῦ τε κούκ ἄλλου σαφῆ
10 σημεῖ ἴδουσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.

92.

The last words of Ajax before he falls upon his sword.

ΑΙΑΣ.

"Ω Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσαυδήσω ξυνών.
 σὲ δ', ὃ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτὴν Ἡλιον προσενέπω
 5 πανύστατον δὴ κούποτ' αὐθις ὕστερον.
 ὃ φέγγος, ὃ γῆς ἵερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὃ πατρῷον ἔστιας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρήναι τε ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 10 πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὃ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ·
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἀιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

AJAX, 854-865.

93.

Oedipus curses his son Polynices.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
 ἃς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστῆσαι ποτε
 5 τὸ κοῖλον Ἀργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ

θανεῦν κτανεῦν θ' ὑψ' οὐπερ ἔξελή λασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίση,
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἀρη
 10 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κὰξάγγελλ' ἵων
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἄμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οῦνεκ' Οἰδίπους
 τοιαῦτ' ἔνειμε παιισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

OEDIPUS COLONEUS, 1383-1396.

94.

Chrysothemis finds at the grave of Agamemnon a lock of hair freshly severed, which suggests to her the familiar image of her brother.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

Καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
 ἐπεὶ γὰρ ἥλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
 ὁρῶ κολώνης ἔξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
 5 πάντων ὅσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.
 ἴδούσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μή πού τις ἡμῶν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπουν,
 τύμβου προσεῖρπον ἀστον· ἔσχάτης δ' ὁρῶ
 10 πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον·

κενθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὅμμα, φιλτάτον βροτῶν
πάντων Ὁρέστου τοῦθ' ὄρâν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῷ μὲν οὕ,
15 χαρᾶ δὲ πύμπλημ' εὐθὺς ὅμμα δακρύων.

ELECTRA, 892-908.

95.

With a cry of despair Iocasta rushes within the palace.
Oedipus is sternly resolved to learn at any cost the secret of his birth.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

Ίοὺ ίού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἀξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
5 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὅποια χρῆζει ρήγνύτω· τούμὸν δ' ἔγω,
κεὶ σμικρόν ἔστι, σπέρμ' ἵδεն βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἵσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
10 ἔγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων

τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἀν ἔξέλθοιμ' ἔτι
 15 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ κμαθεῖν τούμὸν γένος.

OEDIPUS TYRANNUS, 1071-1085.

96.

Ajax, still possessed by his madness, boasts to Athena that he has slain the Atridae and taken Odysseus captive.

ΑΙΑΣ.

Ὦ χαῖρ, Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνου,
 ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἔγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάρω.

ΑΘΗΝΑ.

καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῶνό μοι φράσον,
 5 ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;

ΑΙΑΣ.

κόμπος πάρεστι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

ΑΘΗΝΑ.

ἢ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ὑχμασας χέρα;

ΑΙΑΣ.

ῶστ' οὗποτ' Αἴανθ' οἰδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.

ΑΘΗΝΑ.

τεθνᾶσιν ἄνδρες, ως τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.

ΑΙΑΣ.

10 θανόντες ἥδη τάμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.

ΑΘΗΝΑ.

εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποὺ σοι τύχης ἐστηκεν; ἢ πέφευγέ σε;

ΑΙΑΣ.

ἥ τούπιτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;

ΑΘΗΝΑ.

ἔγωγ· Ὁδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.

ΑΙΑΣ.

15 ἥδιστος, ὁ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.

Ajax, 91-106.

97.

Tiresias, in words of awful import, prophesies to Oedipus his doom.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Εἰπὼν ἄπειμ' ὅν οὔνεκ' ἥλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τούτον, ὃν πάλαι

ζητεῖς ἀπειλῶν κάνακηρύσσων φόνον
 5 τὸν Λαίτειον, οὗτος ἔστιν ἐνθάδε,
 ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δὲ ἐγγενὴς
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδὲ ἡσθήσεται
 τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
 10 σκῆπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καξῆς ἦς ἐψυ
 γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἵων
 15 εἴσω λογίζου· καν λάβης ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἥδη μαντικῆ μηδὲν φρονεῖν.

OEDIPUS TYRANNUS, 447-462.

98.

Creon implores his son to come forth from the vaulted tomb
 where lies the dead body of Antigone. Haemon first turns upon
 his father, and then slays himself.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

‘Ο δέ ώς ὄρᾳ σφε, στυγνὸν οἰμώξας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κάνακωκύσας καλεῖ.
 Ὡ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
 δέξελθε, τέκνον, ἵκέσιός σε λίσσομαι.

τὸν δ' ἀγρίοις ὅσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κοῦδὲν ἀντειπών, ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὄρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακ'. εἴθ' ὁ δύσμορος
 10 αὗτῷ χολωθείσ, ὥσπερ εἰχ', ἐπενταθεὶς
 ἥρεισε πλευρᾶς μέσσον ἔγχος· ἐς δ' ὑγρὸν
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ροὴν
 λευκῇ παρειῇ φωίου σταλάγματος.
 15 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
 τέλη λαχὼν δείλαιος ἐν γ' Ἀιδου δόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τῇν ἀβουλίαν,
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.

ANTIGONE, 1226-1243.

99.

Oedipus may remain where he is, or come with Theseus, as he will. If he remains, he need have no fear of his foes. The elders of Colonus will protect him.

ΘΗΣΕΥΣ.

Εἰ δ' ἐνθάδ' ἥδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
 τόδ' ἥδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
 κρίναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

5 ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.

ΘΗΣΕΤΣ.

τί δῆτα χρῆζεις; ή δόμους στείχειν ἔμούς;

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε —

ΘΗΣΕΤΣ.

ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.

ΘΗΣΕΤΣ.

10 μέγ' ἀν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

εἰ σοὶ γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.

ΘΗΣΕΤΣ.

θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

οὗτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι.

ΘΗΣΕΤΣ.

οὐκον πέρα γ' ἀν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

15 πῶς οὖν ποιήσεις;

ΘΗΣΕΤΣ.

τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ἥξουσιν ἀνδρες —

ΘΗΣΕΤΣ.

ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ὅρα με λείπων —

ΘΗΣΕΤΣ.

μὴ δίδασχ' ἀ χρῆ με δρᾶν.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

όκνοῦντ' ἀνάγκη —

ΘΗΣΕΤΣ.

τούμὸν οὐκ ὄκνεῖ κέαρ.

OEDIPUS COLONEUS, 638-655.

100.

Clytemnestra meets her death within the palace, at the hands of Orestes.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αἰαῖ.

ὶώ στέγαι

φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

βοῷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὁ φίλα;

ΟΡΟΣ.

5 ηὔκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴμοι τάλαιν'. Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὧν κυρεῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰδοὺ μάλ' αὖθις θροεῖ τις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

· ὡς τέκνον τέκνον,
οὕκτειρε τὴν τεκοῦσαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ῳκτείρεθ' οὗτος οὐδὲ ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

10 ὁ πόλις, ὁ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦμοι πέπληγμαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

παιῶν, εἰ σθενεῖς, διπλῆν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ώμοι μάλ' αὐθις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὶ γὰρ Αἰγίσθω γ' ὅμοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τελοῦσ' ἀραι· ζῶσιν οἱ γᾶς ὑπαὶ κείμενοι.
 15 παλίρρυτον γὰρ αἴμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων
 οἱ πάλαι θανόντες.

ELECTRA, 1404-1421.

101.

Oedipus recounts, with rising passion, the main events of his ill-starred life.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

'Ιὸ Κιθαιρών, τί μ' ἔδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
 ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγώς;
 ὁ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 5 λόγῳ παλαιὰ δώματ', οἶνον ἀρά με
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἔξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακός τ' ᾧν κάκ κακῶν εὑρίσκομαι.
 ὁ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 10 αἱ τούμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο

ἐπίετε πατρός, ἀρά μου μέμνησθε τι,
 οἵ ἔργα δράσας ύμὶν εἴτα δεῦρ' ἵων
 ὃποῖ ἔπραστον αὐθίς; ὡ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 15 ἀνεῖτε ταῦτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
 πατέρας, ἀδελφούς, παιδας, αἷμ’ ἐμφύλιον,
 νύμφας γυναικας μητέρας τε, χώπόσα
 αἰσχιστ’ ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

OEDIPUS TYRANNUS, 1391-1408.

102.

Neoptolemus, clambering among the rocks, describes the cave of Philoctetes.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Ἄναξ Ὁδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
 δοκῶ γὰρ οἶν εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

ἄνωθεν, ἦ κάτωθεν ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τόδ’ ἔξύπερθε, καὶ στίβου γ’ οὐδεὶς κτύπος.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

5 ὅρα καθ’ ὑπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῆ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὅρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κούδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

10 αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ ὁμοῦ τάδε.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἰοὺ ιού· καὶ ταῦτα γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάκη, βαρείας τον νοσηλείας πλέα.

ΟΔΤΣΣΕΤΣ.

15 ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
κᾶστ' οὐχ ἔκάς που. πῶς γὰρ ἀν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιῷ κηρὶ προσβαίη μακράν;
ἄλλ' ἦ πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.

103.

"Remember, Antigone, the evil fate of our family. We two are left alone, and are but women, and must yield to the authority of Creon."

ΙΣΜΗΝΗ.

Οἴμοι· φρόνησον, ὡς καστιγνήτη, πατὴρ
ώς νῷν ἀπεχθῆς δυσκλεής τὸν ἀπώλετον,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
5 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δὲ ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε, τὰ ταλαιπώρων, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῦν.
10 νῦν δὲ αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει
ὅσῳ κάκιστον ὄλούμεθ', εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἡ κράτη παρέξιμεν.
ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μέν, γυναιχὸντι
ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
15 ἔπειτα δὲ οὐνεκὸν ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
καὶ ταῦτα ἀκούειν κάτι τῶνδον ἀλγύονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγυνοιαν ἵσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοὺς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
20 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

104.

Deianira despatches the poisoned shirt to Heracles, strictly enjoining him to be the first to wear it on some day of sacrifice; and she sends him a seal as a token.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Ἄλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα,
 ἔως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῷ ξέναις,
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὖνφῆ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
 5 διδοὺς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,
 μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἥλιον
 μήθ' ἔρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸν ἐμφανῆς σταθεὶς
 10 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ηὔγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
 ἴδοιμι σωθέατ' ἢ κλύοιμι, πανδίκως
 στελεῦν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῦν θεοῖς
 θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 15 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
 σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὅμμα θήσεται.
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὧν περισσὰ δρᾶν·
 ἔπειθ' ὅπως ἀν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 20 κάμου ἔυνελθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῆ.

105.

Creon's proclamation, forbidding the burial of Polynices, was powerless to induce Antigone to transgress the eternal laws of God. Death she can face; but to have neglected a sacred duty would have brought her sorrow.

ANTIGONH.

Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδέ τὴν ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδε ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους.
οὐδὲ στένειν τοσοῦτον ὡρόμην τὰ σὰ
5 κηρύγμαθ' ὥστε ἄγραπτα κάσφαλη θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θιητὸν ὅνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθεις, ἀλλ' ἀεὶ ποτε
ζῆται ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὅτουν φάνη.
τούτων ἔγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
10 φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. Θανουμένη γὰρ ἐξήδη· τί δ' οὐ;
κεὶ μὴ σὺ προύκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὗτ' ἔγὼ λέγω.
ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἔγὼ κακοῖς
15 ζῆται, πῶς δέ οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὗτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν
παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἔμητος
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν,
κείνοις ἄν ηὔλγουν· τοῖσδε δέ οὐκ ἄλγύνομαι.

20 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.

ANTIGONE, 450-470.

ΙΟΒ.

Tecmess'a's account of the madness of Ajax.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

"Απαν μαθήσει τοῦργον, ὡς κουωνὸς ὦν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἥνιχ' ἐσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ὥθον, ἀμφηκες λαβὼν
ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.
5 κάγὼ πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶς,
Αἴας; τί τήνδ' ἄκλητος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πεῖραν οὔτε τούς κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εῦδει στρατός.
οὐδὲ εἶπε πρός με βαῖ, ἀεὶ δὲ ὑμνούμενα.
10 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κάγὼ μαθοῦσ' ἔληξ, οὐδὲ ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
ἔσω δὲ ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὅμοι
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὔκερών τ' ἄγραν.
15 καὶ τοὺς μὲν ηὐχέμιζε, τοὺς δὲ ἄνω τρέπων
ἐσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
ἥκιζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων.
τέλος δὲ ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ

λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
20 τοὺς δ' ἀμφ' Ὁδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἵών.

ΑΙΛΧ, 284-304.

107.

Heracles, in pain from the poison of the Centaur, lays his commands on his son Hyllus.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἔξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ᾧν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο,
5 ἀλλ' ὅστις Ἀιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
οὗδ' οὖν ὁ θὴρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὔτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἵσα
μαντεῖα καωά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
10 ἀ τῶν ὄρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
15 λύσιν τελεῖσθαι· κάδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.

τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρὶ σύμμαχον,
 20 καὶ μὴ πιμεῖναι τούμδον ὀξύναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἔξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

TRACHINIAE, 1157-1178.

108.

Neoptolemus, as well as Philoctetes, has cause for hating
 the Atridae.

ΧΟΡΟΣ.

*Εοικα κάγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἵσα
 ξένοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἔγὼ δὲ κανύτὸς τοῦσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἴσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν
 5 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὁδυσσέως βίας.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἢ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
 ἔγκλημ' Ἀτρειδαῖς, ὥστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,

ὶν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἡ Σπάρτη θ' ὅτι
10 χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

εὖ γ', ὁ τέκνον· τίνος γὰρ ὥδε τὸν μέγαν
χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ὦ παῖ Ποίαντος, ἔξερῶ, μόλις δ' ἔρω,
ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἔξελωβήθην μολών.
15 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν —

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

οἵμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἀν μάθω
πρῶτον τόδ· ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὅποι,
τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φούβου δαμείς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

20 ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὼ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὁ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω.

109.

Deianira, in jealous fear of the captive Iole, will employ the love-charm once given her by the dying Centaur Hessus.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἔμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ.
ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὁργαίνειν καλὸν
γυναικα νοῦν ἔχουσαν· ἦ δ' ἔχω, φίλαι,
5 λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῶν φράσω.
ἥν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρός, λέβητι χαλκέω κεκρυμμένον,
ὅ παῖς ἔτ' οὖσα τοῦ δασυστέρου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
10 ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς
μισθοῦν πόρευε χερσών, οὗτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων οὗτε λαίφεσιν νεώς.
ὅς κάμε, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὗνις ἐσπόμην,
15 φέρων ἐπ' ὄμοις, ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ,
ψαύει ματαίας χερσών· ἐκ δ' ἦϋσ' ἐγώ,
χὼ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῦ
ἡκεν κομήτην ίόν· ἐσ δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θὴρ
20 τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,

τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἔμων, ἐὰν πίθη,
πορθμῶν, ὁθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἔγω.

TRACHINIAE, 550-571.

110.

To desire length of days is folly; for a long life has sorrow in store, and Death comes to all alike. Not to be born is best; the next best is soon to depart. For when youth is past, troubles come thick and fast, and last of all old age, with which all woes abide.

ХОРОΣ.

"Οστις τοῦ πλέονος μέρους χρῆζει τοῦ μετρίου
παρεὶς

ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος
ἔσται.

ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ ἀμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἀν ἵδοις ὅπου,

5 ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ

τοῦ δέοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος

ἰσοτέλεστος, "Αἴδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος
ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
θάνατος ἐς τελευτάν.

10 μὴ φῦναι τὸν ἄπαντα νικᾶ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῆ,
βῆναι κεῖθεν ὁθεν περ ἥκει πολὺ δεύτερον ὡς τά-
χιστα.

ώς εὗτ' ἀν τὸ νέον παρῆ κούφας ἀφροσύνας φέρον,
 τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω, τίς οὐ καμάτων ἔνι;
 φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
 15 καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον
 ἐπιλέλογχε πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἀφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ἔυνοικεῖ.

OEDIPUS COLONEUS, 1211-1238.

ARISTOPHANES.

III.

Trygaeus reveals to Hermes a terrible plot against the gods :
the Sun and Moon are betraying Greece to the barbarians !

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὅ τοις θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι δὴ κάτειπ'. ἵσως γὰρ ἀναπείσεις ἔμε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἥ γὰρ σελήνη χῶ πανοῦργος ἥλιος
5 ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἥδη χρόνον
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἴνα δὴ τί τοῦτο δράτον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτιὴ νὴ Δία
ἥμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ

οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
 10 βούλοιντ' ἀν ἡμᾶς πάντας ἔξολωλέναι,
 ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν τῶν θεῶν.

PEACE, 403-413.

112.

"Our Poet would plead his cause with you. His enemies say that he is ill-affected to the state; but in fact he deserves your commendation, because he has taught you to be on your guard against the arts of the flatterers."

ΧΟΡΟΣ.

'Εξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
 σκαλος ἡμῶν,
 οὕπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός
 ἐστιν.
 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
 ταχνιζούλοις,
 ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυ-
 βρίζει,
 5 ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
 βούλους.
 φησὶν δ' εἴναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῶν ὁ
 ποιητής,
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἔξαπατᾶ-
 σθαι,

μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις
ἔξαπατῶντες

10 πρῶτον μὲν ιστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι.

εὐθὺς διὰ τὸν στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν
Ἄθηνας,

ηὔρετο πᾶν ἀν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν
περιάψας.

ACHARNIANS, 628-640.

113.

Euripides brings his father-in-law, Mnesilochus, by a weary road, to the home of the effeminate poet Agathon.

MΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Νὴ τὸν Δῖον ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών.
οἶόν γέ τούστιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πόλλα' ἀν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἔμοῦ.

MΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἀν οὖν

*πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως
5 ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἴωαι τὰ σκέλη ;*

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδού.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

όρᾶς τὸ θύριον τοῦτο ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

*νὴ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαι γε.*

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

σιωπα νυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀκού.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

10 ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει

ο τραγῳδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖος οὗτος Ἀγάθων;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν τις Ἀγάθων —

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἀλλ' ἔτερός τις· οὐχ ἔόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπώγων;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἔόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

15 μὰ τὸν Δίον οῦπω γ' ὥστε κάμε γ' εἰδέναι.

THESMOPHORIAZUSAE, 20-34.

I14.

The Chorus of birds have been betrayed by their trusted leader, the Hoopoe, and make ready to attack the two old men whom he is seeking to introduce to them.

ΧΟΡΟΣ

*Εα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσια τ' ἐπάθομεν.

ὅς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῶν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῶν,
5 παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων.

ἔστι δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἔμετε παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἔξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἔμοὶ¹
πολέμιον ἐτράφη.

10 ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῶν ἔστιν ὕστερος λόγος.
τῷ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι νῦν δίκην
διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ώς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.

αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῦθεν ἥγεις;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἵν' ἀκολουθοίης ἔμοι.

ΕΤΕΛΠΙΔΗΣ.

15 ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων

κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἦν ἄπαξ γε τῷ φθαλμῷ
κκοπῆς;

BIRDS, 327-342.

115.

"We, the Knights, celebrate the glorious deeds of our sires
on land and sea; and, being minded to follow their example,
beg only that you will not make trouble, if in times of peace we
keep ourselves fine."

ΧΟΡΟΣ.

Εὐλογήσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἀνδρες ἦσαν τῇσδε τῆς γῆς ἀξιοί καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισι ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.
5 οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἴδων
ἡρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν Ἀμυνίας.
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὡμὸν ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡρυοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδὲ ἄν εἴς
10 τῶν πρὸ τοῦ σύτησιν ἥτησ' ἐρόμενος Κλεαώνετον.
νῦν δ' ἔαν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προΐκα γενναῖας ἀμύνειν καὶ θεοῦς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσούτονὶ μόνον.
15 ἦν ποτὲ εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδὲ ἀπεστλεγγισμένοις.

KNIGHTS, 565-580.

116.

How the Poet, by banishing low devices and vulgar characters from the stage, ennobled Comedy, and raised it to a stately edifice.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐῑ δ’ οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι θύγατερ Διός, ὅστις
 ἄριστος
 κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος
 γεγένηται,
 ἄξιος εἶναι φησ’ εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν.
 πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων
 κατέπαυσεν
 5 ἐς τὰ ράκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθερσὶν
 πολεμοῦντας,
 τοὺς θ’ Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶν-
 τας ἐκείνους
 ἔξηλασ’ ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέ-
 λυσεν
 τοὺς φεύγοντας κὰξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
 ἐπίτηδες,
 οὓς ἔξηγον κλάοντας ἀεί, καὶ τούτους οὖνεκα τουδί,
 10 ἵν’ ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ’
 ἀνέροιτο,

ὦ κακόδαιμον τί τὸ δέρμ’ ἔπαθες ; μῶν ὑστριχὸς
εἰσέβαλέν σοι

ἔς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε τὸ
νῶτον ;

τοιαῦτ’ ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύ-
ματ’ ἀγεννῆ

ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῶν κάπυργωσ’ οἰκοδο-
μήσας

15 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ
ἀγοραίοις,

οὐκ ἴδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναικας,
ἀλλ’ Ἡρακλέους ὄργην τιν’ ἔχων τοῖσι μεγίστοις
ἔπεχείρει.

PEACE, 736-752.

117.

Good it is to moisten one’s understanding with a draught
of wine when one has important business to transact.

OIKETΗΣ B.

Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν.

OIKETΗΣ A.

ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἀν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα.

OIKETΗΣ B.

πῶς δῆτα πῶς γένοιτ’ ἀν ἀνδρικώτατα ;

βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
5 οἱ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτατος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

μὰ Δῖ άλλ' ἄκρατον οἴνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἀν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἴδού γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἔστι σοι;
πῶς δ' ἀν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

10 ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτροληραῖος εἰ.
οἴνον σὺ τολμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνον γὰρ εὔροις ἀν τι πρακτικώτερον;
όρᾶς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε
πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας
15 εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἄλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνον χόα,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

KNIGHTS, 80-96.

118.

Dionysus, accompanied by a slave, is on his way to the lower world in search of Euripides. He knocks at the door of Heracles, whose lion's skin and club he has appropriated.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κευταυρικῶς

ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ ἐνεθυμήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ώς σφόδρα μ' ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

5 οῦ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οὗσ οὐδὲ τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων
ὅρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

10 τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ρόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κάναυμάχησας;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ κατεδύσαμέν γε νάυς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρεισκαίδεκα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σφώ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νὴ τὸν Ἀπόλλω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κἄτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

15 καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.

119.

Philocleon, an old gentleman who is too fond of the law-courts, has been locked up in the house of his son Bdelycleon. The Chorus, who are Athenian dicasts habited as wasps, express their sympathy and try to get him out.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς γάρ ἐσθ' οὐνταῦθά σ' εἴργων
κἀποκλήσων τῇ θύρᾳ; λέξον· πρὸς εὔνους γὰρ
φράσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ούμδος υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὗτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὑφεσθε τοῦ τόνου.

ΧΟΡΟΣ.

5 τοῦ δ' ἔφεξιν ὁ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
ἢ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἔφη μὲν ὁνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλά μὲν εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐσθ'. ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἔτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ δημολογοκλέων
10 ὥδ', ὅτι λέγεις σύ τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές: οὐ
γὰρ ἄν

ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν, εἰ μὴ
ξυνωμότης τις ἦν.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρᾳ τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο
ποιήσει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἀν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἀν ἔγωγε
ποιοίην.

15 οὕτω κιττῷ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περι-
ελθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν ὁπὴ δῆθ' ἥντιν' ἀν ἐνδοθεν οἰός τ' εἴης δια-
λέξαι,

εἰτ' ἐκδύναι ράκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς;

WASPS, 333-351.

I20.

Trygaeus exhorts the Chorus, who respond with ready zeal,
to lay hold and assist in hauling Peace out of the cave in which
she has been concealed.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἄλλ' ὁ γεωργοὶ κάμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι

καὶ νησιώται, δεῦρ' ἵτ' ὁ πάντες λεῷ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοι-
νία.

5 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺν τῆς σωτηρίας.
ὁ Πανέλληνες βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοιτικικῶν.
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
10 πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἰ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτε-
κτόνει.

οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἀν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὸν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΤΓΑΙΟΣ.

οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
15 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἐνδοθεν κεκραγότες;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

121.

"Hear me without prejudice, although I speak in comic verse. We are by ourselves (for this is the *Lenaea*), and may safely speak our real sentiments."

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὁν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.

5 Ἔγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ ληναίω τ' ἀγών,
κοῦπω ξένοι πάρειστι· οὕτε γὰρ φόροι

10 ἥκουσιν οὗτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἔγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καύτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς

15 σείσας ἄπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κάμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;

I22.

Socrates seats Strepsiades, a dull old man whose son has involved him in debt, upon the sacred stool, and subjects him to certain ceremonies of initiation.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἄττ' ἔστιν ὀρθῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ Δι' εἴπερ ἔστι γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ ἔνυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μάλιστά γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

5 κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ κάθημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπὶ τί στέφανον ; οἵμοι Σώκρατες
ῶσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
10 ἡμεῖς ποιοῦμεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἴτα δὴ τί κερδανῶ ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

λέγειν γενήσει τρῆμα κρόταλον παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Δῖον ψεύσει γέ με·
καταπατόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπα-
κούειν.

15 ὁ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,
λαμπρός τ' αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντη-
σικέραυνοι,
ἄρθητε φάνητ' ὁ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω μήπω γε πρὶν ἀν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ κατα-
βρεχθῶ.

τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἔμε τὸν κακοδαί-
μον' ἔχοντα.

CLOUDS, 250-268.

123

The Chorus of Athenian dicasts compare themselves, in their manners and way of living, to wasps. But there are drones among them!

ΧΟΡΟΣ.

Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἄπανθ' εὔρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερε-
στάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
μᾶλλον δξύθυμόν ἔστιν οὐδὲ δυσκολώτερον.

5 εἶτα τἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὥσπερεὶ τάνθρηνα,
οἱ μὲν ἡμῶν οὖπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα,
οἱ δ' ἐν ὠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοὺς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνὸς νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
10 ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
ἄλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῶν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,

οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἔνδον τούροφου
15 τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

τοῦτο δ' ἔστ' ἀλγιστον ἡμῖν, ἦν τις ἀστράτευτος ὃν
ἐκροφῆ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβάν.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ²⁰
οἶστις ἀν μὴ χι τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

WASPS, 1102-1121.

124.

Praxagora urges the women, who have resolved to devote themselves to affairs of state, to tie on their beards and practise themselves in public speaking.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

Τούτου γέ τοίνυν τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὖνεκα,
ἥν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν.
5 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.

λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν.
10 ἡμῖν δὲ ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΤΝΗ Α.

οὐκ οἶδα· δεινὸν δὲ ἐστὶν ἡ μὴ μπειρία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθαδί,
ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἀν φθάνοις τὸ γένειον ἀν περιδουμένη
15 ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκαστί που.

ΓΤΝΗ Α.

τίς δὲ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἔγὼ δὲ θεῖσα τὸν στέφανον περιδήσομαι
καντὴ μεθ' ὑμῶν, ἦν τί μοι δόξῃ λέγειν.

ΓΤΝΗ Α.

20 δεῦρ' ὁ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν
ώς καταγέλαστον τοῦτο πρᾶγμα φαίνεται.

125.

The strife of Aeschylus and Euripides in the lower world
for the tragic throne, Dionysus being the judge of the contest.

ΧΟΡΟΣ.

'Αλλ' ὁ πρῶτος τῶν 'Ελλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρου-
νὸν ἀφίει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ'
ἀπορεῖν με,
5 ἀπόκριναί μοι, τίνος οὖνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα
ποιητήν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ταῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναιών μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἀξιος εἶναι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἔρώτα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

10 σκέψαι τούννυν οἶους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο
πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασι-
πολίτας,
μηδὲ ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους ὥσπερ νῦν μηδὲ
πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κυνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

15 καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ'
ἐπιτρύψει.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἔξεδί-
δαξας;

Αἰσχύλε λέξον, μηδὲ αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέ-
παινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

δρᾶμα ποιήσας ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖον;

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

τοὺς ἐπτὸύς ἐπὶ Θήβας.
ὁ θεασάμενος πᾶς ἀν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάιος εἶναι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

20 τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται. Θηβαίους γὰρ
πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐσ τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οῦνεκα
τύπτου.

FROGS, 1004-1024.

126.

"Let us strip, and set to work! The women are aiming at
a tyranny, and must be put down promptly."

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδεω ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ὄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
ἥδη γὰρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
5 καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος.
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐσ Κλεισθένους
τὰς θεοῦς ἔχθρὰς γυναικας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ

καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
ἔνθεν ἔζων ἐγώ.

10 δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἥδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναικας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἴ μή περ λύκω κεχηνότι.

ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν ὀνδρες ἐπὶ τυραννίδι.

15 ἀλλ' ἔμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἔξῆς Ἀριστογείτονι,
ῶδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἔχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν
γνάθον.

LYSISTRATA, 614-635.

I27.

In praise of Philocleon, who in his old age has turned gentleman, and of his son Bdelycleon, who has shown himself to be both filial and wise.

ΧΟΡΟΣ.

Ζηλῶ γε τῆς εύτυχίας
τὸν πρέσβυν οἱ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.
ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
5 ἦ μέγα τι μεταπεσεῖται
ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν.

τάχα δ' ἀν ισως οὐκ ἐθέλοι.

*τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος, ἦν ἔχοι τις ἀεί.*

10   *καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον·*

*ξυνόντες γυνώμαις ἑτέρων
μετεβάλοντο τοὺς τρόπους.*

*πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν*

15 *τυχὸν ἀπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.*

*οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις*

20 *ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθην.*

*τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακομῆσαι πράγμασιν ;*

WASPS, 1450-1473.

128.

On the entrance of Poverty, who is angry because a plan is afoot to restore sight to the blind Plutus, Blepsydemus takes to his heels.

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξυνοικῶ πόλλος ἐτη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἄναξ Ἀπολλον καὶ θεοὶ ποι τις φύγη ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὗτος τί δρᾶς ; ὁ δειλότατον σὺ θηρίον .
οὐ παραμενεῖς ;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἢκιστα πάντων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ μενεῖς ;
5 ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναικα φεύγομεν μίαν ;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Πενία γάρ ἐστιν ὁ πουῆρ', ἡς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μὰ Διὸς ἔγὼ μὲν οὖ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν λέγω, δεωότατον ἔργον παρὰ πολὺ¹⁰
ἔργων ἀπάντων ἔργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν

ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποίοις ὅπλοισιν ἡ δυνάμει πεποιθότες ;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπιδα
15 οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἀν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον ὁ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

20 σὺ δ' ὁ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖ
ἡμῶν προσελθοῦσ' οὐδ' ὅτιοῦν ἀδικουμένη ;

ΠΕΝΙΑ.

οὐδὲν γὰρ ὁ πρὸς τῶν θεῶν νομῆζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλούτον ποιεῶ πειρωμένω
βλέψαι πάλιν ;

129.

Prometheus comes down from heaven to announce that the empire of Zeus is at an end. In deadly fear that Zeus and the other gods may see him, he bundles himself up in his cloak and covers himself with a sun-umbrella.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

Οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πειθέταιρός ἐστ';

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐὰ τουτὶ τί ἦν;
τίς οὐγκαλυμμός;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

τῶν θεῶν ὄρᾶς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δῆ ἔγώ μὲν οὖ.
οὐ τίς δ' εἶ σύ;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

πηνύκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὅπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

βουλυτὸς ἡ περαιτέρω ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἷμ' ὡς βδελύττομαί σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἡ ξυννέφει ;

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

10 οἵμωζε μεγάλ' .

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

οὗτω μὲν ἐκκαλύψομαι.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί γὰρ ἔστι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα .
ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὅψεται.

ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τὰν ω πράγματα,
 15 τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
 ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἰοὺ ἰού·

εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
 ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κἄτα θαρρήσας λέγε..

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

20 ἀκουε δή νυν.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ώς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς.

ΠΕΙΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ἔξ οὗπερ ὑμεῖς ὥκισατε τὸν ἀέρα.
 θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κυνίσα μηρίων ἄπο
 25 ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.

130.

Dicaeopolis, being about to address the Chorus in behalf of the Lacedaemonians, appeals to Euripides for some of the rags of tragedy. Euripides is wheeled out upon the stage.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

"Ωρα ὅτιν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ" ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐκ ἐνδον ἐνδον ἔστιν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

5 πῶς ἐνδον εἶτ' οὐκ ἐνδον;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅρθῶς ὁ γέρον.

ὅ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἐνδον, αὐτὸς δ' ἐνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὔριπίδη,
 ὅθ' ὁ δοῦλος οὗτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
 10 ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ γὰρ ἀν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
 Εὔριπίδη, Εὔριπίδιον,
 ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
 Δικαιόπολις καλῶ σ' ὁ Χολλείδης ἐγώ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

15 ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐριπίδη —

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλακας ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβάδην ποιεῖς,

ἔξὸν καταβάδην ; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.

20 ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,

ἐσθῆτ' ἐλεινήν ; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' Εὐριπίδη,

δός μοι ῥάκιόν τί του παλαιοῦ δράματος.

δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.

25 αὗτη δὲ θάνατον, ἦν κακῶς λέξω, φέρει.

ACHARNIANS, 393-417.

AESCHYLUS.

I31.

The Chorus of aged Persians, at the request of Queen Atossa, tell of the land and people against whom Xerxes has made his great expedition.

ΑΤΟΣΣΑ.

Κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ιδρῦσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἴμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν;

ΧΟΡΟΣ.

5 πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἀν 'Ελλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ῶδε τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους
κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἔξαρκῆς δό-
μοις;

ХОРОΣ.

ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.

АТОССА.

10 πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει;

ХОРОС.

οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.

АТОССА.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόζει στρατῷ;

ХОРОС.

οὕπινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδὲ ὑπήκοοι.

АТОССА.

πῶς ἀν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ХОРОС.

15 ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

PERSAE, 230-244.

132.

Clytemnestra informs the Argive elders of the fall of Troy.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπιδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ γῆρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ХОРОС.

πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἔξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὐσταν· ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

5 χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυνον ἔκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; τὸ πιστὸν ἔστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

10 οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

15 καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;

133.

Athena declares Orestes acquitted of the charge of murder on which he has been brought before the Areopagus. His joy and gratitude.

ΑΘΗΝΑ.

*'Ανὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἴματος δίκην·
ἴσον γάρ ἔστι τάριθμημα τῶν πάλων.*

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρώας ἐστερημένον σύ τοι
5 κατάκισάς με· καί τις Ἐλλήνων ἐρεῖ,
Ἄργενος ἀνὴρ αὐθίς ἐν τε χρήμασιν
οἰκεὶ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἔκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεὶς μόρον
10 σώζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὄρων.
ἔγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἄπαντα πλειστήρῃ χρόνον
ὄρκωμοτήσας νῦν ἅπειψι πρὸς δόμους
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
15 ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.

EUMENIDES, 752-766.

134.

Antigone declares that she will bury the dishonoured body of her brother Polynices.

ANTIGONH.

'Εγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
 ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 ἐγώ σφε θάψω κάνα κύνδυνον βαλῶ
 θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἔμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 5 ἔχουσ' ἄπιστον τῆνδ' ἀναρχίαν πόλει·
 δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὖν πεφύκαμεν,
 μητρὸς ταλαίης κάπο δυστήνου πατρός.
 τοιγάρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
 ψυχῆ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
 10 τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
 λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
 τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
 γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
 κόλπῳ φέρουσα βυσσόνου πεπλώματος,
 15 καυτὴ καλύψω. μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν·
 θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗΡΤΕ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.

ANTIGONH.

αὐδῶ σε μὴ περισσά κηρύσσειν ἔμοι·

135.

Orestes is for an instant shaken in his determination to kill his mother; but Pylades strengthens his resolution, and Orestes sternly bids Clytemnestra follow him to the dead body of Aegisthus.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἄπαντας ἔχθροὺς τῶν θεῶν ἥγοῦ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

5 κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείστον' ἥγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δὲ χρῆν φιλεῖν στυγεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

10 ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ Μοῖρα τούτων, ὡς τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν Μοῦρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζη γενεθλίους ἀράς, τέκνου;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

15 τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐσ τὸ δυστυχέσ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὗτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.

CHOEPHOROE, 899-914.

136.

Orestes, at the command of Athena, makes known his land and race, and confesses that, in revenge for the death of Agamemnon, he slew his mother.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Γένος δὲ τούμὸν ὡς ἔχει πεύση τάχα.

Ἄργειός είμι, πατέρα δ' ἵστορεῖς καλῶς,

Ἄγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἄρμόστορα,

ξὺν φῷ σὺν Τροίαν ἅποιν Ἰλίου πόλιω

5 ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν

ἐσ οἴκου, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ

μῆτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν

κρύψασ', ἀ λουτρῶν ἔξεμαρτύρει φόνον.

κάγῳ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,

10 ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,

ἀντικτόνοις ποιαῖσι φιλτάτου πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῆ Λοξίας ἐπαίτιος,
 ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
 εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 15 σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

EUMENIDES, 454-460.

137.

The Chorus of Nymphs sympathize with Prometheus, who has just told them how he rescued mortals from the thunderbolts of Zeus, and question him about his further benefactions to man.

ХОРОΣ.

Σιδηρόφρων τε κάκ πέτρας είργασμένος
 ὅστις, Προμηθεῦ, σοῦσιν οὐ συνασχαλᾶ
 μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὕτ' ἀν εἰσιδεῦν τάδε
 ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.

ПРОМΗТЕУС.

5 καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ХОРОС.

μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ПРОМЕТЕУС.

Θυητοὺς ἔπανσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὑρὼν τὴσδε φάρμακον νόσου ;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώκισα.

ΧΟΡΟΣ.

10 μέγ' ὡφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὥπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι ;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν —

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

15 αἰκίζεται τε κούδαμῆ χαλᾶ κακῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμεμον ;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῆ.

138.

The morning of Salamis.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἥλιου κατέφθιτο
 καὶ νὺξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
 ἐσ ναῦν ἔχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπιστάτης.
 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεῶς μακρᾶς,
 5 πλέονσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος.
 καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
 ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
 καὶ νὺξ ἔχώρει, κού μάλ' Ἐλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆ καθίστατο.
 10 ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἵδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἐλλήνων πάρα
 μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὅρθιον δ' ἄμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
 15 ἡχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
 παιᾶν ἔφύμνουν σεμνὸν Ἐλληνες τότε,
 ἀλλ' ἐσ μάχην ὄρμῶντες εὐφύχῳ θράσει.

139.

Electra, being about to pour libations at her father's tomb,
asks her handmaidens what her prayer should be.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Δμωαὶ γυναικεῖς, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
5 πῶς εὑφρον' εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδὲ ἔχω τί φῶ
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
10 ἡ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῦς
ἔστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἡ σὺγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
15 στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὅμμασιν;
τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὡς φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.

140.

The prayer of Electra at her father's tomb.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
 ἄρηξον, Ἐρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
 τὸν γῆς ἔνερθε δαιμονας κλύειν ἐμὰς
 εὐχάς, πατρῷων αἰμάτων ἐπισκόπους,
 5 καὶ γαῖαν αὐτήν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται
 θρέψασά τ' αὐθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
 κάγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς
 λέγω καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
 φίλον τ' Ὁρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
 10 πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
 Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 κάγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
 φεύγων Ὁρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
 15 ἐν τοῖσι σοὶς πόνοισι χλίουσω μέγα.
 ἐλθεῖν δ' Ὁρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τῳ
 κατεύχομαι σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ¹
 μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.

CHOEPHOROE, 123-141.

141.

Prometheus tells how, when the Titans refused to abandon force and resort to cunning, he had himself sided with Zeus.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

'Επεὶ τάχιστ' ἥρξαντο δαιμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
ώς Ζεὺς ἀνάστοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦμπαλιν
5 σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἡδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
10 φῶντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἔμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν δνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἦ κραίνοιτο προυτεθεσπίκει,
ώς οὐ κατ' ἵσχὺν· οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
15 χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἔμοι λόγοισιν ἔξηγουμένου
οὐκ ἡξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα
20 ἔκόνθ' ἔκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.

142.

Prometheus declares his identity to Io, who begs him to reveal to her the end of her wanderings.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν,
οὐκέ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῷ λόγῳ,
ώσπερ δύκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα·
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρφας Προμηθέα.

ΙΩ.

5 ὃ κοινὸν ὡφέλημα θυητοῖσιν φανείσ,
τλῆμον Προμηθεῦν, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

ΙΩ.

οῦκον πόροις ἀν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

λέγ' ἥντιν' αἰτή· πᾶν γὰρ οὖν πύθοιό μου.

ΙΩ.

10 σήμηνον ὁστις ἐν φάραγγί σ' ὥχμασεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.

ΙΩ.

ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ.

*καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
15 δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.*

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

20 φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὅκνῳ θρᾶξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκήδον μᾶσσον ὅν ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΤΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λεγεῖν· ἄκουε δή.

PROMETHEUS VINCTUS, 609-628.

I43.

The arrival of Agamemnon's Herald at Argos.

ΚΗΡΥΞ.

'Ιὼ πατρῷον οῦδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών·
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ⁵
θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δὲ ἡλίου φάος,
ὑπατός τε χώρας Ζεὺς ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἵαπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἥσθ' ἀνάρσιος·
10 νῦν δὲ αὗτε σωτὴρ ἵσθι καὶ παιάνιος,
ἄναξ Ἀπολλον. τούς τὸν ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τὸν ἐμὸν τιμάορον
Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
15 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μελαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θάκοι, δαίμονές τὸν ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῦσι τοισίδ' ὅμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
20 ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

144.

Oceanus advises moderation and submission, and promises his help to Prometheus.

ΟΚΕΑΝΟΣ.

‘Ορῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῶστα, καίπερ ὅντι ποικίλω.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
5 εἰ δ’ ὥδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ρύψεις, τάχ’ ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὡστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ’, ὁ ταλαιπωρ’, ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφει,
10 ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ ἵσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τάπιχειρα γίγνεται.
σὺ δ’ οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ’ εἴκεις κακοῖς,
15 πρὸς τοὺς παροῦσι δ’ ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οῦκονν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλω
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὅρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ’ ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
20 ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ’ ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ’ ἡσύχαζε μηδ’ ἄγαν λαβροστόμει.

145.

Danaus advises his daughters to address the King of Argos,
whom he sees approaching in the distance, as suppliants.

ΔΑΝΑΟΣ.

Παῖδες, φρονεῦν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί·
καὶ τάπι χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τᾶμ' ἔπη δελτουμένας.
5 ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἀγγελον στρατοῦ,
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονῆλατοι·
οὐχιον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόν
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι·
τάχ' ἀν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
10 ὁπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
ώμῃ ξὺν ὄργῃ τόνδ' ἐπόρνυνται στόλον,
ἄμεινόν ἔστι παντὸς εἴνεκ', ὃ κόραι,
πάγον προσίζειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
15 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βάτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ ἔπη
20 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.

146.

The night before Salamis. The King falls into the snare of Themistocles.

ΑΤΟΣΣΑ.

Αρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον·
τίνες κατήρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
ἢ παις ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἥρξεν μέν, ὡ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
5 φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἑλλην ἔξ Αθηναίων στρατοῦ
ἔλθὼν ἐλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ώς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
10 ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
δ δ' εὐθὺς ώς ἥκουσεν, οὐξ ξυνεὶς δόλον
Ἑλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον,
15 εὗτ' ἀν φλέγων ἀκτῖστῳ ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισών,
ἐκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
20 ώς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἑλληνες κακόν,

ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εύρόντες τινά,
πᾶσιν στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.

PERSAE, 350-371.

147.

Orestes communicates to the Chorus and to Electra his plan for gaining admission to the palace in order to take vengeance on Aegisthus and Clytemnestra.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

‘Απλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθῆκας ἐμάς,
ώς ἀν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταύτῳ βρόχῳ
5 θανόντες, ἥ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένω γὰρ εἰκώς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ηξῷ σὺν ἀνδρὶ τῷδ’ ἐφ’ ἔρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
10 ἅμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀντὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὕτις ἀν φαιδρῷ φρενὶ¹
δέξαιτ², ἐπειδὴ δαιμονῷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως ὥστ’ ἐπεικάζειν τινὰ
15 δόμους παραστείχοντα τὰ τάδ’ ἐννέπειν·
τί δὴ πύλαισι τὸν ἵκέτην ἀπείργεται

Αἴγισθος, εἰπερ οἶδεν ἔνδημος παρών ;
 εἰ δ' οὖν ἀμεύψω βαλὸν ἐρκείων πυλῶν
 κάκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 20 ἡ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἀρεῖ, σάφ' ἵσθι, καὶ κατ' ὄφθαλμοὺς βαλεῖ,
 πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν· ποδαπὸς ὁ ξένος ; νεκρὸν
 θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.

CHOEPHOROE, 554-576.

148.

The prophetic dream of Queen Atossa.

ATOΣΣΑ.

Πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὅνείρασι
 ξύνειμ', ἀφ' οὐπερ πᾶς ἐμὸς στείλας στρατὸν
 'Ιαόνων γῆν οἰχεται πέρσαι θέλων .
 ἀλλ' οὐτὶ πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
 5 ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
 ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
 ἥ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
 ἥ δ' αὐτε Δωρικοῖσι, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ¹⁰
 κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ καστιγνήτα γένους
 ταῦτον· πάτραν δ' ἔναιον ἥ μὲν Ἑλλάδα

κλήρω λαχοῦστα γαῖαν, ἦ δὲ βάρβαρον.
 τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὄρâν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
 15 κατεῖχε κάπραυνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο
 ζεύγγυνσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
 τίθησι. χῆ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ
 ἐν ἡνίαισι τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
 ἦ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῦν ἔντη δίφρου
 20 διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκείρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὄρâ
 Ξέρξης, πέπλους ὥγγυνσιν ἀμφὶ σώματι.

PERSAE, 176-190.

149.

Eteocles hears that the righteous prophet Amphiaraus besets the sixth gate of Thebes.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
 πάγχαλκον ηῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θελει,
 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 5 ἔξ η̄ς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.

τούτῳ σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς δῆς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὅρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυστεβεστάτοις.
10 ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῦν εὐσεβὴς ἀνήρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τιὶ¹
15 ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὡν
ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι
ταύτον κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
20 οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισι ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
25 Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.

150.

The Ghost of Darius asks the Chorus of Elders and Queen Atossa what new disaster has befallen the Persians.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὥ η πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
 Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
 στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
 λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
 5 ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενής ἐδεξάμην.
 ὑμεῖς δὲ θρηνεῦτ' ἔγγὺς ἐστῶτες τάφου
 καὶ ψυχαγωγοῖς δρθιάζοντες γόοις
 οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
 ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
 10 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
 ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἥκω· τάχνε δ', ὡς ἀμεμπτος ὁ χρόνον.
 τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
 15 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 σέθεν ἀρχαίω περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἄλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἥλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,

μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείσ.

ΧΟΡΟΣ.

20 δίεμαι μὲν χαρίσασθαι,
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ³, εὐγενὲς γύναι,
25 κλαυμάτων λήξαστα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πήματ³ ἀν τύχοι
βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου
κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάστων βίοτος ἦν ταθῆ πρόσω.

PERSAE, 681-708.

ADVERTISEMENTS.

GREEK TEXT-BOOKS.

Goodwin's Greek Grammar.

By WILLIAM W. GOODWIN, Ph.D., Eliot Professor of Greek Literature in Harvard College. Revised and Enlarged Edition. Published in December, 1879. 12mo. Half morocco. 425 pages. Mailing Price, \$1.65; Introduction, \$1.50; Allowance for old book, 50 cents.

THE object of this Grammar is to state *general principles* clearly and distinctly, with special regard to those who are preparing for college.

In the new edition many important changes have been made. The part relating to the inflection of the Verb has been entirely rewritten, and increased from fifty to one hundred pages. Part III., on the Formation of Words, has been added in this edition. Part V., on Versification, is almost entirely new, and follows to a great extent the principles of J. H. H. Schmidt's *Rhythmic and Metric*. The other parts, especially the Syntax, have been thoroughly revised, and numerous additions have been made. The Catalogue of Verbs has been greatly enlarged, and each verb is now referred to its proper class in the classification of G. Curtius, which is adopted in the Grammar itself. The sections on the Syntax of the Verb are generally condensed from the author's larger work on the Greek Moods and Tenses, to which advanced students, and especially teachers, are referred for a fuller exposition of many matters which are merely hinted at in the Elementary Grammar.

This new edition has been published also by Macmillan & Co. in London, and is commended by British authorities as "the best Greek Grammar of its size in the English language."

Martin L. D'Ooge, Professor of Greek in the University of Michigan: The Grammar, it seems to me, hits the exact mean between a book of reference and a bare outline. It gives results concisely and yet fully | and clearly. Its treatment of the inflection of the verb is especially skillful and clear. I know of no Greek grammar for English-speaking students that combines so many merits in so attractive a form.

White's First Lessons in Greek.

Prepared to accompany Goodwin's Greek Grammar, and designed as an Introduction either to his Greek Reader or to his *Selections from Xenophon and Herodotus*, or to the *Anabasis* of Xenophon. By JOHN WILLIAMS WHITE, Ph.D., Professor of Greek in Harvard University. 12mo. Half-morocco. x + 286 pages. Mailing Price, \$1.30; Introduction, \$1.20; Allowance for old book, 25 cents.

A SERIES of eighty lessons, with progressive Greek-English and English-Greek Exercises, taken mainly from the first four books of Xenophon's *Anabasis*. The Exercises consist wholly of complete sentences, followed by a series of Additional Exercises on Forms, and complete Vocabularies. These lessons are carefully graded, and do not follow the order of arrangement of the Grammar, but begin the study of the verb with the second lesson, and then pursue it alternately with that of the remaining parts of speech.

Alexander Kerr, Prof. of Greek, University of Wisconsin: The best book for beginners which I have ever examined.

E. H. Wilson, Prin. of High School, Middletown, Conn.: It is the best book for beginners in Greek I have ever used.

Companion of Parallel References to Hadley and Allen's Greek Grammar.

Designed to accompany the second edition of *A Series of First Lessons in Greek*. By JOHN WILLIAMS WHITE, Ph.D. iv + 45 pages. This pamphlet accompanies all copies of *White's First Lessons in Greek* free of charge, when so ordered, and thoroughly adapts the *First Lessons in Greek* to use with Hadley & Allen's Grammar. Exact parallels have been found to almost all the references in the *Lessons*, and the new references are more than simple parallels: they are made to present the particular point or subject fully and completely.

Leighton's New Greek Lessons.

With references to Hadley's Greek Grammar as well as to Goodwin's New Greek Grammar. Intended as an Introduction to Xenophon's *Anabasis* or to Goodwin's Greek Reader. By R. F. LEIGHTON, Ph.D. (Lips.), formerly Principal Brooklyn High School, N.Y. 12mo. Half-morocco. 283 pages. Mailing Price, \$1.30; Introduction, \$1.20; Allowance, 25 cents.

A BOUT seventy easy and well-graded lessons, both Greek and English, introduce the pupil to the first book of Xenophon's *Anabasis*, from which the Exercises and Vocabularies are mainly selected. The amount of matter to be translated into Greek is sufficient to prepare a student for most American colleges.

COLLEGE SERIES OF GREEK AUTHORS.

EDITED BY

PROFESSOR JOHN WILLIAMS WHITE AND

PROFESSOR THOMAS D. SEYMOUR.

THIS series will include the works either entire or selected of all the Greek authors suitable to be read in American colleges. The volumes contain uniformly an Introduction, Text, Notes, Rhythrical Schemes where necessary, an Appendix including a brief bibliography and critical notes, and a full Index. In accordance with the prevailing desire of teachers, the notes are placed below the text, but to accommodate all, and, in particular, to provide for examinations, the text is printed and bound separately, and sold at the nominal price of twenty cents. In form the volumes are a square octavo. All except text editions are bound both in cloth and in paper. Large Porson type, and clear, diacritical marks emphasize distinctions and minimize the strain upon the student's eyes. As the names of the editors are a sufficient guaranty of their work, and as the volumes thus far issued have been received with uniform favor, the Publishers have thought it unnecessary to publish recommendations. See also the *Announcements*.

The Clouds of Aristophanes.

Edited on the basis of Kock's edition. By M. W. HUMPHREYS, Professor in University of Texas. Square 8vo. 252 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.35; Introduction, \$1.25. Paper, \$1.00 and 95 cents. Text Edition: 88 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

SINCE the place of Aristophanes in American Colleges is not definitely fixed, the Commentary is adapted to a tolerably wide range of preparation.

The Bacchantes of Euripides.

Edited on the basis of Wecklein's edition. By I. T. BECKWITH, Professor in Trinity College. Square 8vo. 146 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.15; Introduction, \$1.10. Paper, 85 cents and 80 cents. Text Edition: 64 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

The Protagoras of Plato.

Edited on the basis of Sauppe's edition, with additions. By Principal J. A. TOWLE, of Norfolk, Conn. Square 8vo. 175 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.35; Introduction, \$1.25. Paper: \$1.05 and 95 cents. **Text Edition:** 69 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THE *Protagoras* is perhaps the liveliest of the dialogues of Plato. In few dialogues is the dramatic form so skilfully maintained without being overborne by the philosophical development. By the changing scenes, the variety in the treatment of the theme, and the repeated participation of the bystanders, the representation of a scene from real life is vivaciously sustained.

Noticeable, too, is the number of vividly elaborated characters: Socrates, ever genial, ready for a contest, and toying with his opponents. Protagoras, disdainful toward the other sophists, condescending toward Socrates. Prodicus, surcharged with synonymous wisdom. Hippias, pretentious and imposing. The impetuous Alcibiades and the tranquil Critias.

Herr Geheim-Rath Sauppe is the Nestor of German philologists, and his Introduction and Commentary have been accepted as models by scholars.

The Antigone of Sophocles.

Edited on the basis of Wolff's edition. By MARTIN L. D'OOGE, Ph.D., Professor of Greek in the University of Michigan. Square 8vo. 196 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.50; Introduction, \$1.40. Paper: \$1.20 and \$1.10. **Text Edition:** 59 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THE Commentary has been adapted to the needs of that large number of students who begin their study of Greek tragedy with this play. The Appendix furnishes sufficient material for an intelligent appreciation of the most important problems in the textual criticism of the play. The rejected readings of Wolff are placed just under the text. The rhythmical schemes are based upon those of J. H. Heinrich Schmidt.

Thucydides, Book I.

Edited on the basis of Classen's edition. By the late CHARLES D. MORRIS, M.A. (Oxon.), Professor in the Johns Hopkins University. Square 8vo. 353 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.75; Introduction, \$1.65. Paper: \$1.45 and \$1.35. **Text Edition:** 91 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

Thucydides, Book V.

Edited on the basis of Classen's edition. By HAROLD NORTH FOWLER, Ph.D., Instructor in Harvard University. Square 8vo. 213 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.50; Introduction, \$1.40. Paper: \$1.20 and \$1.10. **Text Edition:** 67 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

Thucydides, Book VII.

Edited on the basis of Classen's edition. By CHARLES FORSTER SMITH, Ph.D., Professor of Greek in Vanderbilt University. Square 8vo. 202 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.50; Introduction, \$1.40. Paper: \$1.20 and \$1.10. **Text Edition:** 68 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THE main object of these editions of Books I., V., and VII. of Thucydides is to render Classen's Commentary accessible to English-speaking students. His text has been followed with few exceptions. The greater part of his notes, both exegetical and critical, are translated in full. But all the best commentaries on Thucydides, and the literature of the subject generally, have been carefully studied to secure the best and latest results of Thucydidean research. Frequent reference is made not only to the standard grammars published in the United States, but also to the larger works of Krüger and Kühner. Each volume is provided with a full index.

Xenophon, Hellenica, Books I.-IV.

Edited on the basis of the edition of Büchsenschütz, by IRVING J. MANATT, Ph.D., LL.D., Chancellor of the University of Nebraska. Square 8vo. 300 pages. Cloth: Mailing Price, \$1.75; Introduction, \$1.65. Paper: \$1.45 and \$1.35. **Text Edition:** 138 pages. Paper: Mailing Price, 25 cents; Introduction, 20 cents.

THIS work, treating of an extremely interesting period of Greek history, is admirably adapted to classes in rapid reading. The Commentary deals largely with the history and antiquities of the period, but provides grammatical information and suggestion for those who desire to use this book for the review and inculcation of grammatical principles. Very full indexes are added.

MATHEMATICS.

WENTWORTH'S SERIES.

THE publishers only follow the declared sentiment of the educational public in believing that Wentworth's mathematics have proved a remarkable and unqualified success.

"The most popular text-books issued within the last decade" appears to be the verdict generally agreed upon.

The secret of their excellence, as of genuine excellence and value in everything, seems easily stated, even if not easily analyzed. All the books give evidence not only of the expert mathematician, but of the practical teacher. At every step both instructor and student find their difficulties anticipated and their needs provided for. The method aims to secure mastery of the subject, and to impart a skill that will be of far more practical service than mere comprehension of the principles. The illustrative problems are therefore as varied and ingenious as possible, besides being carefully graded and supplied in ample quantity. Clearness, directness of method, the elimination of all superfluous matter, and that economy of mental force which is nowadays so essential, are distinguishing features, and the author's work is so thorough and finished in all parts that the books are found to wear with the minimum of friction, and remain long where they have been introduced.

According to the most accurate figures that could be obtained, March 1, 1888, there were in the United States about 175 colleges and 3000 schools which use either the Algebra, the Geometry, or the Trigonometry. Probably, on the average, two of the books are to be found in each of these institutions.

In addition to their general adoption in the United States, Wentworth's Mathematics are known to be used in leading institutions in Canada, Great Britain, Turkey, Syria, India, Japan, and the Hawaiian Islands.

Teachers are invited to send for circulars giving a full description of this series.

**UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY**

Return to desk from which borrowed.

This book is DUE on the last date stamped below.

G15Jun'50 L7

RETURN TO the circulation desk of any
University of California Library

or to the

NORTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY
Bldg. 400, Richmond Field Station
University of California
Richmond, CA 94804-4698

ALL BOOKS MAY BE RECALLED AFTER 7 DAYS

- 2-month loans may be renewed by calling
(510) 642-6753
- 1-year loans may be recharged by bringing
books to NRLF
- Renewals and recharges may be made
4 days prior to due date

DUE AS STAMPED BELOW

NOV 29 2006

